

tiones erit i tempore hec fuit ma. sed talia sunt que dicta sunt. s. corpus omne et anima et genere incepit esse. hec fuit mi. qd idem p prius. **¶** Ultimo addit q de paucis aut de nullis alijs erit. i. cōtinget conuenientius pferre q de istis. qd duplū citer exponitur. uno modo de exemplis datū vt sit sensus q de paucis aut de nullis q. s. corpore vel anima poterit conuenienter dici q variētur sūmū temporū variationes. alio modo de ppetate ipsius qn. vt sit sensus q de paucis et c. pot conuenienter dici q sint in eo q incepit esse qd ipso quādo ex quo sensu redarguitur expositio illoꝝ qui hanc proprietatem dicunt conuenire qn oī et soli. qr hoc videtur falsū. nā actio et passio et forte plura alia possunt. iueniri in omni eo qd incepit esse. qr omne tale ens potest agere vel patit tamē conuenienti dicitur conuenire qn qr incipere esse arguit. vt ē i aliqua mensura. puta tempore vel istatī vel euo: i qua mensura eē ē formaliter ipsum quando extendendo nomen quando ad esse i tempore in aliqua mensura creata.

Bi vero est. Dic auctor de terminat d 4° pncipio. s. d vbi. circa quod. z. facit. p determinat de vbi quantū ad eius essentialia describēdo et dividēdo. z. quantū ad eius accidentalia ppetates eius assignādo ibi (caret autē vbi) pma diuiditur in .z. p describit ipsuz vbi. z. diuidit ibi (vbi at aliō simplex) pma i. z. p ppoit ubi descriptionē. z. subdit expositionē ibi (locus vero) dicit q vbi ē circūscriptio corporis et c. **¶** Notādū q locus continet locatū. mensurat ac describit ipsū. ita q ex loco et locato. resultat unus respectus circumscriptionis actiue q se tenet ex parte loci et alijs respectus circumscriptionis passiue qui se tenet ex parte corporis locati. et ille secundus respectus est formaliter pdicamentū vbi. et patet q ē respectus extrinsecus adueniēs. qr posito corpore et loco q sunt extrema vbi non necessario cōsurgit vbi. quia corpus a potest eē nō i loco. puta extra uniuersuz q potētiā dei vel in alio loco. et locus. b. potest esse plenū. et alio corpore et non i. a. et tñ. a. potest eē in. b. erit ergo a. et b. et nō erit vbi. qr a de facto non ē i. b. tūc patet descriptō bene assigata vbi aliquid ponitur loco generis (circūscriptio) respect. s. circūscriptōis passiue subjectū (corporis). s. locati. i quo ē respect sicut i subiecto ponitur. (a loci) qr respectus vbi ē locati ad locū ponitur respect oppositus (circūscriptiōe). s. actiua q se tenet ex pte loci vbi genus ē formaliter ipsa circūscriptō successiva q est idem q eē in loco. **¶** Deinde cū dicit (locus vero) exponit pdictā notificationē. circa quod .z. facit. p declarat secundaz particulaz. s. (a loci circūscriptione pcedens) z. pma. s. q est circūscriptio corporis. Pa ibi (videtur autē nō)

¶ In pma pte arguitur sic. locus ē ex eo qd capit et circūscribit. q illud ē in loco qd in loco circūscribitur. sed vbi ē idē q eē in loco. q vbi ē a loco circūscribi. et p cōsequēs vbi ē a loci circumscriptione. huius rationis p ponit aīs (locus vero) p3 littera. z. ponit cōsequēs (ē igitur in loco) p3 littera. 3. ibi (nō enīz locus) pbat consequētiā ex differētia iter vbi et locū. qr nō sūt i eodē subiecto. nā locū ē in eo qd capit. i. in corpore cōtinēte. vbi vero ē in corpore qd circūscribitur et cōlectitur. ex quibus omnibz colligitur q vbi pcedit et causatur a circūscriptiōe loci quasi eodez mō q passio efficiet et causa ab actione. **¶** Deinde cū dicit (videt autē) declarat primā pteilā. s. q vbi ē circūscriptio corporis et sic corporis q n̄ alterius. circa qd. z. faē. p pbat itētā cōclusionē. z. excitat quādā dubitationē ibi (mouz at qz) In pma pte itēdit sic arguere si aliqd aliō qz corp̄ h̄eret vbi et ē i loco magl videreſ d̄ aīa cū sit foī corporis et motrix. s. aīa n̄ ē i loco. et p qns vbi ē tm̄ circūscriptio corporis. b̄ rōis p poit xclōz di. q viderē. s. ipz vbi n̄ adeē. s. oī enti. s. sup̄. tm̄ corpori. iō ē circūscriptio corporis. z. ibi (aīa ei) pbat mi. di. q vbi n̄ ē circūscriptio aīe. qr aīa nūqz ē. circa q. z. facit. p pbat in tē. z. ifert ex dcis duplex corz ibi (neqz iqr) 3. resumit ppo ut aliqd addat ibi (qzobrē nec aīa) **¶** In pma pte ar. sic. genere ē i loco occupat locū. aīa nō occupat locū. q n̄ ē i loco. i. rōis p pōit xclusiōz di. q aīa nūqz ē. i. in n̄ loco ē. z. mi. di. (nullū ei locū occupat) quā statī pbat p rōz. qr n̄ locū occupat recipit aliud occupās p occupāte remanēte sīc p3 i ex. qr granū tritici l̄ ordei in modio nō possz ibi recipi aut retineri getāte aut remanēte aere q modi iplebat p̄. s. expulso aere granū vtiqz recipit ibi. s. locū i q ē aīa pōt cape aliud occupās. puta aīatū corpus qr i eodē loco sūt aīa et corp̄ aīa in foītū. q segē q aīa nō occupat locū. vñ h̄ rōis p pōit mino. ibi (aīatū nāqz) z. ma. ibi (nūqz at zc) p3 l̄ra **¶** Nō tā q natura nō patif uacuū. iō modi in q nō. dū ē granū vel aliō corz grossū passibile nō ē pūtād vācu. s. ē aere plen. qr q ut statī subdiē duo corpora nō sūt fil. iō aere remanēte i modio et occupāte locū. granū nō p̄t ibi recipi. ut ergo granū in modio recipiat. opz tātūdem de aere expelli qstum est granū q postea recipit. qr iqr aīa recipit simul vbi ē ipm corpus aīatū. ar. q aīa nō occupat locuz. nec per qns est in loco. **¶** Deinde cum dicit (nequaquā) infert duplex corz ex dictis. primū q duo corpora nō possūt esse simul in eodē loco. illud sequitur ad illō q predictū est. s. locū nō posse capere aliud occupans primo oecupante remanente. omne enim corp̄ occupat locū. **¶** z. q nec id corp̄ p̄t eē i diuerso loco segē ex p̄t q sicut se b3 vnitās loci ad

locata. sic vnitatis locati ad loca. si ergo idem locus non patitur duo corpora nec unum corpus duo loca. Deinde cum dicit (qzobrē) resumit propo⁹ ut addat. p^r ergo resumit clusionē intē rā di. q^r anima nō est localis. i. in loco cū nō occupet locū. z^r addit^r et extēdīt^r ibi (similrāt) q^r nō tñ anima sed qcung^r vñnt a rōne corporis. i. oia icorpea carēt circumscriptione loci. i. nō habent vbi nec sunt i loco. Dic pōt queri vtrū angelus vel intelligentia sit in loco videt^r q^r sic. nam omne quod determinat sibi locū est in loco. s^r anima et intelligentia sunt hī. g^r et. minor pat^r q^r nō sunt vbiq^r. ergo in aliquo loco determinato. Contra auctor in littera R^r p^r videndū est d^r loco corporis. z^r de loco anime v^r intelligentie vel ageli. Quantū ad primū notanduz q^r oī corpori p^rter vltimū celū quod nō habet ex cōtinēs conueniūt. 6. Primū est eē i loco actua li. non q^r necessario sit in loco. q^r deus poss^r facere lapidem non existente corpore locāte aliq^r et lapidē existēte absq^r oī alio corpore. q^r poss^r facere illud extra vniuersuz. et vtroq^r mō ess^r nō in loco. nō g^r requirit esse necessario in loco s^r tamē habet necessario potentiam passiuam q^r possit esse i loco: tñ de facto omne corpus p^rter vltimū ē i loco. z^r ē esse in loco actualiter determinato. nō enim potest esse in loco nisi illud vltimū cōtinet. quod est primū continēti faciat illud actu. q^r facit distare latera cōtinēti. Secus est de pte in toto q^r non facit superficie in potentia cōtinentez ipsā esse in actu. et iō p^r in toto non est sicut locatū i loco. ex. 4. pbi. 3^r est esse in loco equali. nā propter eandez q^r titatem qua facit locū in actu mō predicto. necessario exigit sibi locū equalē. 4^r ē eē i loco cōmensuratiue: et B^r ppter eā dē q^r titatez. ita q^r p^r superficie contenti correspōdet pti superficie cōtinentis. et totū toti. 5^r ē esse in loco determinato. v^r in illo. et B^r competit corpori ex determinato loco ipsū locāte. 6^r ē esse i loco violenter v^r naturaliter hoc cōpetit corpori i^r q^r tuz corpus naturale ex hoc. s. q^r i^r tuz habet formā substātiale determinatā et q^r lates determinatas natū est ab aliquo locante cōseruari et ab alio corrūpi. et quādo continet ab ultimo illi^r q^r est natū ip^r p^rseruare dicit^r eē in loco naturali. qn^r vero ab illo q^r ē natū ip^r corrūpere dicit^r eē in loco violē ter. Quā^r ad z^r articlū dico. 6. Pri^r q^r angelus nō nō cōcio ē in loco. q^r multo magis q^r corpus posset fieri sine creatione creature corporalis vel ea facta posset fieri et eē extra oēz creature corporalē. tamē in angelo est pō passiuā q^r posset eē in loco. z^r est q^r nō op^r angelū eē in loco actuali. q^r nō op^r q^r sit in alio p^rtinēte diuisibili actualiter existente. nō enī facit latera p^rtinētis distare. et ideo nō facit superficie eē in actu. 3^r est q^r nō potest eē angelus in loco quātū.

eunc^r magno. q^r hoc est propriū dei. nec ut credo potest eē in loco quātūcū partuo in infinito potest tamē eē in puncto hoc pro nunc supponatur. q^r probare illud est difficile et magis alterius speculationis. est ergo angelus in loco sic q^r b^r locū determinatū. ideterminate tamē Bmō. q^r ē alius locus quo maiore nō posset h̄ere. et alius quo minore nō posset h̄ere loquēdo de loco continuo. Iz forte posset eē in puncto. 4^r est q^r angelus nō est in loco cōmensuratiue. q^r cū sit indisibilis nō b^r partē et partem cū partibus loci. 5^r est q^r angelus est in hoc loco vel in illo. q^r nō est vbiq^r. nā cū angelus sit in pō ad vbi i pī et nō ex se determinatus ad hoc vbi vel illud tñ ab eodē agēte reducitur ad B^r ut sit actualiter i loco et in hoc loco vel in illo illud est cāns v^r pducens. 6^r est q^r angelus nō est in aliquo loco naturaliter. q^r tunc eēt in aliquo loco violenter qn^r. s. eēt extra locū nālē. tunc etiāz aliquod corpus h̄eret naturalē aptitudinē ad ip^r consertandū et aliō corp^r ad ip^r corrūpenduz. q^r sicut p^r fūmp^r est falsuz. Ex isto. 6. p^r q^r illa potētia passiuā que est in angelo q^r sit in loco nō est naturalis nec violēta. sed est neutra. q^r nec istud passuz. s. angelus inclinatur ex se naturaliter ad hūc locū nec ad oppositū sed neutrō mō se habet ad ista sicut superficies se habet in dīnter ad albedinē et nigredinem. sic ergo p^r quomō angelus est in loco. s. diffinitiue et quomō nō. s. cōmensuratiue. quō auctor iste negat angelū esse in loco. H^r tē occurrit dubiū. s. illō vbi d^r iffiniti^r aut eē i loco diffinitiue qd ē et i q^r gūecollocef. R^r per illud vbi nibil aliud intelligo nisi assistentiā vel presentiaz angelī ad locū a quo vtiq^r contineatur. sed nō cōsribitur nec cōmensuratur. est antezi gne vbi per reductionē. q^r cum illo habet maiore similitudinē et connientiam q^r cū aliquo alio predicamento. Ad arg^r in oppositū p^r q^r concludit pro eē in loco diffinitiue et determinatiue. et ad aliud in cōtrariū loquitur de esse in loco cōmensuratiue. Deinde cū dicit (monet autē quis) monet dubitationē circa predicta. circa q^r duo facit. pmo eas^r pertractat z^r eā determinat ibi (eligitur autē) pma in. z. pmo arguit ad partē affirmatiuā. z. ad negatiuā ibi (concedentibus itaq^r) in pma parte argu. sic. eadez vox est in diuersis locis. q^r in auribus diuersorū. p^r. ergo et idez corpus. pro^r pñe. q^r vox est accidens et in aere ut in subiecto. sed idez accidens non est simul in diuersis subiectis. nec ē sine subiecto. si ergo eadē vox est in diuersis locis. ergo et idez aer. aer autē est corpus. ergo idez corpus est in diuersis locis. dicit ergo q^r aliquis forte mouet questionē concludens per rationē idez corpus esse in pluribus locis q^r superius. Corp^r est negatū. nā eadē vox ē i aurib^r diuersoz. et. p^r in līa. Dein cū dicit (concedentibus itaq^r)

arguit ad oppo⁹sic. si eadem vox est in aurib⁹
diuersorū. ergo necessario eadē particula aeris
ptinget similē ad aures diuersorū. h̄na ista pat̄
ex d̄ca rōe. s̄z h̄ns est falsuz ex corr^o suprad̄cō. ḡ
tañs. ḡ oꝝ concedere nō eandō vocē eē in aurib⁹
diuersorꝝ. huīus ratiōis p̄ ponit h̄nam (cedē-
tibus) z̄: oſidit h̄ns eē falsuz (simpliciter autē)
3: p̄cludit añs similē eē falsum ibi (quāobreꝝ)
pat̄ in l̄ra. ibi enī inuit añs eē falsum. ut ex se-
quētibus patebit. ¶ Notādū hanc rationē sic
eē ad oppositū qōnis. qr si eadē vox nō ē in di-
uersis locis ut probat illa ratio. ergo nec idem
corpus aut eadem pticula aeris. qđ ē principa-
liter intentū. Deinde cū dicit (eligit at) d̄ter-
minat questionez. vbi sic procedit. p̄ p̄mittit so-
lutionem. z̄: obūcit h̄eam ibi (quare t̄ vox) cō-
cludit ḡ solutōneꝝ ex p̄cedēti ratione. quia enī
impossibile est idem corpus esse i diuersis locis
iō eligendum est aliud. s. q̄ diuerse voces sunt
in auribus diuersorū. dicit ergo qđ eligitur. q̄
sensuꝝ. i. auditus est diuersarum vocū sese ge-
nerantiū imaginabilēr t̄ intentionaliter: t̄ simi-
liter. i. vna generat aliam simileꝝ. t̄ sic diuerse
voceꝝ pueniunt ad aures diuersorū: v̄l sic sese
generantiū imaginabiliter t̄ s̄lē. i. ad imagi-
nationē t̄ similitudineꝝ vocis primo generate ab
animali. ¶ Notandū q̄ generatio vocū i aere ē
sicut generatio specieꝝ coloris t̄ radioꝝ in me-
dio a corpe colorato vel luminoso. d̄ qua gene-
ratione dictū est supra. c̄: de actione. nā ab ani-
mali generatur p̄ vox i aere p̄p̄inquo. t̄ qr acci-
dētia non migrant: iō generatur alia ab alia
in sequentibus ptibus aeris. nō q̄ vna vox ge-
neret aliā: s̄z omnes īmediate causātur ab ani-
mali ordine quodā. ita q̄ inter illas voces est
ordo non cause ad causatuꝝ: s̄z effectus prioris
ad effectū posteriorē ī cōparatione ad eandem
causaꝝ quēadmodū causantur etiaꝝ a sole ra-
du in medio. nō enī pars aeris p̄p̄inquier illu-
minat remotiore. sed vtraq; īmediate illumi-
natur a sole ordine quodā. t̄ p̄p̄inquier prius t̄
posterior remoter. vnde auctor videt ipso
log cū dic̄ sese ḡnantiū. qr voces n̄ ḡnant se ī i-
tē: s̄z īmediate ḡnāntur ab animali: nisi itelligat
vna generari ab alia: quatenus vna post aliaꝝ
generatur ordine quodā. qr vna mediante alia
diuerse ergo voces sunt in auribus diuersorū.
¶ Deinde cum dicit (quare t̄ vox) obūcit h̄ so-
lutionē. vbi duo facit. p̄mo obūcit. z̄: soluit ibi
(ad hoc dicimus) dicit ḡ q̄ supp. si ita ē segtū
q̄ aliqua vox erit non animalis ista. s. quā di-
cimus esse īmaginatā vel ḡnataꝝ īmaginabilēr
t̄ similiter a voce animalis. qr non p̄fertur ab
animali. s. īmediate. ¶ Postea soluit dicens oꝝ
vocē esse animalis. quis enī ī initio mundi au-
diuit vocē in silentio animaliū. q. d. nūq; aliq; alius
audīuit. vñ omnis vox dicit eē aialis. q̄cunq;
si ipso proferente siue supp̄ generetur ī media-

te ut est prima vox. siue mediate ut sunt oes vo-
ces sequentes. mediate dico non mediatione ef-
fectus sed causa. sed effectus ad effectum ad eam
dem causam modo perposito. unde concludit quod
vox unius. scilicet animalis ad aures diversorum diri-
gitur. scilicet non est contingens. id est possibile quod una
et eadem vox ad aures diversorum dirigatur. oes
quibus illae voices sunt unius. scilicet animalis. sed non sunt una
vox. immo plures realiter. Ex predictis per solutio-
nem instantiam. quod omnis vox tam prima quam sequens
est vox animalis. quod omnes ab animali generantur
modo perposito. Ad evidenter predictorum potest
queri utrum sit possibile idem corpus simul esse in
diversis locis. videtur quod sic. nam in eodem loco pos-
sunt esse duo corpora simul. quod et idem corpus in
diversis locis. an patet. de ferro ignito ubi simili
sunt ferrum et ignis. consequentia probatur. quia
similis possiblitas vel impossibilitas videtur
esse hinc et inde. Contra auctor in littera et ari.
.4. pbi. R. hic sunt due conclusiones certe secundum
fidei veritatem. Prima quod de potentia dei pos-
sibile est duo corpora simul esse in eodem loco. quod
patet. tu quod Christus fuit natus de virginem matre.
et clausus in claustrorum. quod enim non potuit nisi duo
corpora simul essent. tu quia Christus resurrexit
clauso sepulchro. unde sancte mulieres dixerunt
quis renouuet nobis lapidem et ceterum. tu quod post resur-
rectionem intravit ad discipulos ianuis clausis.
ergo idem quod prius. tu quod corpus indissibile est secundum
quod incorruptibile. dissimilans est quodammodo corruptibile corpus
bonorum et erunt in celo. et vice versa. quod erunt filii cum celo sine divisione
vel cessione alicuius eorum. Secunda pars est quod secundum
potest dei idem corpus potest simul esse in diversis locis
propter quod corpus Christi simul est in celo et in altari et in plus
in altaris simul sacerdotio. Prolegitur quod bea-
tus Ambrosius simul ex eius mediolanensi filii inter-
fuit sepulture beati Martini Turonis. quod filius fuit
in diversis locis. Itē sunt aliae due conclusiones
certe secundum philie auctoritate. Una quod de potest natu-
rali ipso est duo corpora enim simili. alia quod de potest natu-
rali ipso est idem corpus simili est in diversis locis. R. o
perme eternis assignat duplex. una directa repugna-
tia quantitatuum et dimensionum. unde apud. 4. pbi. dicitur quod
dimensiones secundum sine qualitatibus et passionibus faciunt
distare duo corpora et predictio est quod maneat dimen-
siones et non faciant distare. unde cubus facit dista-
re secundum directam ibi. quod igitur dimensiones repugnat una
expellit aliā. nec potest simili est. Intelligendum tamen
quod duplex potest simili aliq. repugnare. scilicet fortaliter et virtute
alter. propter repugnat duo virtus. puta calidum et frigidum
et cetera naturaliter repugnat effectui opposito sui
effectus. ut ignis frigiditati. diverso ergo dimen-
siones repugnant. non per modo sed secundum quod repugnat
etiam duarum dimensionum non est nisi propter si-
multatem loci. due enim repletiones loci repu-
gnant respectu eiusdem loci. quia unum locum
replet unum corpus quantum potest repleri.
ergo si aliud corpus replete cum eo etiundem

Flōrū p̄ est ordo i, binus s. rō no c̄minētū. i. nobili
tatiā. i. q̄ q̄m̄ rōf̄ nobilioris p̄fētōn̄s. b̄t s̄p̄
electri. ōq̄ta rōf̄ minoris p̄fētōn̄s. v. f̄a t̄fētōra.
Alia of̄r̄d̄ d̄p̄tōr̄is. P̄q̄ta ic̄l̄ p̄fētōr̄. b̄t cor̄ sup̄cēlo

locū erit repn̄gnantia quātitati priori nō fōr̄li-
ter. s. q. virtualiter ratōe ī effectus qui est re-
pletio loci per p̄mā quantitatē ynius corporis
eo mō quo quātitas habet efficaciā respectu h̄
effectus qui est esse ī loco replete. **A**lia ra-
tio conclusionis assignatur ordo yniuersi. ybi
notandum q̄ sicut ī yniuerso ē ordo ēminentie
ordō dependentie: ordo duratōis t̄c. ita ē ordo
situs fm̄ quem yniuerse p̄tes yniuersi sūt con-
tigue t̄ una extra aliam. ex quo segē q̄ nec va-
cuū possit esse. nec duo corpora simul possint eē
ita q̄ vtriusq; ē causa eadem. vtraq; causa est
rationabil. s. primā puto veriorez. **R**atio fe-
conclusionis assignatur ista. q̄ naturaliter mu-
ratio positiva qua. s. aliquid acquiritur nō pōt
esse sine priuatiua q̄ aligd depditur. t̄ hoc ybi
nate sunt eē ille due mutationes qd̄ iō dico. q̄
alicubi non sunt nate eē ambe puta ī illumina-
tione aeris ybi sic ē mutatio positiva q̄ nulla
ē depditina. ynu ḡ corpus non potest esse in di-
uersis locis ybi possit moueri a priuatiua mu-
tatione q̄ pdit p̄mū. ybi ad positiuam q̄ acgric
z̄ ybi. q̄ īḡ natura n̄ potest separe has duas
mutationes ybi nate sunt esse vt ē in p̄posito.
ido non potest idem corpus esse simul in diuer-
sis locis. bene ḡ dicit auctor ī littera q̄ idē cor-
pus non potest esse in diuersis locis: nec plura
ī eodem loco. **A**d argu⁹ ī oppositū. nego aīs.
ad p̄bationes de ferro ignito. iam dictuz est in
principio huius libri. non enī imaginādum ē
ignem et ferrū esse sūl. s. q̄ ferrū est porosū m̄b-
ris valde poris in quibus ignis recipitur vt sic
duo corpora non sunt simul

Bi autēz. Postq; auctor d̄ter-
minauit de ybi de-
scriptiue notificando q̄ditatez eius nūc deter-
minat de ip̄o diuisiue. circa qd̄. z. facit. p̄ expo-
nit itentū. z̄ ex dictis c̄cludit cor̄lm ibi (q̄re
t̄ locus) prima duiditur i. z. p̄ enim ponit d̄ ybi
quandam diuisionez. z̄ subdit eiusdē dicti ex-
positionē ibi (locus autē simplex) dicit ḡ q̄ ybi
aliud est simplex alind cōpositū q̄ statī decla-
rat di. q̄ ybi simplex est q̄ procedit a loco sim-
plici ybi cōpositū est q̄ procedit a loco coniun-
cto. i. cōposito. **N**otādū q̄ ut sepe d̄cm ē d̄rie
rerū sunt ignote t̄ maxime respectuū qui sicut
habent modicū de entitate. ita t̄ de cognoscibi-
litate. maxime autē innotescunt per terminos.
ybi. ergo q̄ est fōrliter respectus locati ad locū
maxime innotescit nobis per locū. ideoq; iuxta
diuersitatē loci sumitur diuersitas ybi. t̄ sicut
locus aliis simplex aliis cōpositus. ita t̄ ybi.
vnde ista diuisio nō est formalis per d̄rias in-
triseas. sed per extrinsecas ut est dictū. **D**e
inde cū dicit (locus autē) q̄, dixerat ybi simplex
eē q̄ procedit a loco simplici. ideo expōit q̄ sit
locus simplex di. q̄ loc⁹ simplex ē ille q̄ ē origo
t̄ p̄stitu⁹: e⁹. s. loci q̄ ē cōtinuoz. i. de numero cō-

tinuoz. i. loci cōpositi. **A**d c⁹ declarationē ad-
dit q̄ siē d̄cm est in p̄dicamētis locus cōposit⁹.
eo q̄ ē cōtinuus b̄z particulas copulatas ad eū.
dē teri⁹ ad quē p̄tūgūf. i. cōplant p̄tes corporis. p̄
tes at̄ corporis cōplant ad p̄uctū t̄ pticule loci clau-
dant t̄ cōtinent pticulas soliditat. vñ etiā loca
simplicia sunt occupantia. i. continētia minimi
corporis. **N**otādū q̄ auctor iste sicut impro-
prie t̄ extensiue locutus est s̄ de tēpore non di-
stinguens ip̄m a nūc ita q̄ tēpus simplex ap-
pellauit ip̄m nūc. t̄ quādo simplex esse in mo-
mento vel in nūc. ita hic ī proprie t̄ extensiue lo-
quitur de loco nō distinguēs superficiē corpo-
ris cōtinētis que est proprie locus ab ip̄o p̄ucto
superficiei. vnde locū cōposituz dicit cōtinuū
.i. ip̄am superficiē corporis continentis. locum
vero simplicē vocat punctuz indiuisibilē. dicit
ergo ybi cōposituz est esse in loco cōtinuo t̄ cō-
posito ita ybi simplex est esse ī puncto. nā sicut
totus locus cōtinet totū locatū t̄ pars partem
sic p̄uctus ex parte loci r̄ndet puncto ex parte
locati. tunc plana est l̄ra. q̄ locus simplex. i. pū-
ctus est origo loci cōpositi. q̄ est p̄mū. p̄n⁹ ī cō-
tinuus. nā fm̄ imaginationē matheāticoz pū-
ctus fluens causat linea. linea fluens superfici-
em. superficies fluens causat corpus. vnde par-
tes corporis vltimate reducuntur t̄ cōtinuā-
tur ad punctū. I. de propinquio ad superficiem
copulantur. tunc etiā patz q̄ sicut loca cōposi-
ta sunt continentia corporū cōpositorū t̄ conti-
nuorū. ita loca simplicia corporū minorū. i. pun-
ctorū in corpore contentorū hanc puto eē intel-
lectionē l̄re. **A**liter exponit q̄ fz ax. 5. pbi.
est dare mīmaz carnē t̄ mīnum os. q̄ si vltra
diuidatur. iā non est os vel caro. q̄ non manet
forma fm̄ speciez vel formā. dicitur ergo locus
simplex qui est cōtentu⁹ corporis minimi b̄ spe-
ciē. t̄ ip̄e est etiā origo loci cōpositi qui. s. est
contentu⁹ corporis diuisibilis etiā fm̄ speciem
sicut pars minor constituit maiore t̄ est prin⁹
ac origo eius. et tunc p̄sequens dicendū est de
ybi. q̄ ybi simplex respōdet p̄mo loco. ybi com-
posituz respondet z̄. **S**ed videntur falsuz q̄
partes loci copulantur ad eundez terminū ad
quē partes corporis. nā particule corporis copu-
lantur ad superficiē pticule loci. nō q̄ locus ē
superficies. t̄ partes superficie nō copulantur ad
superficiei. **P**locus est diuisus a locato ex. 4.
pbi. ergo nō est idē terminus continuans p̄tes
vtriusq;. Ita patz. q̄ terminus nō est diuisus
ab eo cuius est terminus. ergo non est idez ter-
minus duorū diuersoz. **R**ū: concedo p̄clusi-
onē harū rōnum. q̄ nullo mō p̄st copulari ad
eundē terminū numero ad quē partes corpo-
ris. q̄ loc⁹ ē dīsus a lōto. loc⁹ eī ē ad quē lōtum
mouetur. t̄ non mouetur cū locato. nec ad eun-
dē terminū specie. q̄ ille terius corporis superfi-
es ē q̄ nō ē teri⁹ loci nīl loc⁹ eēt cor⁹ īmo nec ad

vnū terminū cōmūnē oportet eas copulari cū
nō oporeat eas eē cōtinuas. **Q**uādū ad au-
torē. **D**icēdū q̄ logtur d̄ termino remoto. nā
dicit i littera q̄ ptes corporis copulātur ad pū
ctū. sic ēt partes loci nō ad idē pūctū nūmero
sed ad idē specie. v̄l q̄ logtur d̄ loco: nō secūdū
op̄. p̄priā sed f̄m op̄. ponētiū locū esse spatium
equale locato. i. quasdam dīmēsiones separatas
que penetrat dīmēsiones corporis locati & sūt
simul cū eis. & tūc nō tantū ad eūdem terminū
specie: sed ēt numero ptes v̄trīnq̄ copulantur
de hac āt opinōe habetur. 4. p̄hi. & ibi sufficiē
ter ip̄obat. **D**einde cū dicit (quare nec lo-
cus) concludit quoddā corrlm ex p̄dictis: circa
qd. z. facit. p̄ cōcludit stentū. z. mouet dubiuz
ibi (contētio autē) dicit ḡ q̄ sup̄ s̄lc ē q̄ ptes lo-
ci & corporis ad eūdem terminū copulātur. se
quitur q̄ nec locus ē fine corpore nec soliditas
.i. corpus sine loco. **D**einde cū dicit (cōtentio
autē) monet dubiū circa dicta. q̄ videtur non
omne corpus esse in loco. puta celum v̄ltimum
vbi. z. facit. p̄ p̄tractat. q. z. subterfugit ratio-
nē ibi (de bi autē) dicit ḡ q̄ circa dicta oritur
contētio de extremitate spere. i. de extrema spe-
ra vel celo v̄ltio. v̄trū. s. sit in loco pro eo q̄ ni-
bil est extra illud celū qd. s. contineat ipz. ex q̄
ad p̄positū arguit sic. si spēra v̄ltima ē i loco. ḡ
ē aligd p̄ter eam in quo sit. q̄ sicut dictū est in
superiorib̄. i. supra eē in loco ē ambiri & circu-
scribi ab alio. s. loco. hui⁹ rationis p̄ ponit cōclu-
sione ibi (sea autē spēra r̄c) qd ab eo loco ambi-
tur. i. nō potest dici q̄ id quod ambitur & conti-
netur ab illa spēra sit locus eius. q̄ d̄ ratiōe lo-
ci ē ambire non ambiri vt supra dictum ē. z.
ponit ma. (cōcedētib⁹ igitur) p̄ littera vbi po-
nitur ma. rōis. 3. ponit mi. (nihil autē) v̄ltio
resumit conclusionē (extremitas quidē) p̄ l̄ra

Deinde cū dicit (de huiusmōi autē) subter-
fugit rōnez di. de huinsmōi. s. materia vel d̄ hu-
insmōi. s. q̄onibus & similib⁹ insolitū est. s. quā-
tū ad logicū & occultū quantū ad intē pronū-
ciare. i. determiare & diffinire & ē cōtra s̄ibilia
.i. facilia de quib⁹ nūc tractamus vel cōtra s̄ibi-
lia p̄ q̄to de hac. q. nō possumus per s̄fuū iu-
dicare. ideo nunc solu⁹ huius. q. pretermittitur

Notādū q̄ de ista questiōe v̄trum ce⁹ v̄lti⁹
sit in loco diuersi p̄hi & cōmentatores diuersa
dixerunt volētes saluare illud. ce⁹ & si nō p̄pe.
tamē aliquo mō eē in loco. quidā ei ut auerro-
is dicit ipm eē in loco per centrū. aliis. s. temi-
xtius per partes. alij p̄ v̄ltimā sui superficiem
de quo magis spectat ad. 4. p̄hi. **S**ed quicqđ
sit de dictis eorū certū babeo q̄ illud ce⁹ nō ē
in loco p̄pprie loquēdo per rationē auctoris.
nā omē q̄ est in loco circuſcribitur ab alio cor-
pore q̄ ē extra ipm & ab eo discōti⁹ & diuisum.
ut patz. 4. p̄hi. sed ce⁹ v̄lti⁹ nō habet aliquod
tale extra se. q̄ iā non eē v̄ltimū. ḡ r̄c. **U**nō

hic est aduertendū q̄ corpora vniuersi sunt in-
ter se ordīnata ut continentia localiter & contē-
ta. terra enī imēdiate continetur ab aq. aq ab
aere. aer ab igne: ignis a spēra lūe. & illa ab alia.
& s̄lc v̄sc̄ ad v̄ltimā: sicut ergo non ē inconueni-
ens dare in vniuerso aliqđ corpus ita conten⁹
q̄ nullo mō est continēs alterius. puta terra.
ita nec est inconueniens dare aliqđ corpus q̄.
ita est locus continens alterius q̄ nullo modo
est in loco: nec ab eo contentus & illud ē v̄ltima
spēra sine ce⁹ v̄ltimū uel illud sit primū mobi-
le. ut dicunt p̄hi vel sit ce⁹ empireū imobile ut
tradūt theologi. & verū est. ibi enī est locus be-
atorū v̄ltra quē nihil est nec locus nec tempus
nec motus ut dicit ap. z. de ce⁹ & mundo. **S**ed
quitur illa pars (caret autē vbi) vbi auctor de-
terminat de vbi quātuz ad eius accidentalia
proprietates eius assignādo. & dividit in. z.
f̄z duas proprietates. secūda ponit ibi (inest
autē) prima in. z. p̄ ponit intentū. z. illud magi
specificat ibi (nō enī dicit) dicit ergo q̄ vbi ca-
ret intēsione & remissione. i. nō recipit magis &
minus q̄ statī amplius specificat. q̄ nō dicit
alterū altero magis vel minus eē in loco. esse
autē in loco est vbi. l̄z contingat alterū altero
maiorē locū possidere vel minorem. & subdit q̄
nec f̄m vbi nec f̄z aliquā q̄titatē cōtingit susci-
pere magis & min⁹. sed f̄ q̄le. i. f̄ q̄litatē. q̄litas
enī suscipit magis & min⁹ nō q̄titas. **A**llē ex-
ponit ista cauda l̄re q̄ nec vbi nec q̄titas. i. lo-
cus q̄tus f̄ q̄ hi⁹ suscipiunt magis & min⁹. sed
f̄ q̄ sūt q̄le. i. f̄ q̄litatē annexā. vbi grā. loc⁹ cali-
dus & frigid⁹. s̄līr vbi dī f̄ magi & mi⁹. **L**ōtra
istā p̄petatē istat̄. tū qr̄ vbi p̄po⁹ ē magi vbi q̄
vbi simplex. ḡ vbi suscipit magi & mi⁹. tū qr̄ cor-
p⁹ magi ē i loco q̄z aia. s̄z ubi nō ē alid q̄z eē in
locō. ḡ r̄c. **R**: s̄lē s̄dēm ē de q̄n̄: id de vbi. q̄ ei
ē re⁹ & modicū h̄z de ētitate. iō cogscif q̄z maxie
ex terio q̄ loc⁹. s̄lē igif loc⁹ īmo oīs q̄titas non
suscipit magi & mi⁹. ita nec vbi. oīb⁹ ei ſpectib⁹
p̄ueit suscipe magi & mi⁹. vel b̄re h̄riū ex teris
ad q̄s a qbus sumit nomē & spēz s̄c supi⁹ d̄c̄
ē de agere & pati. si ḡ loc⁹ n̄ suscipit magi & mi⁹
seḡt q̄ nec vbi. **A**d p̄ dico q̄ vbi p̄po⁹ nō est
magi vbi itēsine l̄z extensiue q̄ vbi simplex. ut
p̄ ex p̄dcie. **A**d z⁹ cū aia simp̄lē n̄ sit i loco cō-
pa⁹ ē abusua q̄ cor⁹ sit magi i loco q̄z aia. nam
magi ē i loco suppōit simp̄lē ē ē i loco. & s̄līr mi⁹
dico ḡ q̄ cor⁹ non ē magi i loco. q̄ aia simp̄lē nō
ē i loco sumēdo p̄pe eē i loco. **D**eīn cū dič (inē
āt) ponit s̄am p̄petatē vbi sic p̄cedit. p̄ ponit p̄
petatē. z. obuicit h̄eā ibi (sursuz āt) dicit ḡ q̄
ip̄ vbi inest nihil eē h̄riū. c̄cām subdit. q̄ nec
loco inest h̄rietas. q̄ locus nō est contrari⁹ lo-
co. quoniā autē nec in alijs. s. q̄titatib⁹ ē h̄rie-
tas ma⁹ est. s. ex dictis alibi in predicamentis.
q̄ q̄titati nil est contrarium. ergo nec loco. eri-
go nec vbi. **D**einde cūz dicit (sursuz dicitur)

objicit contra proprietatem. quod esse sursum et esse deorsum que sunt duo ubi dicuntur contraria. circa quod sic procedit. per arguit ad partem affirmativam. 2. ad negativam ibi (negatam est) in prima ar. sic illa quod sub eodam genere potest esse maxime a se distat secundum hanc divisionem sed ubi sursus et ubi deorsum sunt hic. quod etiam huius rationis proponit exclusionem (sursus est) p. 3. in l. 2. 2. mi. (multum enim distare) sic genere sursus et deorsum maxime distat: sic et esse sursus et esse deorsum quod distat ipsa ubi maxime distat. 3. proclaves repetit ibi (quod est hinc) quod sic existitas circa locum videatur hinc existit. i. locus loco est hinc. ita ipsa ubi sum sursum est et deorsum est hinc. Notandum quod ista ratio non cogit. quod vel sumitur simpliter sursus et deorsum per circumferentiam celi et circumferentiam terre. vel sumitur generaliter ut quodlibet dicatur sursus respectu inferioris. per modo non sunt hinc. quod non sunt nata fieri circa idem. nec maxime distat formaliter et in natura sicut hinc in maxime distat in loco. 2. modo est dicuntur ad aliud. et tunc sunt relatives opposita. Deinde cum dicit (contingit est) arguit ad parte negativam p. 2. rationes. haec ponitur ibi (amplius quidem) in prima parte arguit sic. si sursus est et deorsum est sicut hinc. quod. 2. hinc existit sicut est in eodem. consequentia p. 3. nam sursus est et deorsum esse in eodem simul sunt. nam idem est sursus et deorsum superius. i. patrum ad diuersa. nam altitudo turris sursum est ad nos. i. in copitate ad nos. copata est extremitati spere. i. circumferentie. vel conuenientia celorum est inferior. i. deorsum. quod sicut est sursus et deorsum. huius rationis ponit in littera 2. et propositio similiter. et p. 3. in l. 2. In haec parte ibi (Amplius quidem) ponitur haec ratio. et ar. sic. si ubi sursus et ubi deorsum sunt contraria. quod idem est contrarium sibi. propositio. quod est. quod est in idem sit sursus et deorsum copatum ad diuersa. ut predictum est. quod idem sibi contraria est: si sursus esse et deorsum esse sunt contraria. ex quibus finaliter concludit. non est igitur contrarietas in eo quod est esse in loco. i. ubi. Contra istam proprietatem arguit. quod omnis motus est a contrario in contrariis. ex. 5. p. 2. sed in genere ubi est motus proprius dictus per ax. ibidem etiam. Respondeo quod ad ubi est non est motus sed ut sub naturali. et illo modo habet contrarietas et quelibet duo ubi sunt formaliter opposita. sicut genus locus non contraria loco. i. qualitas est qualitas: sed in quaqualitas est quale ut predictum est. sic est etiam de ubi. Ulterius videtur quod rationes non cogant. quod videatur ibi esse fallacia est quid ad similitudinem ignorantiae elenchi dicendo est sursum ad hoc et deorsum ad aliud. ergo est sursus et deorsus. quod non est simpliciter nec est idem sicut hinc. est duplum ad. b. et non est duplum ad. c. ergo est duplex et non duplum. 3. omnia opposita inferunt contradictionem. ergo illa ad que non sequitur contradictionem non sunt opposita. sed ad premissas in quibus est respectus ad diuersa non sequitur contradictionem. contradictionem. sed est ignorantia elenchi ut predictum est. ergo sursus et deorsus dicuntur in respectu rationis rationis. ad diuersa nulla oppositio sequitur ad tales premissas.

missas. si ergo sequitur contraria inesse eidem aut id sibi ipsi contrarium esse dato quod idem sit sursus et deorsum ad aliud et aliud sumptum. Respondeo ad primum dico quod predicata affirmata simpliciter sumpta sequitur ex seipso eius determinacione non dividente. exemplum hoc est duplum ad. a. et dimidiatum ad. b. ergo est duplum et dimidiatum. sed non sequitur. ergo est duplum et non duplum. sed est ignoratio elenchi. similiter est in proposito hoc est sursus ad. a. et deorsum ad. b. ergo idem est sursus et deorsum. sed non sequitur. ergo est sursus et non sursus ita quod in omnibus talibus in quibus predicata contrahuntur per additionem non dividentes inferunt affirmaciones in quibus predicata simpliciter indicatur conuenire subjectis. sed non ideo inferunt negationem in quibus predicata simpliciter inferuntur conuenire subjectis propter dictas causas. bene ergo sequitur est sursus respectu unius et deorsum respectu alterius. ergo simpliciter est sursus et deorsum sine omni fallacia. Ad secundum dico quod relata possunt predicari de seipso et de eodem. sed non relatives opposita. et ita possunt relata absolute inferri ex seipso respectu diversorum. si ergo ex ipostasi sunt contraria. ergo contraria dicuntur de eodem. concedo ergo non possunt inferri opposita absolute. sed ex ipostasi. quod est aduersarium ista sunt contraria. valitur ergo ratio contra illum qui dicit sursum et deorsum esse contraria. et hoc sufficit ad propositum auctoris.

Positione vero. Hic ut supradictum est determinat auctor de positione vel situ quod est. 5. principium. ubi sic procedit. per determinat de posse qualiter ad eius essentialia ponendo eius notificationes aut descriptiones. 2. ad eius accidentia assignando proprietates eius ibi (suscipere autem) prima dividitur in. 2. primo ponit et declarat descriptionem. 3. mouet quoddam dubitationem ibi (solet autem) prima in tres. primo descriptionem proponit. 2. ea exponit per exempla ibi (scilicet quod dicitur). 3. quoddam dubium excludit ibi (sedere autem) dicit ergo quod positio est quidam situs partium et ordinatio generationis. id est ordo rei generante. Ulterius exponit per exempla di. quod est in qua. 1. positionem dicitur quod est in stantia vel sedetia aspera vel lenia ideo ipsa statio vel sessio aut asperitas aut lenitas sunt formaliter posse. Ex quo sequitur. 3. ibi (sedere autem) excludit dubium. quod crederet aliquis quod sedere iacere et ceterum positiones. quod negat di. quod sedere vel iacere vel stare non sunt positiones. sed dicitur denominatio ab his. 2. positionibus puta a sessione dicitur sedere denominatio et ceterum. et sic de aliis. sicut ergo albedo non est alba. nec aliquod concretum est suum abstractum: ita nec sedere est sessio. nec stare statio. Notandum quod duplex est positio ut dictum est alias. et auctor dicit in littera una est a natura quod fortiter dicitur ordinem prius in toto et est dicitur.

intelliguntur hic autem ut in tota incomparsatione ad partes totius p̄t. pro termino illas
in tota in comparsatione ad partes totius p̄t. pro termino illas
in tota in comparsatione ad partes totius cūnt eius extrema. Illa positio q̄ est
autem fundat in partibus totius incomparsatione ad locum. ita q̄ ad terminum
eius b. p̄fundatur in ff. partes totius terminus est locus. p̄. partes
et extrema ipsius positionis. p̄ de ista eti positione procedit actio in
ipsa no sit proprie p̄ formaliter positio q̄ est p̄nū ut būc edemat atque
extirpatur ex dī in p̄dicamentis orādā extitas

q̄titatis f̄z q̄ d̄f in p̄dicamētis q̄ q̄dā q̄titas
bz pōnez ptiū. q̄dā nō bz pōnez. a natnra āt p̄
tes i toto ordināt̄. puta man⁹ iux⁹ brachiū. ocl̄
circa nasū. hāc pōnez tāgit auctor cū dicit ḡnā
tiōis ordinatio. ⁊ ve bac exēplificat cū dicit. f̄z
quā aliq̄ dñr aspera vel lenia. lenitas. n. ⁊ espe-
ritas sūt a natura: ⁊ dicunt ordinē ptiū in toto
asperū. n. v̄f̄ c⁹ vna p̄s supeminet alteri in toto
lene v̄o c⁹ oēs pres iacēt eqliter in toto. ¶ Aliq̄
est pō q̄ formalr̄ dicit ordinē ptiū i loco ⁊ hec fa-
rit p̄dicamētū ⁊ ḡ distinctū. ⁊ hec pō nō ē a na-
tura. f̄z ē cōiter ab actu ⁊ a ūeto motu nature
ut sessio ⁊ statio ⁊ h̄j⁹. hāc pōz tāgit auctor. cui
dicit qdā ptiū sit⁹ villa exēplificat qñ ait f̄ quā
aliq̄ dñr sedētia vel stātia. ¶ Sed videſ q̄ pos-
tio p̄dicamētū nō sit talis ordo ptiū. p: si pō ē
ordo ptiū i loco. ḡ illud eēt p̄dicamētū c⁹ est iste
ordo. f̄z ordo ē ptiū pte ⁊ nō totius. ḡ ptes eēn-
posite. ḡ ptes bois sedēt ⁊ nō bō. q̄ ē falsuz. p:
ma. illud ē ordinatū ordine c⁹ est ordo. f̄z ordo ē
ptiū. ḡ ptes sūt ordinate. ḡ ⁊ posite ¶ R: ⁊ vico
q̄ f̄ vītate pō nō ē formalr̄ iste ordo pp ar⁹ p̄d-
ctū. f̄z pō ē quedā foř positi cui ūequit̄ dictus
ordo. ita q̄ ordo ē ex̄ eēntiā suā et posterior. ti-
qz illa foř ē fere ignota pp debile suū eē. iō cir-
culoquit̄ eā p̄ ordinē qui ūequit̄ ad pōez. sup-
ponat̄ ḡ in toto isto c⁹ q̄ pō sit ordo ptiū i loco
intelligēdo p̄ ordinē ipsam formā pōnis sit a-

Ex predictis oib' colligit q̄ auctor in descrip-
tōe vtrāq; tāgit pōez. Iz de fa p̄cipalī itēdat
sz iō forte de vtraq; ploquīf. ut illa quā itendi
meli? cognoscaſ. nā cognitio dře aliquoꝝ mlti
ſ fert ad cognoscēdū q̄ quid est vtriusq;. Ap-
paret at q̄ pō vtroq; mō ē re? extrisecus adnēti-
ens. qr̄ positis extremis vtrinsq; nō sequit̄ re?
posito enī loco ⁊ positis ptib' in toto non nc̄cio
sequit̄ ordo ptiū in loco. qr̄ illud to⁹ nō nc̄cio
i loco immo. nec simplr̄ in loco ſic iā ſdcīn ē c
de vbi. filr̄ ptes toti? que ſūt extrema alterius
positiōis poſſet eē abiūicē ſepate. ⁊ tūc n̄ eēt o
do illaz ptiū i toto. His viſis occurruū du-
dibia. Pri⁹ ē pō que dicit ordinē ptiū i tote
ad q̄ g⁹ ptinebit. qr̄ cū ſit formalf̄ re? nō p̄t pt
nere ad g⁹ q̄titatis c⁹ ponit dřia cuꝫ ſit q̄titati
g⁹ absolutū. dř at dřia q̄titatis nō pp̄a nec eēn-
tialis. qr̄ re? nō ē dřia intriseca absolute. sz qr̄ i
lā intriseca absolute circūloquit̄ p re⁹ pōne
dřie enī rex ut plimū ſūt ignote. Z⁹ dn⁹ ē q̄l
pō pdicamentū dřt ab ipo vbi cū vbi videat ec
ordo corporis in loco. Ad p⁹ ſic ⁊ de multis alij
ita ⁊ de pōne que ē ordo ptiū in toto opz dicere
q̄ ē i gñe p̄ reductiōz. reduciſ at ad gen⁹ pōne
cū quo hz maiorē ſilitudinē ⁊ ueniētiā. p q̄tē
vtraq; pō ē ordo ptiū. Iz ad alios terminos ⁊ fo-
te pp̄ hāc reductōnē ⁊ ſilitudinē auctor ſil̄ ſte-
minat de vtraq;. Ad z⁹ dico q̄ vbi eſt circum-
scriptio paſſiuꝫ totius locati ad totū locū mō
ndicta. circūscriptio at ⁊ ordo nō ſūt idē re?. I

g pō n̄ poss̄ eē s̄l̄ vbi sic ē de q̄titate ⁊ qlitatem.
qr qlitas nō p̄t eē sine q̄titate. ⁊ tñ n̄ sūt id. nec
q̄titas est de eēntia qlitatis. qr v̄o b̄ respectus
bñt modicū de entitate difficile est videre eorū
d̄ras sicut ⁊ qditates. **E**x p̄dictis oib⁹ p̄z noti-
ficationē seu descriptionē c̄ueniēter eē assigna-
tā. ibi enī ponit aliquid. q. loco gn̄is situs ⁊ ordi-
ponit subc⁹ ptiū ⁊ gn̄ationis. i. rei generate. p̄-
tes at̄ sūt extrema p̄me pōnis. s̄z sūt tm̄ subc⁹
vel fundamētū fe pōnis. ⁊ tūc supplēdus ē ter-
min⁹ qui est ipse loc⁹ vel ptes loci. **D**einde cū
dicit (solet at̄ qō) mouz quādā dubitationē cir-
ca p̄dcā v̄bi duo facit. p̄ mouet dubitationē. z⁹
subdit r̄missionē ibi (non sūt aut̄ pōnes) dicit ḡ ḡ
qō solet iduci ð curuo ⁊ recto ⁊ aspero ⁊ leni tri-
angulo ⁊ qdrāgulo ⁊ c̄. v̄trū. s. sint pōnes vel n̄
vide⁹ q̄ sic. qr v̄n̄ significare quādā dispōne⁹.
.i. pōne⁹ ptiū q̄ p̄z ex p̄dictis p̄ eoꝝ diffinitōes
asperū enī d̄r c⁹ vna p̄s supemiet alteri. lene c⁹
pticule egleſ sūt. silr̄ at̄ dici p̄t de religiōs. vide⁹
ḡ q̄ sint pōnes. arguat ḡ sic. quecūq; significat
ordinē ptiū sūt pōes: s̄z oia p̄dicta s̄t bi⁹. ḡ ⁊ c̄.
Dein cū dic̄ (n̄ sūt at̄) ponit r̄missionē q̄ ē q̄ oia
p̄dicta n̄ sūt positōes s̄z qlitates circa positōes
q̄ at̄ sint qlitates pbat. qr s̄les. s. tact⁹ pcipiūt
eē talia. s. aspū ⁊ lene ⁊ c̄. ḡ ptinēt ad tertiam spēz
qlitatis q̄ ē s̄esibilis qlitas. dicit ḡ ea q̄ dicta
sūt n̄ sūt positōes s̄z qlia. i. qlitates ex̄ntes cir-
ca positōes. qđ statī pbat. nā ex eo q̄ pticule
sic sūt posite i toto a s̄esib⁹ indicātur tales esse
.s. aspū ul̄ lene. ⁊ n̄ eꝝ: ḡ vnu quodq; pmissor n̄
erit positio: s̄z nascit circa positōne. **C**irca lit-
terā occurrit dubia. **P**ri⁹ qr auctor vide⁹ su-
bi h̄dicere. statī enī supra dās expositōnē ð de-
scriptōe positōnis ponit ex⁹ de aspo ⁊ leni. ga-
s̄z positōne⁹ dñr aliq aspa v̄l lenia. ḡ sunt possi-
tiones. h̄ at̄ dicit q̄ nō sūt positōes s̄z qlitates
circa positōne. **P**ari. i. p̄dicamētis c̄. de qlit-
ate dicit exp̄sse q̄ raz⁹ ⁊ spissū: aspuz ⁊ lene. si-
gnificat positōne ⁊ nō qlitatē. qđ pbat ex h̄: qr
dicūt ordinē ptiū. **P** videt falsū q̄ triāgulus
⁊ quadrāgulus significet qlitatē. nā ois figura
ē i ḡne q̄titatis. qr tm̄ p se q̄titates p se conside-
rat figurā. s̄z triāgulus ⁊ qdrāgul⁹ sunt figure
ḡ sūt q̄ntitates. **R**: ad p̄mū ⁊ z⁹ patz r̄missio
ex dictis supra c̄. de actione. qr raz⁹ ⁊ spissū as-
perū ⁊ lene vno mō significat extēsionē ptium
q̄titatiuꝝ. ⁊ sic idē corp⁹ cōpissū ⁊ n̄ cōpressū
p̄t eē raz⁹ ⁊ densuz. vt p̄z de spōgia ⁊ lana. alio
modo significant extēsionem ptium materie
put rarū dicit q̄ multū h̄z de forma ⁊ pum de
materia. densū v̄o eꝝ: p̄? significat positionem
qr ordinē ptiū in toto. z⁹: significat qlitatem. et
sic p̄z q̄ nec auctor h̄dicit ari. nec s̄lypi. dicūt
et qlitates ex alia causa quā tāgit auctor. qr. s.
iferūt passionē s̄les. ⁊ s̄les p̄cipiūt. qđ ē p̄puz
.z. spēi qlitatē. **A**d z⁹ at̄ dictū fuit i p̄dicamē-
tis q̄daꝝ qōne. nam h̄ nomē figura vno mō su-

gnificat superficie terminata lineis. et sic est in genere quantitat^e ut argui^e. **A**lio modo significat ipsa clausione linearum sive terminatione. et sic est in tertia spe qualitatis ut dicatur qualitates in quantitate. **A**d evidentiā huius. c. quod utrum positione sit vnu predicationis. ar. propter non sit predicationis vel generalissimū. nā omnis relatio est de genere relationis sed positione est relatio qua est formaliter respectus. quod est de genere relationis. et per se non est generalissimum. **T**er illud quod est dicitur generalis non est generalissimum. sed positione est differentia generis quantitatis ut dicatur in predicationibus. quod est respectus mutuus sicut et ordo. quod est ratione ordo partium locati ad partes loci facit unum genus: eadem ratione est et ordo ptiū loci ad partes locati facit aliud genus. **C**onfirmatur. quod actione et passio faciuntur. et genera quae sunt. et respectus oppositi. ergo pari ratione in pposito ordo et ordo quae sunt respectus oppositi in pposito. **I**de argumētū valet ad probandum de ubi et de quādo et de habitu quae sunt. et genera. quod in quolibet sunt. et respectus oppositi ad instar actiōis et passiōis. scilicet ubi actiū ex parte loci passiū ex parte corporis locati. similiter quando actiū ex parte temporis: quando passiū ex parte rei temporalis. Itē hēre actiū ex parte corporis cui adiacent: et haberi passiū ex parte adiacētū corpori. **A**d oppositū est auctor et ari. aliter essent plura genera quae. io. **R**ecognoscuntur. hic sunt. et conclusiones. **P**rima conclusio est ista. positione est genus generalissimum. propter illud genus quod non habet supuenies genus est generalissimum per diffinitionem generalissimi datum a posse. sed positione est hic. nā nihil habet supra se vniuersum nisi ens quod non est genus. quod est. ubi notandum quod sicut dictum est in posse. de ratione generalissimi est non habere supra se aliud genus. esto quod paucas vel nullas habeat species sub se sicut est de quod est ubi: positione habitu quod paucas aut nullas habent species sub se. **F**a conclusio quod positione est vnu genus. propter quod predicitur de omnibus suis inferioribus. **V**nā ratione. quod vnu genus. vnitatis enim generis est ex vnitate rationis predicandi. si queritur que sit illa vna ratio. dicitur quod vel est ignota nobis. vel potest dici ratio ordinabilitatis in loco. quod positione est formaliter ordo partiū in loco. **A**d prius in oppositū dico quod maius est falsa sic accepta vniuersaliter. nā sola relatio et respectus intrinsecus adveniens est de genere relationis. positio autem non est respectus intrinsecus sed extrinsecus adueniens. **A**d secundum patet ex precedentib^e quod positione predicationē non est differentia quantitatis vnde equiuocatur in argumēto de pone. **A**d tertium agit difficultatem an ens dividatur sufficiēter per ipsum. id est genera. quod si non. plana est responsio quod in omnibus respectibus oppositis. sicut unus constituit predicationē: ita et alius. quod si sic operetur fieri multas reductiones ut s. respectus oppositus reducat ad genus oppositū. ubi gra. ubi actiū ad ubi

passiū. similiter de quādo positione et habitu. sed quare actio et passio sunt. et genera cum sint respectus oppositi potius quam respectus oppositi. R^{es} quere si potes

Escipere autem postquam determinauit de positione quantitatū ad eius essentia lia ponēdo eius descriptionē. nūc determinat de positione quātū ad eius accidētalia proprieates eius assignādo. vnde hec p^{ro}p^{ri}s i.e. dividit p^{ro}p^{ri}am quae assignat de positione. et p^{ro}p^{ri}etates. quarum due sunt cōmunes. tertia vero est p^{ri}p^{ri}a et cōueribilis. fa ponitur ibi (p^{ri}p^{ri}um vero) tertia ibi (magis autē p^{ri}p^{ri}um) cōclusio itēta in prima parte est ista quod positione non habet cōtrariū. circa quā sic procedit. p^{ro}cōclusionē impugnat. et ea probat ibi. (ponētibus) in prima parte arguit sic. sedere et stare sunt positiones. patet ex precedentib^e. sed se dere et stare sunt cōtraria. quod in positione est cōtrarie tas. minor ponit in litera quā probat per diffinitionē cōtrarioꝝ sic. cōtraria sunt que impossibile est esse in eodem idem duo simul. vicissim autem et successive cōuenit esse in eodem. sed sedere et stare sunt hic. quod sunt dicitur. p^{ro}p^{ri}um. nā sedēs potest illico stare. et ex hoc rationis p^{ro}p^{ri}onit cōclusionē (nā sedere) et maius. (cōtraria enim sunt) et minorē (sedēs enim) quoque autem. et aliquo sedente impossibile est ipsū stare simul. **N**otandum quod hic accipit cōcretū pro abstracto. et sedere ac stare p^{ro}cessione et statione. aliter cōtradiceret sibi. nā super dixit ista sedere et stare non esse positiones. sed dicitur denominatiue a positionibus. **D**einde cum dic (ponētibus autem) probat cōclusionē itēta arguēs in oppositū p^{ro}p^{ri}e rationes. vna ad impossibile et alia ostētuā. fa ibi (aplius quidā contrarioꝝ) p^{ro}p^{ri}a et. et p^{ro}p^{ri}onit rōne. et istat cōtra eā ibi (fortassis). **I**n prima parte arguitur sic. sedere et stare sunt contraria. quod vnu est cōtrariū pluriū. cōsequēs est falsū. quod vnu vniū cōtrariatur. ex. 4. meta. quod annū. et per consequēs positioni nihil est contrarium p^{ro}p^{ri}e cōsequētie. et p^{ro}p^{ri}ez cōsequētiā collectionis. et p^{ro}p^{ri}ez cōficij nostre diffinitionis. et sup^{er} p^{ro}p^{ri}ez diffinitionē supra datā de cōtrarioꝝ. nō magis est dicitur sedere ad stare quod ad accubere. quia sicut sedere et stare non est repūtū in eodem simul sed vicissim ita nec stare nec accubere simul repūtū in eodem sed vicissim. quod sedere erit dicitur ad stare et accubere. quod vnu est cōtrariū dnoꝝ. hoc rationis p^{ro}p^{ri}onit cōclusionē ibi (ponētibus autem) et. et probat cōsequētie ibi (p^{ro}p^{ri}enam collectionis) et. infert conclusionē principaliter itēta ibi (p^{ro}p^{ri}enam autem hī dispositionē). et probationē quod positioni nihil est dicitur. patet autem tota littera ex predictis. **D**einde cuicunque dicit (fortassis autem) istat contra rationē. ubi. et facit. et p^{ro}mittit obiectionē. et subdit responsionē ibi (non est autem pallidū) obicit quod cōtra rōne et cōsequēs illatu tamē cōueniens: non videtur inconveniens. et dicit quod fortassis non putabitur b

isolitū. i. falsū et iopinabile vñū eē cōtrariū pluriū. nā pallidū videtur eē cōtrariū ad albus et nigrū. i. albedinē et nigredinē. qđ probat p diffinitionē ḥrioꝝ superius repetitā. nā cū sint sub eodē genere nūq; in eodē simul inueniūtur. s; vicissim. qr idē subiectū nūc albū nūc nigrū ē nunc pallidū. et eō reliquitur g vñū eē cōtrariū pluribus qđ i ratione inferebatur tāq; icō ueniēs. Deinde cū dicit (non ē autē pallidū) respondet ad obiectionē dicēs q; pallidū non ē contrariū ad albus et nigrū. qr vtrūq; extremū ē. s. i eodē medio. pallidū enīz et alij. s. medij colores cōficiūtur ex albo et nigro. iō sunt simul. Ex B statiz soluit ad rationē in oppositum (necessariū ē g) quia si pallidū conficitur ex albo et nigro. necessariū ē i quocūq; ē pallidū in eodē eē albū et nigrū. similiter āt et de ceteri me dīs coloribus. falsa ē ergo ista minor ppositio q; erat q; pallidū et albū nūq; sunt siml i eodē. similiter de pallido et nigro. Circa līaz occur rūt dubia. Prīmū qr videtur falsū q; vnum tantū cōtrarietur vni. tū qr mediū vntus moralis habet. z. extrema cōtraria. vñ largitati cōtrariatur prodigalitas et auaricia. tū qr dicit. z. top. q; amicis malefacere habet multa contraria. s. amicis benefacere et inimicis malefacere. z. q; videſ falsūz medios colores cōfici ex extremis. nā ois forma ē simplex i essētia vt dictus ē i p̄ncipio būi libri. s; medij colores sunt qdā forme. g simplices nō g mixti aut cōpositi ex extremis. Ad prīmū dico q; sumēdo contrarietate stricte et pprie vñū tm̄ vni ḥriaē hanc cōclusionē ponit ari. io. meta. quā deduc̄ sic. nā cōtrarietas ē maxima distātia. et si maxima. ergo pfecta. et si plecta. g nō contingit vni plura cōtraria eē. Neceſ vltio ē aligd vlti? nec distātia vni p̄la sūt q; z. vltia. vñū g tm̄ vni ḥriatur. Ad z. dico q; i omni genere ētis ēt i q̄litatib; ē inuenire mediū eiusdē rationis cū extremis. p̄z ex. io. meta. licet autēz mediūz dicatur cōponi ex extremis. vt rubor ex albo et nigro. ista cōpositio nō ē nisi quedā cōuenientia. q̄litates enīz medie sunt simplices. vñ pp illā cōuenientiā naturalē medij cū extremis: q; cōuenientia nō ē extremiti ad extremuz. dicūtur extrema vel q̄litates extremit̄ eē. et manere i medio. et si dicit q; extremū sit i extremo abso lute. g colores forme simplices sūt medij. i. non mixte aut cōposite nisi modo dicto. et B sufficit auctori ad pbandū q; nō cōtrariāt extremitis. qr cōtraria nō habet talē cōuenientiā. Per B patet ad argumēta. Ad prīmū de vntu morali et extremis dicēduz q; non ē contrarietas p̄pe et pfecta. qr nō maxima distātia. plus enīz distant auaricia et prodigalitas q; largitas ab vtraq; eaꝝ. iō habet se ista tria sicut extrema et mediū i genere colorū. Ad z. dico q; in cōplexis qñq; ē cōtrarietas ex parte subiecti. vt

amicis benefacere. inimicis bñfacere. qñq; ex pte p̄dicati vt amicis benefacere. amicis ma lefacere. quādoꝝ ex p̄tētriusq; vt amicis be nefacere. inimicis malefacere. iō ista cōtrarie tas non ē. f; idē. nec p cōsequēs p̄pe contrarie tas. Aliter potest dici q; vnuꝝ vni ḥriari itel ligitur de ḥrietate icōplexoꝝ. de qua etiā nūc ē sermo. Ad aliud patet ex p̄dictis q̄liter me dy colores sunt forme simplices et quo dicunt cōponi ex extremis. Deinde cū dicit (ampli⁹ gdē) pbat idē qđ hūs per rationē ostēsiug; sic. cōtraria sūt nata fieri circa idē naturaliter. s; sedere. stare. iacere. accūbere nō sunt nata fieri circa idē naturalē. g non sunt cōtraria. p̄ mi. qr sedere. habet fieri circa ratōabilita. puta ho mines. iacere āt et accūbere circa diuersa. i. cir ca irratōabilita. nō tñ ei homo sed equus et bos dicitur iacere et accūbere. sedere āt nō nisi bō: iō dicit q; signū būi ē similitudo. i. imago eq; et bouis qbus accubitus et nō sessio appropria tur vel pbat. cū enīz bos vel equus p̄git: non p̄git p̄pe sedens sicut homo. hui⁹ rationis p ponit ma. (amplius gdē) z. mi. (sedere autēz) et patet littera. Lōira pdcā arguit et videtur q; positio suscipiat ḥrietatē. nā omnis mot⁹ est a cōtrario i cōtrariū. ex. 5. p̄bi. s; i positione ē motus. nā mot⁹ fit a sedere ad stare. et eō silr d alys. g r̄c. P̄ differentia f; speciē est cōtrarie tas. ex. io. Meta. sed i positionē: imo in omni ge nere est differentia f; speciē. quia omne genus diuidit per. z. differētias q̄ addite generi con stituūt species. z. oppositas. g r̄c. P̄ ratio facta superius non ē soluta. qr p diffinitionē cōtrarioꝝ pbat sedere et stare eē cōtraria. qr ipossi bile ē simul ea eē seodē idividuo: s; vicissim eē possunt. g sunt cōtraria p̄ locuz a diffinitione. In oppositum est auctor. Aliter oꝝ distin guere de ḥrietate sicut dictū ē i p̄dicamēt. nā cōtrarietas sumitur pprie et trāsūptive. trans sumptive dicitur absolute. maxima distātia i genere et extēditur ad oppositionem p̄uatiā quomodo p̄uatio et forma dicūtur cōtraria. ex. i. p̄bi. B mō i omni genere ē cōtrarietas. qr ois diuisio generis ē p differētias oppositas B mō cōtrarias. s; ḥrietas p̄pe ē maxia distātia for marū q̄ nate sunt mutuo fieri et se expellūt cir ca idē suscepitiū. B mō negatur cōtrarietas a substātia et q̄titate vbi quādo et positione. dico g q; i positione nō ē cōtrarietas p̄pe s; trāsūpti ue. Ad prīmū argumētu posset negari mi. qr mot⁹ nō ponitur nisi i. 4. generibus. substātia. q̄titate. qualitate. et vbi. vnde et iste mot⁹ de q̄ arguitur. s. de sedere et stare ē mot⁹ localis. et p cōsequēs ad vbi. Aliter dato q; in positione eēt motus dicēdu ē sicut de quantitate et vbi. qr ibi nō ē motus s; m se sed vt subsūt naturali graue enīz mouetur ad vbi deorsū. qr ibi ē vir tus naturalis salutina eius et mouet ab vbi

sursū. qz ibi ē v̄tus corruptiuia i. s̄līr p̄t dici de
pōne. Ad z⁹ iā p̄z. cōcludit de h̄rietate d̄cā trā
sūptiuia. Ad 3⁹ dato q̄ ista eēt diffi: h̄riorum.
r̄n̄suz ē in l̄ra. i v̄ltima r̄oe. qz iacere sedere accū
bere nō b̄nt fieri circa idē naturali. qz alteruz
circa r̄oalia alia aūt duo circa irr̄oalia. Seḡt
illa ps (ppriū v̄o) vbi ponit fām pprietatē di.
q̄ ppriū pōnis est nō suscipe magis r̄mi⁹ q̄ de
clarat p̄ s̄līr due sp̄es ɔpen⁹ in ḡne. nā sedere non
d̄r magl nec mi⁹ pō q̄ accūbere. z: ɔpando duo
individua in sp̄e. nā v̄n⁹ sedens nō d̄r magis nec
min⁹ sedēs nec accūbēs d̄r altero magl accūbēs.
nec v̄niuersalr̄ circa aliq̄ pōz alia. L̄tra d̄cā
ar. nā aspe⁹ t̄ lene aliquo⁹ sunt pōes. t̄ t̄n̄ alte⁹
altero d̄r magis vel min⁹ aspe⁹. s̄līr d̄leni. R̄:
asperū t̄ lene put dicūt ordinē ptiū i toto non
ptinēt ad genus pōnis. s̄z sūt d̄rie aut passiōes
q̄titatis. t̄ tamē nec illo⁹ dicūt magis t̄ min⁹.
qz iste ordo n̄ ē fm magl t̄ mi⁹. s̄z t̄n̄ q̄ dicūt q̄li
tates p̄nt suscipe magl t̄ min⁹. vt v̄nū dicūt ma
gis aspe⁹ q̄ alius t̄c. Seḡt illa ps (magis
āt) vbi pōit. 3. pp̄teratē. circa qd. 3. facit. p̄ p̄p̄e
tē p̄ponit. z: p̄ exempla expōit. 3: eā eē cōuer
tibile cōcludit. Fa ibi (positio aūt nihil) tertia
ibi (qcgd igit̄ p̄p̄) dicit ḡ q̄ magis p̄p̄ positō
nis ē assistere t̄ iē p̄xie. i. imēdiate t̄ imanēti⁹
oib⁹ formis supra positis. i. imanēti⁹ q̄ actō t̄
passio vbi q̄. Qd statī declarat p̄ de positōe
q̄ ē a natura ibi (positio āt) nā positiō nihil ali⁹
ē q̄ naturalis ordinatio ptiū ipi⁹ subē. i. ordō
ptiū q̄ ordinatio vel ē innata a natura vt illa
q̄ inest asperis t̄ lenibus. equalibus t̄ ieqlib⁹
z: de positōe q̄ ē ab actu nostro vel ēt q̄ iest a
cōsueto motu nature. vt sessio. accubit⁹ t̄ filia
Ultimo cū dicit (qcgd igit̄) cōcludit dictā
pprietatē eē cōuertibile poni di. q̄ qcgd p̄xie
ē assistens subē. illud ē necessario positio. t̄ eō⁹
ois positio suscipit p̄dicationē b⁹ rationis. s. q̄
p̄xie ē subē assistēs. Nōndū q̄ siue loqmur
de pōne p̄f. q̄ iest a natura. t̄ dicit ordinē ptiū
i toto t̄ p̄tiet ad ḡ q̄titatē. siue d̄pōe z: q̄. s. iest
ab actu t̄ cōsueto motu nature. t̄ dicit ordinē
ptiū i loco. t̄ faē ḡ t̄ p̄dicāmētū distictū. vtra
q̄eniz positio iest subē statī posite i eē. subā. n.
ptes habēs. puta hō statī vt ē habet ptes ordi
natas iter se t̄ i loco. qz vel stat vel sedz vel ia
cer t̄c. L̄tra pprietatē arguit. tū qz q̄titas
p̄ximi⁹ adheret subē q̄ alius quodcūq̄ accūs.
p̄eniz ex natura rei subā ē q̄ta q̄ posita. ḡ po
sitio nō p̄ximi⁹ iherēt. tū qz actio t̄ passio sunt
cā pōnis. vt dictū ē s. c: de actiōe. s̄z cā p̄cedit
effectū. igitur imēdiati⁹ iherēt subē q̄ positio.
R̄: itētio auctoris ē q̄ positō p̄ximi⁹ iherēt
subē q̄ aliqd p̄ncipio⁹ hic determinator⁹. vñ i
l̄ra dicit alius formis supra posit. Ex h̄ patz
ad pri⁹ de q̄titate. qz v̄tq̄ q̄titas imēdiati⁹
iherēt subē. s̄z ipa nō ē aliqd illo⁹. 6. p̄ncipio⁹
Ad z⁹ cōcedo q̄ actio t̄ passio p̄cedit suppo

sitionē i alio supposito. p̄useniz ē actio t̄ passio
elemētor⁹ q̄ lapis sit genitus. t̄ p̄n̄s q̄ babe
at i ptib⁹ sitū vel positionē. s̄z i eodē supposito
vel subā ē. eō⁹ p̄us eniz ex natura rei hō babz
sitū. vel pōnē i ptib⁹. ēt loquēdo de v̄traq; po
sitionēq; possit agere v̄l pati. t̄ sit in q̄n̄. vel ba
beat aliqd circa corp⁹ adiacēs. t̄ salte q̄tū ad
pōnē q̄ ē ordo ptiū in toto p̄ushz eā q̄ sit i vbi
vel in loco. positio ergo respectu substātie pre
cedit alia. s. p̄cipia siue predicamēta
Habitus est. Ultimo deter
miat auctor de
.6. t̄ v̄ltimo p̄n⁹. s. de habitu. circa q̄. z. facit. p̄ ei
determinat de habitu q̄tū ad e⁹ q̄ditatez. z: d̄
habere ostendens eius multitudinez ibi (dicif
autez habere) prima pars dividitur i. z. quia
primo agit de habitu q̄tuz ad eius essentialia
describēdo t̄ dividēdo. z: q̄tū ad ei⁹ accūtalia
p̄petates eius assignādo ibi (suscepit autē) pri
ma i. z. qz p̄ ponit de habitu vna notificationē
seu descriptionē. z: duplē divisionē ibi (fm
q̄) dīc ḡ q̄ habitus ē corporū t̄c. Nōndū q̄
ut dictū ē i p̄dicamētē c: de q̄litate habit⁹ dici
tur multipliciter. vno⁹ significat aliquid tran
scēdēs s̄ q̄ ab eo dicit⁹ habere denomiatiue q̄
distīguīt h̄ i fine b⁹. c. Alio⁹ significat idē q̄
for⁹ positiva vt sumit i oppositione p̄uatiua t̄
p̄uatio t̄ bitus opponūt. Alio⁹ significat q̄li
tate radicata i subō t̄ difficilē mobilez. t̄ h̄ mō
ptin⁹ ad p̄mā sp̄es q̄litatis q̄ ē bitus t̄ disposi
tio. nullo istoz modo⁹ ē h̄ sermo de bitu. s̄z
4: s̄ q̄ habit⁹ significat habitudinez medias
iter habētē t̄ rē habitaz q̄ ē velut actio media
iter agēs t̄ patiēs. t̄ sic ē decimū ḡnalissimū q̄
h̄ describit. t̄ ē sensus. bit⁹ supp̄ ē gdā resp̄cūs
t̄ bitudo corpor⁹ t̄ eorum q̄ sūt adiacētia circa
corpus. ita q̄ cor⁹ h̄ illa. t̄ illa h̄ a corpe for
maliter p̄ illā bitudinē mediā aut resp̄cī. vñ
sicut ex adiacētia tēponi ad rē tēporalē cāt̄ q̄n̄
sic ex adiacētia aliq̄z circa corp⁹ cāt̄ iste bitus.
ex q̄ p̄ falsitas alteri⁹ expōnis q̄ ly adiacētia
dicit accipi ut noiatin⁹ singulari. ita q̄ bit⁹ sit
formaliter illa adiacētia. qd p̄z eē fl̄m. tū qz ba
bit⁹ nō ē adiacētia. s̄z derelictū t̄ cāt̄um ex illa
adiacētia. quēadmo⁹ ēt q̄n̄ n̄ est illa adiacētia
t̄pis. s̄z qddā ex illa derelictū. tū qz illa adiacē
tia ē i his q̄ corpi adiacēt sic in subē. adiacē
tia ei ē i adiacente. s̄z bit⁹ ē in corpe cui illa ad
iacēt sicut i subē. corp⁹ enī h̄ for̄liter ea q̄ ba
bet ipo bitu. ḡ for̄liter ē bit⁹ in eo. h̄ ḡ adiacē
tia ē noiatin⁹ plural. t̄ tūc p̄z descriptioz bñ eē
assignatā. qz h̄ ponit sub⁹ b⁹ re⁹ corpor⁹. ponit
ēt teri⁹ eo⁹ q̄ circa cor⁹. Deīn cū dicit (fm q̄)
dividit bitū t̄ ponit. z. diones. q̄z p̄ma ē vocis
i significatiōe. z. accūtē i subā q̄ ponit ibi (h̄
āt nō) dicit ḡ q̄ f̄z bitū hec dñr b̄tē. illa dñr b̄tē
Notā⁹ q̄ ut d̄c̄s fuit s. c: de v̄bi. oēs re⁹ exti
sec⁹ adueniētes sūt mutui. t̄ sunt duo oppositi

respectus. sicut enim ex pte corporis est vnⁿ respectus. q. actiue quo corp^o habet ea que circa se vel sibi adiacet. sic ex pte adiacetiū est alius respectus opposit^o. q. passiue q̄ habet ea que adiacet. ista ḡ diuissio tm̄ valet ac si dicere t̄ quidā habitus ē actiūs q̄ aliquā dicuntur habere actiue. quidā ē passiu^o q̄ aliqua dicuntur haberi passiue. et p̄ q̄ ista diuissio ē vocis i significatiōes aut equoci i equocata. qz bit^o actiu^o cū sit ḡnalissi^o n̄l reale vniuocū bz̄ s̄ se q̄ sit cōeei et bitui passiuo et q̄ i būc et in illū re^o dīdat n̄sens de q̄ dēm ē alias in por. si at tenet q̄ aliquid trāscēdēs p̄ter ens sit cōe vniuocū iferioribus posset teneri et de bitu. et tūc ista dīo nō eēt equoci bz̄ vniuoci i vniuocata. Bz̄ notā^o q̄ qdā docto: dicit. videlz scot^o. s. metha. c. de pdicamēt^o q̄ bit^o nō ē forlī bitudo media iter rēbitā et ha bente. bz̄ ē qdā forlī sit. a. p̄ quā bituat^o forlī ē ha bituat^o. et in illa forlī fundat^o bitudo. qdā ad illō q̄ bituat^o puta ad tunicā. qdā at bit^o nō sit bitudo media pba^o. qz tūc bit^o eēt duo ḡnalissima sicut ac^o et pa^o Bz̄ istā opionē pateret solu^o ad qdā du^o s. c. de passiōe i qdā. q. s. q̄ re^o oppositi in qn̄ vbi pōne et bitu ptiū ad ḡrlonis. Bz̄ p̄ter istas s̄t alij re^o q̄ faciūt ḡnalissima. puta q̄ qn̄ ē qdā forlī. a. q̄ t̄pale ē forlī in t̄pe et vbi ē qdā forlī. b. q̄ forlī cor^o ē in loco et pō est qdā forlī. c. forlī in q̄b positi. q̄ forlī ē sic positū in loco. et bitus ē qdā forlī d. q̄lis nūc dēa ē. Uerūtū magis te neo p̄mā viā. nec cogit ar^o. qz altez̄ reduci^o ad altez̄. iō nō s̄t duo ḡnalissima. bz̄ vnu tm̄. isti ēt re^o oppositi nō p̄nt eē de ḡne relationis cū fint extrīsec^o adueniētes ut p̄ossum ē de oib^o sigil lati. Dein cū dicit (Bz̄ at nō) poit hāz dionem penes subiecta vbi. z. facit. p̄ ponit dionē. z. remouet dubitationē ibi (bis at) dicit ḡ q̄ Bz̄. s. q̄ dēm ē s̄ q̄ fm̄ bitu hec dñr hfe. illa at bēri non ē fm̄ to^o. s. corp^o tm̄. bz̄ et fm̄ dionē ptiū. ex^o ut armatū eē quo ad to^o cor^o et calciatū eē quo ad pte corporis. Postea (in his at) remouet du^o. qz exemplificat de armato eē et calciato eē q̄ nō sunt habit^o. sed dēa denoiatine ab bitu. iō remouet du^o dans cām b^o. s. defcm̄ noīuz di. q̄ bis n̄ sūt noīa iposita simplicia et vniuoca gbus appellēt sed fūt. i. fingunt^o eis noīa. s. armatio et calcia^o et religs. simil^o iponūtur noīa ad pportionē. i. similitudinē illorū. puta caputiatio et tunicatio et. Notā^o q̄ b̄re aliquid circa cor^o p̄t eē du pliciter. Uno mō circa to^o corp^o ut armatū eē vestitū eē dato q̄ to^o corp^o sit armatū vel vestitū. Allio^o fm̄ pte corporis. ut calciatum eē q̄ est fm̄ pedes. ex gbus p̄z q̄ ista dīo est penes subiecta et nō p̄ dras forles ex hoc forte qz bitus n̄ bz̄ tales dras. vel si bz̄ sūt nobis ignote. vocāt^o ḡ i abstracto arma^o calcia^o caputia^o. qz alia noīia nō bñr magis p̄pria. p̄z. Sicutur illa p̄s (suscipit) vbi determinat d̄ bitu q̄ ad e^o accidē talia ponēdo. 3. p̄prietates. q̄rum due p̄me sūt

Dicitur quod suscipit magis tunc. quod enim est proprietas
dicitur quod non suscipit magis tunc. quod sic duo in dictione
de patre non patet intentio magis tunc. sic portio per plato. quod
non dicitur magis tunc ita quod plato. sed duo in dictione dicitur. quod
potest significare admissio per seipso magis tunc. quod dicitur. quod portio est
magis perfecta de binocula ac est quod portio recipit natura deppa-
que binocula per binocula que miscer. et quod isti respectu non recipit
magis coes. tertia vero magis propria. ea ibi (habbi-
tui quoque) tertia ibi (proprietum autem est huius) prima in. z.
permittit proprietatem. z. ostendit eam non esse propriam nec
pertinentibilia ibi (in quibusdam autem) dicitur quod hic dicitur
suscipit magis et minor. nam armatio. i. magis ar-
matus dicitur esse eques pedite. et calcinator dicitur esse. i. ma-
gis calciat quod calciat caligis quod qui non nisi sotu-
laribus. Postea ibi (in quibusdam) ostendit proprietate
te non esse pertinentibilia. quod non pertinet oī habitui. id dicitur
quod in quibusdam superfluous. habitibus hoc non est verum quod sum
magis et minor dicatur ut vestitum esse vel filia. unum ei
cor non dicitur magis vel minor vestitum alio. **C**otra
istam proprietatem armatur. tu quod si suscipe magis et minor et
suscipe triplex est proprietates pertinentibilia respe-
ctu cuiuscumque genere. unum habere triplex videtur esse causa su-
ceptiois magis et minor. sed habitus non habet triplex ut
dicitur statim infra. quod nec suscipit magis nec minor. cum
quod videtur sum quod armator sit quod habet plura arma. nam
ut dicit auctor infra. sum pluralitate numeralem
non dicitur aliud magis vel minor. quod armatur plibet ar-
matis non erit magis armatus. nec eques magis
armatus pedite. **R**es que adiacet circa cor
ex quibus habitus catur. quodam sunt diuersae sum formae et
spem in tali genere. quedam non. ex enim propter sotulares
diuersi sunt spes a caligis in genere originis. ex scd. i.
tunica a tunica. et generaliter vestimentum a vestimento
non dicitur spes in genere vestimenti. habitus quod catus ex
adiacetibus dicitur spes suscipit magis et minor.
sed habitus catus ex adiacetibus non dicitur spes non
suscipit magis et minor. sed que sit causa utriusque diffi-
cile est assignare. **A**d primum in oppositum non magis. si
vel accipiat. quod instantia est in proposito nec triplex
est causa suscipiendi magis et minor. ut inferitur ostendit
cum sequenti. **A**d secundum procedit quod sum pluralitate nu-
merale perte non dicitur aliud sum magis et minor. et sic
est in proposito. **D**einde cum dicit (habitui quoque) ponit
sum perte di. quod habitui nihil est triplex quod probat per
rati sic. si habitui esset aliquid triplex. quod duo con-
traria essent similares. unus est similis. quod in aliis habitibus
non est triplex. **S**i instet quod armatus est triplex iam
armato et vestitus nudo. quod habitus habet triplex. dicitur quod
equocatur de triplexitate ut se extedat ad opposita per-
mutatio. nuditas enim et inhibitus sunt mutatio-
nes. triplex autem utrumque extremum est aliquid positum
id propter loquendo non sunt triplex ea de quibus in-
stat. **D**einde cum dicit (proprium autem) ponit tertiam
proprietatem que est magis propria. circa quod. z. facit
proponit proprietatem. z. instantia triplex ut amplius ma-
nifestetur ibi (in paucis autem) dicitur quod propter prius est ha-
bitus existere in pluribus. s. in corpore et in bis quod sunt
circa corpus: nam sicut dicimus est sed est quedam habi-
tudo media inter corpus et ea que corpori adia-
cent. et subdit quod sicut dictum est sed est. hoc fit habere diui-
sionem que est in partibus et supra non solum sum totum
corpus. **D**einde cum dicit (in paucis quod) instantat

3 dictā pprietatē. vbi. 3. facit. p̄ ponit instātiā. 2. soluit ad eā ibi (sed nō oēs) 3. ex dictis p̄clu-
dit pprietatē esse cōnvertibile cū toto ḡne bitus
ibi (q̄re magis) dicit ḡ q̄ b̄i pprietatē inuenies
in paucis alijs principijs. i. pdicamentis. qr in
sola cōtitute t ad aliquid. i. relatione hoc repit
vbi grā. vt figuralr. i. exemplariter dicat ad ali-
qd ut silitudo t dissilitudo sūt i plib. pata sili-
tu. i plib. sili. t dissilitu. i plib. dissilibus. silr
cōtitas ut numerus est in plibus. qr in vnitati
bus numeralibus. nā numerus semp crescit p
ascētionē. i. additione multifariā vnitatū. nu-
merus enī ut dī. 3. phi. cātur ex dione p̄tui. ga
ergo diminutibile in infi sequitur q̄ numerus ē
augmētabilis in infi p̄ additionē vnitatū. vñ
subdit q̄ nihil simpliciter loquēdo inuenit pos-
se distribui. i. divididi tot pribus sicut numerus.

Ex predictis ḡ colligit q̄ eē in plurib⁹ nō est p̄prium b̄itus cū cōueniat q̄titati ⁊ relationi. Deinde cū dicit (sed nō oīs) soluit ad istātā volens q̄ l̄z eē in pl̄ib⁹ possit reperiri in aliq̄ q̄titate. s. numero ⁊ in aliq̄ relatione. non tñ in om̄i. reperiāt at in oī b̄itu. ⁊ iō est p̄prium b̄itus ⁊ nō alicuius aliorū. dicit ḡ q̄ nō om̄is q̄titas aut relatio est talis q̄. s. in pl̄ibus existat. oīs at b̄itus nc̄cio existit in plurib⁹. s. in corpe ⁊ in his que circa corpus sūt s̄m eā q̄ est in partib⁹ dīo, nē. ⁊ eō illud q̄ cōsistit i corpore ⁊ que circa cor- pus sūt sortiunt̄ nomē b̄itus. **U**ltimo cū dic̄ (q̄re magis) cōcludit p̄prietatē eē cōvertibilem cū toto genere b̄itus dī. q̄ magis p̄prium ē ha- b̄itus. magis. s. q̄ alic⁹ aliorū existere ut i pl̄ib⁹. s. i corpe tex̄tib⁹ circa corpus s̄m partiū di- uisiōz. sicut iā superius expositū ē. **C**irca l̄ras precedētē occurruū dubia. **P**rimo q̄r videt̄ fl̄m q̄ esse in pl̄ibus nō cōueniat oī relationi. nā oīs r̄lo ⁊ respect⁹ ḡnialē requirit duo extrēa. q̄r foſliter est b̄itudo b⁹ ad hoc. non so⁹ ergo filiū do. sed ēt p̄finitas. imo oīs re⁹ siue intrīsec⁹ siue extīnsec⁹ adueniēs est nc̄cio in pl̄ib⁹. ⁊ p̄ cōn̄s n̄ est magis p̄priuz b̄itus q̄ relatiōis. **Z**: videt̄ fl̄m q̄ numerus aut b̄itus aut respectus alig- sit in pl̄ibus. nā n⁹ accīs vñū p̄t esse in diuers⁹ subiectis. sed b̄itus numerus ⁊ oīs respect⁹ est accīs. ḡ z̄. **z**: videt̄ fl̄m q̄ n̄l̄ possit diuidi in tot p̄tes sicut numerus. q̄r n̄sibil magis infinito sed conti⁹ est visibile in infi⁹. ergo numerus n̄ p̄t diidi in plures partes q̄ cōti⁹. **R**: ad eni- dentiā predictoꝝ op̄s prius videre intentioneꝝ auctori q̄ ad istā p̄prietatē sciendum ergo q̄ auctor nō intēdit q̄ b̄itus sit in plurib⁹. q̄r reg- rit plura. s. subc⁹ ⁊ termi⁹. q̄r hoc cōe est om̄i re- spectuī ut argutū est. oīs enī respectus est inter- duo extrema. nec intēdit q̄ sit in plurib⁹ subie- ctis s̄l̄. q̄r hoc nulli accīs cōuenit. impōle est ei per naturā idē accīs simul eē in diuersis subie- ctis. sicut nec idē corp⁹ in diuersis locis nec intēdit q̄ sit in pluribus. q̄r p̄t esse in pl̄ib⁹ subie-

ctis q̄ est de se. qz hoc cōe est omni accidenti. albedo enī potest esse in lapide lig. ferro &c. filtr de oī acc̄ite. qz oē acc̄is potest esse in diuersis subiectis vel diuersis spē vel saltē numero diuersis. sed est inten: sua. sicut p̄ ex l̄a per totū q̄ p̄priū est h̄itus eē in plurib̄ cū determinati one. s. in plurib̄ partibus corporis ut in subiecto. nō q̄ idē h̄itus numero sit calciatio que est i pe de & capnatiatio que est in capite &c. s̄ absolute h̄itus est in corpe & in partib̄ corporis & nō alibi. hoc aut nulli aliq de p̄ncipys cōuenit nisi alicui c̄gritati. puta numero. qz partes corporis sunt in aliq numero puta. io. vel. ioo. numerus ḡcētēnarius vel denarius est in tot pluribus ptibus corporis. sed non omnis numerus nec oīs c̄gritas. puta numerus accidentiū vel angloruz. sic nec oō nec t̄ps &c. filtr hoc cōpetit alicui relationi equipantie. ut filtrudo dissilitudo. nō enim tm̄ corp̄to⁹ est filē alteri toti. sed etiā partes ptib̄ sūt similes. ut man⁹ alba est simil alteri albe. sic & caput &c. idē dico de dissilitudine. sed nō oīs r̄lo h̄t hoc ut relationes disquipantie puta pa ternitas aut dñiū nō sunt in pluribus ptibus corporis. sed sunt p̄ in toto p̄te & toto dñiū sicut in supposito vel subiecto. esse ergo in plurib̄ hoc mō. s. in corpore fm̄ dionem partiū est p̄prium generis h̄itus & nullius alterius. Qd aut illa sit mens auctoris p̄ ex l̄re textu. qz sepe repetit illud q̄ est fz̄ eā que est in pluribus partib̄ corporis dionem. Ad pri⁹ ergo du⁹ p̄ ex dictis. aliter enī respectus generalē est in plibus. i. requirit plura ad sui esse. aliter h̄itus dī esse i plrib̄. Ad z⁹ filtr iam p̄. nā numerus aut habi tūs aut quicunq̄ respectus nō est in pluribus ut plura sunt. sed ut vñū sunt. sicut enī albedo que est in toto corpe est in plurib̄. imo in oīb̄ ptibus corporis. ita vesti⁹ in toto corpe vestito. et numerus in oībus partibus & vnitatib̄ q̄ nu merū cōponūt. qz oīa simul sumpta h̄ & ibi con stituit vñū sub⁹ totale. Utrū aut numerus dicat aliq̄ formā vñā preter vnitates ex q̄bue cōponitur & dato q̄ sic vtrū illa vnitatis vel fo ma sit ens reale. vel tm̄ ens rōnis alterius es negocij pertractare. Ad 3⁹ dico q̄ numerus cātur ex dione continui. & ideo tot partes hab vñū sicut reliquū sive sumātur partes in actri sive i potētia. qz igif conti⁹ per dionez reduci ad numerū & discretū. iō idē est iudi⁹ de vtroq̄ auctor ergo quan⁹ ad dionem loquēs de num ero non intendit excludere conti⁹. & sic patet

Acit autem habere

Postq; auctor determinavit tanq; pri
paliter intentū de habitu notificans eius ga
ditatē. nūc determinat de habere incidēter. q
dicit denominatiue ab habitu sūpto transcen
denter declarans hui' noīs multiplicitez c
ca q.z. facit. p ponit de habere gnq; modos ve

significata. z° excusat se de determinatione aliorū
ibi (fortasse quidez) p̄ma pars diuiditur in. 5.
8m. 5. modos. **¶** primū ergo ponit di. q̄ cū ha-
bere dicā multis modis. uno modo dicit̄ ha-
bere alterationē et qualitatē h̄z quā ē alteratio
ut nigredinē et albedinē. **¶** z° ponit ibi (et q̄tia-
tē) qui ē habere quantitatē et longitudinez.
subdit at quo ad vtrūq; mo⁹ q̄ nihil aliud est
habere albedinē aut longitudinē q̄ esse album
aut longū. **¶** 3° ponit ibi (diat̄ aut vas) dico
q̄ alio mō dicit̄ habere ut vas. s. continens habet
contentū ut modi⁹ h̄z triticū. subdit aut q̄ ha-
bere hoc mō nō est aliud q̄ cōtinere. **¶** 4° p̄it
ibi (hēre aut) di. q̄ alio mō dicit̄ hēre aliquid i
mēbro ut anulū in digito. subdit aut q̄ hoc hēre
tm̄ est dicere quā⁹ digitū esse anulatū. **¶** 5° po-
nit ibi (dicit̄ aut vir) di. q̄ alio mō vir dicit̄ hēre
vxorē. et e⁹. vpor reciprocē hēre virū ex quo in-
fert q̄ iste mo⁹ habendi est insolit⁹. i. impropri⁹
pter circulū in bñdo q̄ illud q̄ habet dicit̄
hēre. et e⁹. hñs dicitur haberī. et hoc nihil aliud
est dicere q̄ cobabitare. **¶** Ultimo ibi (q̄re mo-
di) cōcludit di. q̄ modi bñdi qui cōsueuerunt
dici quinario numero terminant̄. ut predictuz
est. **¶** Ultimo ibi (fortasse) excusat se de determi-
natione aliorū modorū di. q̄ forte sunt alij mo-
du bñdi preter hos qui mō dicti sunt. sed q̄ sint
alij diligens inquisitor inueniat. **¶** Ultimo cō-
cludit quā⁹ ad to⁹ precedens di. q̄ de princi-
pys. i. 6. predicamētis que ari. forte reliquerat
bec dicta sufficient. reliqua querātur in eo vo-
lumine qđ est de analeticis. i. in libro priorū et
posterior ḡ dñr analetici. i. resolutory vel indi-
catiui. pro eo q̄ ibi tradit̄ ars illogizandi et de-
mōstrandi ut cōclusiones resolvant̄ in princi-
pia et de cōclusionib⁹ indicat̄ per principia
et premissas. **¶** Aduerten⁹ q̄ li reliqua debet h̄z
aliquos referri ad p̄ncipia ista ut sit s̄us. reliq-
at̄ determināda et facienda de istis. 6. principys
querātur in predictis libris. sed ubi in predicti
libris aliquid a p̄posito determinatur de istis. 6.
p̄ncipys non recolo me audisse aut vidisse aut
legisse. **¶** Ideo videat̄ aliter exponendū ut li reli-
qua referat̄ ad alia materia logicalē ut sit s̄s
de predicamentis dictū est per az. in libro pre-
dicamentorū. de propositione vero vel enunciati-
one in libro pyermerias. sed de. 6. predicamētis
vel p̄ncipys sp̄aliter dcm̄ est sufficiēter in hoc
libro. reliqua ergo. s. ars illogizandi. demōstrā-
di. topice arguēdi et c. querantur i volumine. i.
in logica noua ybi libri analetici continentur.

¶ Notā⁹ q̄ quotcūq; modis aliquid dicit̄ esse
i alio p̄ot̄ tot modis dici illud aliud hēre illud
q̄ ē in eo. sed tamē. g. modi essendi in positi. 4.
phi. et modi habēdi positi hic nō sunt idem. nec
forte oēs reducibiles ad illos. nec e⁹. intelligē-
dū aut̄ pro hac distinctione q̄ sicut quecunq; ge-
nera accidēti⁹ equiuoce sunt in subā. ita subā

To. p. rātio reale est equinocti⁹ q̄d nonē p̄ta-
to modis cōndi. In. est p̄plo acu denob. Et
modi respondi insunt equinoce insit⁹. q̄d.
quantitas est in stā. p. l. q̄litat⁹. Et parusor. mīc-
p̄a equinoce recipit istos modos cōndi. In. p̄plo.

equiuoce habet ea. duos igitur mōs ponit au-
tor. p̄mos quibus subā dicitur hēre qualitatē
et quantitatē et 4° mo⁹ iuxta predicamentū ha-
bitus q̄ est habere aliquid circa partes corporis.
vnde hic mo⁹ 4° est hic principaliter intentus.
alij aut̄ ponuntur ut ille magis innotescat nec
enumerat oēs modos hēre. sed illos qui aliquo
mō sunt ad propositū. az. aut̄ in predicamētis
ponit alios. 3. mōs. s. habere mēbrum. ut manū
vel pedē et possessionē et ea que sunt circa totū
corpus. et etiā hic pertinet ad predicamētū ha-
bitus. reducitur aut̄ ad 4° mo⁹ hic positū. Itē
preter. 5. modos ponit alios duos ut febris h̄z
hominē et colūna habet domū. **¶** Notādū etiā
pro 4. modo q̄ habitus ut est gñalissimū non
habet ut dicitur. 5. metha. q̄r eēt processus i in-
finitū. sed est habitudo media inter habentem
et adiacentia corpori que h̄st̄ per illū habitum.
sienī habitus ut est gñalissimū hēretur. H̄et
per alij habitū et pari rōne ille per aliū hēret.
et sic eēnt entia infinita. q̄ est incōueniēs. quia
tunc n⁹ eēt primū ens. cuius oppo⁹ probatur
z° metha. **¶** Ad maiore evidētiaz totius capli
queritur de habitu. vtrū habitus sit gñalissimū
vel predicamētū. videat̄ q̄ nō. oē predicamen-
tum ē ens nature. ens enī reale naturale didic̄
in. io. genera. 5. metha. sed habitus non est ens
nature. sed ab actu nostro. ex hoc enī q̄ vestis
aut qđcūq; ornamētum adiacet corpori q̄ sit p-
actum nostrū dicitur aliquis habituatus. **¶** P
duplex est habitus. anime. s. et corporis. sed ha-
bitus anime nō ē predicamētū. sed pertin̄ ad
primā spēm qualitatis. ergo nec habitus corpo-
ris. **¶** Ad oppo⁹ est auctor hic et az. in predica-
mētis. **¶** Respon⁹ hic sunt due conclusiones.
¶ Prima cōclusio est ista. habitus ē gñalissimū
pro oē genus q̄ nō habet aliud superueniens
genus est gñalissimū s̄m diffinitionē porhiri.
sed habitus est hi⁹. nō ei habet super se nisi ēs
q̄ nō est genus. ergo et c. **¶** Ecōa 2° est ista habi-
tus est vnu⁹ genus. pro illud genus qđ h̄z vna
rōne in de omnibus suis inferioribus predica-
tur est vnu⁹ genus. q̄r vniitas generis est ab vni-
tate rōnis s̄m quā de suis inferioribus predi-
catur. sed habitus est hi⁹. ergo et c. **¶** Sed que ē
ista vna rō. **¶** Respon⁹ difficile est hoc et plura
alia de istis respectibus intelligere propter eo-
rū modicā entitatē. illa ergo vna rō generis vo-
cetur habitio. q̄r formalē habitus qui est predi-
camētum ē quidā respectus habitionis q̄ cor-
pus et partes corporis habent ea que adiacet
eis. **¶** Ad primū in oppositū dico q̄ res cuiusli-
bet p̄dicamēti ē ens reale. tamē ad sui esse pos-
sunt aliqua p̄dicamēta p̄exigere actū nostrū
vbi gratia. actio et passio sunt actus reales. tñ
ad sui esse p̄exigunt applicationē actiui et pas-
sui que applicatio potest fieri ab actu nostro.
similiter vbi potest eē terminus motus cātus

a nobis. itē sessio & omnis positio que est a consuetudine motu nature ē hī. applicatio ergo extremo rū potest eē ab actu nostro. ipse tamē respectus hīs est ex natura rei. idē dico de habitu in proposito. Ad z⁹ dico q̄ equiuocatur de habitu q̄ habitus anime nō ē predicationētuz. sed ē forma absolute de prima specie qualitatis. habitus autem corporis qui est predicationētuz est respectus extrinsecus adueniēs.

Iicitur autē magis

Hec est. 3. pars principalis huīs libri in qua auctor determinat de quibusdā hītib⁹ propositū principale que cōi nomine vñr post principia vbi. z. facit. pmo inquirit de causa suscipiendi magis & min⁹. z⁹ de diuersitate generationis ibi (est autē generatio) Primum illorum pro tanto seruit ad propo⁹. qz in omnibus. 6. p̄n cipys facta est mentio de magis & minus. z⁹ vero qz c⁹ de generatione sive actione. vñm est de generatione p̄dicamētorū. iō expediēs est nosse mo⁹ ḡnationis eorum. an. s. omnia generētur. ḡnatione eiusdē rōnis. prima pars dīditur in z. p̄ enī tractat de causa suscipiēdi magis & minus p̄m op̄. aliorū. z⁹ p̄m op̄. p̄p̄ia ibi (op̄z igit̄ alia) p̄ma in. z. p̄ op̄. recitat. z⁹ eā improbat ibi. (a p̄mis igit̄) dicit q̄ q̄ sup̄p. p̄m op̄. aliquoꝝ aliquid dī suscipere magis & min⁹ tripliciter. i. p̄m triplice op̄. quidā enī aiunt & dicunt q̄ illa suscep̄t̄ est p̄m augmētuz & dīcremētū subiectorum que suscipiunt scilicet ipsa accidentis vel que suscipiūt magis & minus. ut illud dicatur magis quod est maius. & illud min⁹ aduerbia liter q̄ est minus noīaliter: hec est p̄ma opinio.

Sedā opio ponitur ibi (aliter autē) quidā ei ali dicunt q̄ causa huīs ē augmētum & dīcere metuz ipsorū accidentium que recipiunt & subiectis. asserunt enī q̄ i ipsa susceptione. s. i subē ip̄a accidentia crescūt & diminuūtūt ut p̄ subiectū habens albedinē maiorē extensiue sit magis albus. & minorē sit minus album. Tertia op̄. ibi ponitur (aliꝝ autē) quidā enī dicunt q̄ cā huīs susceptiōis est augmētū & diminuūtū. vtrū usq;. s. tā accidentis q̄ subiecti ita q̄ ista op̄. tercia est cōficta ex ambabus primis. Notandum q̄ h̄az op̄. lī quelz sit falsa intellecta mō quo ponitur. tamē fa posset habere sanū intellectū. s. si ista maioritas & minoritas accidentis intelligit intēsiue & nō extensiue. nā certū habeo q̄ sub̄ habens plus de graditate & de gradibus forme intēsiue ē magis tale f illā formaz & q̄ minus min⁹ de q̄ dīz ē ampli⁹ in quadā qōne. Deīn cū dicit (a p̄mis igit̄) ip̄obat dictas opiniones vbi duo facit. p̄ dat ordinē p̄cedendi. z⁹ proseg tur p̄m illū ordinē ibi (nō ergo) dicit ergo q̄ inchoando a p̄mis. i. a p̄ma op̄. manifestabitur q̄ sīsa. i. op̄. sit rata & fīt. qz sup̄p. nulla. Et subdit q̄ si quis destruxerit p̄mā & fam op̄. sequit

q̄ destruxerit tertiaz. cuius cā reddit. qz illa tertia efficit. i. cōponif ex cōiunctione vtrūs qz. mo⁹ ḡ p̄cedendi erit iste q̄ p̄ ip̄obat p̄ma op̄. z⁹ fa. vltimo tertia. c⁹ ip̄o⁹ sequitur ex premissis.

Deīn cū dicit (nō q̄) p̄sequit̄ ip̄obare op̄. iux ordinē datum. q̄ ista p̄s dīditur in. 3. p̄ arguit h̄ p̄mā. z⁹ h̄ fam. 3⁹ h̄ tertia. fa ibi (amplius neq; fm ea) tertia ibi (q̄re nec fm) p̄mā in. 4. fm q̄ . 4. efficit rōnes. fa ponif ibi (ampli⁹ at & equ⁹) tertia ibi (dī at minor) q̄rta ibi (amplius margarita) in p̄ma p̄te ar. sic. si cā magis & mi⁹ ē au- ḡmētū & dīcremētū subēt. q̄ hō aīal & ḡnaliter subā dī p̄ magis & min⁹ hīs ē flī. & h̄ az. in p̄dicamētis q̄ dicit q̄ subā nō suscipit magis & min⁹. q̄ & aīs. h̄na t̄z: qz vna subā ē minor alia. vbi ḡra. vñ hō ē minor alio. & vñ aīal alio. & vna subā alia. b⁹ rōnis p̄ poit & clusionez (nō q̄) z⁹ h̄na q̄ supponit ēē flī (nulla enī rō) 3⁹ h̄nam ibi (co- dentib⁹ nobis) & deinceps ponit totā h̄na. & p̄z l̄fa. In fa p̄te ar. sic ibi (amplius at) si cā suscipiēdi magis & min⁹ ē augmētū & dīcremētū sub- iecti. q̄ aliquid erit magis & min⁹ seipso. h̄na est flī. q̄ & aīs. h̄na p̄z. qz idē q̄nqz ē maius seipso q̄nqz. ut vir puer equ⁹ equo. qz idē hō & id equ⁹ freq̄nter suscipit motū augmenti & decrementi b⁹ rōnis vltutē tāgit so⁹ q̄ ē p̄. h̄ne (ampli⁹ autē equ⁹) p̄z l̄fa. In tertia p̄te (dī at) ar. sic. si cau- sa suscipiēdi magis & min⁹ ē q̄ dīcā ē. q̄ magis & min⁹ nō ē vbi nō ē augmētuz & dīcremētuz subie- ctoꝝ. h̄na ē flī. nā vñ lapis vñ mōr a° & vñus mons maior alio: posito q̄ nō illoꝝ patiat̄ intē- sionē & remissionē nec crescat vel decrescat. b⁹ rōnis so⁹ ponit falsitatē h̄na supponēs h̄nam ēē manifestā: & p̄z l̄fa. Vident̄ at ista rō nō ēē ad ppo⁹. nō enī h̄ q̄rit̄ de cā suscipiēdi magis & min⁹ extēsiue q̄no vñ lapis ē mōr a° & vñ mōl maior alio: ut arguī. s. de eā suscipiēdi magis & min⁹ intēsiue. Dīz q̄ ista op̄. vtrūqz posuit s. q̄ augmētū & dīcremētū subēt eēt cā de ma- gis & min⁹ intēsiue q̄ p̄ncipalē q̄rit̄. & de maius & min⁹ extēsiue. iō auctor nūc h̄ illud nūc h̄ istō fabricat argumēta. In. 4. p̄te (amplius) ar. sic. margarita ē albior equo albo f̄z pedē. q̄ cā ei⁹ q̄ ē dici f̄z magis & min⁹ nō ē augmētuz & decre- mentū subēt. h̄na p̄z. qz margarita nō ē maior: imo minor pede equi. & tñ ē albior. b⁹ rōnis p̄ po- nit aīs & exponif q̄no itelligēda ē. margarita ē albior equo. qz ille excessus nō ē in subā v̄l ēē ita q̄ equ⁹ iē superē a margarita sicut excessus in albedine. Tz⁹ ibi (colligi) ostendit h̄na. b⁹. qz ibi margarita ē albior equo: vel h̄ ē magnitu- dinē & p̄nitates subiecti. pura q̄ margarita sit maior equo. vel h̄z negari aīs q̄. s. margarita n̄ ē albior equo. v̄l q̄ nibil dī f̄z magis & minus p̄m magnitudinē subiecti q̄ ē h̄na & z⁹ rōnis. f̄z p̄z est manifeste flī. qz margarita n̄ ē maior eq̄ z⁹ ēē flī q̄ margarita nō sit albior eq̄. p̄z ad sensū. q̄ reliquif z⁹. s. q̄ nī dīcaſ f̄z magis & mi-

augmētū ē dīcēt
anūtū p̄dē
p̄s p̄s
auūtū p̄dē
vñl negari aīs.
p̄s p̄s
negari aīs. iō nō q̄
augmētū ē dīcēt

nus fīm magnitudinē vel puitatē subiecti. et h̄ ē propo⁹. p̄z l̄ra ex p̄dictis. **T**ōtra p̄dictā op̄. p̄t sic ar. q̄ si illa eēt cā. q̄ q̄titas et figure p̄se. quētes q̄titatē q̄pto eēnt maiores tāto eēnt magis. **N**is est fīm. q̄ q̄titas et figura nō suscipiūt magis et min⁹. **P**tunc quadratū auctū p̄ ap̄. p̄onez gnomonis eēt magis quadratū. cui⁹ op̄. positiū dicit a p̄. in p̄dicamētis. creuit quidē. s̄ alteratū nō est. nec per n̄is b̄z magis. **E**x p̄dictis oib⁹ sequit yna p̄. s̄. q̄ mioritas et maiori tas extēsua subiecti nō est cā suscipiēdi magl et minus. et est h̄ p̄mā op̄. **D**einde cū dicit (amplius nec z⁹) ar. h̄ fām per. z. rōes. fa ponit ibi (amp̄ at magis) in p̄ma pte ar. sic. s̄. fīm magnitudinē et puitatē accidentis. puta albedinis. ali quid dīr albius vel minus albū. q̄ equus albus vel hō alb⁹ vel q̄libet tale albū erit albius q̄ margarita. **N**is est fīm. ut p̄z ex p̄cedēti ratiōe. **N**īa p̄z. q̄ maior q̄titas albedis accidit equo vel boī q̄ margarite. maior. s̄. extēsue. q̄ aīs ē fīm q̄ dicit cā magis et minus eē ipsaz magnitudinē et puitatē accidentis. b̄ rationis. p̄ poit cōclusionē (amp̄ in supra) dīr aliquid cū magis et minus fīm ea que inficiunt. i. fīm magnitudinē vel puitatē acci⁹ que afficiunt et informāt subiectū. z̄ ponit n̄iam ibi (si enī fīm magnitudinē) 3° pbationē p̄ne ibi (etenī maior) et p̄z l̄ra ex p̄dictis. **I**n sc̄da pte (amp̄ aut) ar. sic. nīl dīr tū magis et minus alterū altero fīm cremenitū vel decrementū subiecti. q̄ nec fīm augmentū et decrementū accidentis. aīs p̄z ex improbatione p̄me op̄. **N**īa pbatur ex hoc q̄ q̄titas extēsua accidentis nō extendit nec p̄tendit vltra subiec⁹. vnde corp⁹ subiec⁹ ē termin⁹ q̄titatis accidentis. vñ puitas subiecti supponit q̄titati et cuilibet accidenti. et iō puitas accidentis nō porrigit vltra p̄nuz subiectū. vnde q̄to subiectū est puitas tanto minorat q̄titas puitatis accidentis. ex quibus oib⁹ sequitur q̄ si nihil dicit cū magis et mi⁹ ppter cremenitū aut decrementū subiecti. q̄ nec accidentis. q̄ augmen⁹ aut decrementū accidentis reducitur ad augmentū et decremetū subiecti. b̄ rationis p̄ ponit n̄iam (amp̄ aut) et accip maius aut parui⁹ pro magis et minus aduerbi aliter. sepe enī auctor iste transmutat voces ut dīz fuit s̄. z̄ supponit aīs eēve p̄ ex p̄cedētib⁹ (q̄iñ at nec fīz) 3° pbat n̄ia (et q̄ q̄titas). **U**ltimo ibi (p̄z vtrīq⁹) cōcludit h̄ vtrāq⁹ op̄. q̄ nihil dīr fīz magis et min⁹. nec fīm augmentē aut decremetū subiecti q̄ ad p̄ma op̄. nec accidentis q̄ ad fām. **E**x p̄dictis h̄ fā z̄ s̄. q̄ majoritas et mioritas extēsua accidentis non ē cā suscipiēdi magis et min⁹. **D**einde cū dicit (q̄ren⁹) cōcludit ex p̄dictis et iūx dicta in principio q̄ tertia op̄. ē fā. q̄ si nihil dīr sc̄d̄ magis et min⁹ ppter augmentū aut decrementū subiecti. nec ppter cremenitū aut decrementū accidentis. q̄ nec ppter cremenitū aut decrementū vtrīsq⁹ ut dicebat tertia op̄.

nio. ideo cōcludit (q̄ nec sc̄d̄ vtrāq⁹) et p̄z tota l̄ra ex p̄dictis. **E**t ex hoc cōcludit tertia op̄. negatiua. s̄. cā suscipiēdi magis et minus nō ē magnitudo extēsua vtrīsq⁹. **N**otan⁹ circa fām op̄. q̄ q̄titas siue magnitudo accidentis p̄t intelligi duplex. s̄. yna extēsua et alia intensua. extēsua que sibi cōuenit per accidentis ratōe subiecti extēsui in quo est iūx illud q̄ dicitur in p̄dicamētis. q̄ta est superficies tātā albedinē esse dices. albedo enī per se indiuisibilis est et in extensa. sed per accidentis extendit ad extēsionē subiecti. alia est quantitas intensua que yocatur q̄titas virtutis aut perfectionis que cōsistit in q̄daz esse intrinseco et intenso. si ergo accipit p̄ma q̄titas accidentis fīm illā non ē magis ac minus sit ista op̄. dicebat. sed fīm fām. et ratio vtrīsq⁹ est. q̄ magis ac minus dicunt excessus in intēsione forme nō in extēsione. sed excessus ad extēsionē p̄tinet ad primaz q̄titatē. et significatur per magis et minus nominalē. aliquid q̄ dicit magis calidū aut magis albū aut magis sciēs. q̄ plus itēsue p̄ticipat de tāli forma. **D**e ista autē materia de magi z̄minis. dictum ē in p̄dicamētis. c̄ de qualitate et dicitur amplius adhuc infra statim in yng questione.

Oportet igit̄ alia ^{Dic ut diceba} tur: determinat auctor de causa suscipiēdi magis et minus fīz opinionē p̄priā. ybi sic p̄cedit. p̄ p̄fert suā determinationē. z̄ mouet duplē dubitationē ibi (dubitabit) p̄ma p̄s vniūditur ī. z̄ p̄ p̄ponit intētū di. q̄ (opo rtet alia inuenire). i. alias causas que. i. quare. aliq̄ dicuntur fīm magis et minus. z̄ p̄sequitur de intēto ibi (huius vero sunt) ybi duo facit. p̄causalz d̄ p̄posito assignat. z̄ eā nominat ibi (de his enī) dicit q̄ q̄ huius cause sūt ea que sunt in voce. i. significata vocuz que. s̄. voces significant ea que adueniunt. i. accidenti. i. actō qua suscipiūt magis et minus. non fīm augmentū et diminutiōz subiecti mobilis. i. alterabilis et transmutabil sc̄dm magis et minus. sed ideo suscipiunt. q̄ sūt remotiora vel propinquiora impōni eorū que sunt in voce. **N**otandū op̄. auctoris ut patet ex sequentibus esse istaz. q̄ vox imponit ad significunduz formaz in suo esse vltimo et perfecto vltra quē nihil potest eē. verbi gratia. albedo imponit ad significandum albedinē purissimaz aut perfectissimaz et maximaz intēsue. subiectū ergo participans illaz sumam albedinem propinquorem illi perfectissime vel remotiorem. vnde m̄ est q̄ illa opinio suppōit gradus esse in forma sc̄d̄ quos p̄t intendi et remitti. q̄ vtrūq⁹ veruz est. **D**einde cūz dicit de his enī manifestat quod dixerat duplē ter. p̄ per simile. z̄ per exēpla (et paruius dicit) dicit ergo q̄ de his. s̄. que dicunt cūz magis et

minus. illa dicuntur magis talia que sunt pri
miora ei impositioni que est in voce. i. forme signifi
cate per vocem impositam. et de his illa dicuntur
cū minus que sunt remotiora. ubi gratia. albū
dicitur simpliciter illud in quo est pura albedo
i. perfectissima. quanto igitur quis accedens ad
impositiones vocis puriori albedine inficiet. i.
afficitur et informatur: tanto assignabitur. i. di
cetur cādidiō. i. magis albus. similiter intelli
gēdū ē oppositū de minus pro quo adducit
simile. Deinde cū dicit (et parvus dicitur) si
mīle consistit in hoc quod sicut ē in quantitate corporis
et extēsua sic intelligēdū ē in quantitate for
me intensua de quā nūc agitur. ibi autem sic ē quod il
lud dicitur pūius et minus quod in quantitate
excedit ab alio. ergo ita ē hic quod illud ē min
tale quod minus habet de pfectione forme. et il
lud ē quod remotius ē ab impositione vocis. dicit
ergo quod pūius dicitur illud quod cōpatū alijs
stāte diminutio vel dimēsionē. i. q̄titate vīn
cīt. i. superat ab i. q̄titate q̄cqd īgrē ē quod ab a.
supat in mēsura q̄titatis illud cōtinuo pñūcia
tur pūius. i. min⁹ dicitur. similiter autem ē dī alijs
i. de magis et min⁹ i formis. Deinde cū di
cit (dubitabit autem) mouet circa p̄dicta duas
dubitaciones. fa ponit ibi (additū) p̄ma di
uidit i. z. p̄ponit. q. z. subdit solutionē ibi (B
autē cōtingit) dicit ḡ quod aliquis dubitabit q̄re
aliqua dicuntur cū magis et minus. puta albedo
et alia accidentia. aliqua vō minime sic dñr ut
subē quā nō suscipiūt magis et minus. z. ibi (B
autē cōtingit) respōdit dicēs quod hoc contingit eo
quod impositionē subiectoz. i. subāz quā subiacēt ou
bus accidentib⁹ facta ē in termino vltra quem
impossibile ē transgredi. Notādū itētionē au
ctoris ē ī istaz quod substantia in essentia sua nō
habet aliquaz latitudinē graduū: sed consistit
in quodaz indiuisibili. vox autem imponit
ad significādū illud esse substātie indiuisibile
vtra quod et citra quod nō ē possibile transgredi. et
ideo nibil i subā pōt dici cū magis et minus
accessū et recessū. quod ī indiuisibili nō ē alijs acces
sus vel recessus possibilis. Utrū autem vera
sit ista opinio. quod substātie nō suscipit magis
et minus. inquisituz est in predicationē. nech
adducitur nisi per accidēs. ideo quo ad presēs
supersedeo de huiusmodi questione. Deinde
cū dicit (additū) mouet secūdā dubitatio
nez vbi duo facit. primo questionez premittit.
z. responsionē subdit ibi (contingit autē) dicit
ergo quod additū alia questio de accidētib⁹ q̄re
i. aliqua dicuntur sine magis et min⁹. ut qua
drangulus triangulus et similia. nā vñus triā
gulus non diciē magis nec minus triangulus
aliō. et tamen aliqua. i. accidētia dicuntur sim
magis et minus. z. ibi (contingit autē) ponit
responsionē. ibi. z. facit. primo solutionē ma

nifestat. z. eaž per simile cōfirmat ibi (quēad
modū in suplatiuis) p̄ma in. z. p̄m. z. solutiōes
quas adducit. primā apparentē. Faž veraz ibi
(que vero in superiorib⁹) dicit ḡ quod hoc ideo cō
tingit quoniam supp. tale accidens accipitur i
designatione subiectoz. i. substantiaz. vult di
cere quod talia accidentia sumūtur in designatione.
i. dispositione vel ppositione substātie. qđ
patet. qz quadrangulus dicit qualitas. et cor
pus dicitur quadrāgulatū. qz igit̄ talia occidē
tia sic sūt dispositōes substātie. iō nō dicūtur
cū magi et minus sicut nec substātie. hec autē
ē solutio apparēs. qz in rei veritate nihil valz.
oē enī accīns aliquo: est dispō subē. ḡ pari rōne
nullū accīns deberet dici cū magis et min⁹ quod est
ppo. Iō ibi (q̄ vō in superiorib⁹) ponit soluti
onē verā di. quod illa eadē rō quā dñr est in superiorib⁹.
f. q̄ ad subāz. illa eadē vetat. i. p̄hibet hoc.
ne. f. talia accidentia dicantur cū magis et minus eo
i. quod impō taliū fcā ē in termio vltra quē trans
gredi nō l̄z. sicut ēt de subā dicebat. hec ē ḡ cā
q̄re talia cū magis et mi⁹ nō dñr. Deinde cū dicit
(quēadmo) cōfirmat dictā solutionē p̄ file vbi
z. facit. p̄ ponit file ad ppo. z. p̄bat qđdā dñz
ibi (pole enī si cōtingit) dicit ḡ quod de ipōne facta
in terio sic supp. ē quēadmo in suplatiuis. nāz
albissim⁹ et nigerrimus sunt sine magis et mi⁹.
vñ enī albissimus nō ē magis albissim⁹ alio al
bissimo. sīl̄ nec nigerrim⁹ alio. eo. f. quod in bi⁹ fcā
ē impō in termio vltra quē ipole ē transgredi.
Qđ statī p̄bat (pole enī) vbi intēdit sic arguer
si dicas quod ipole nō est vltra ī teri⁹ transgredi
da oppo. quod sit pole si cōtingit. i. si ponat in eē n⁹
sequit̄ ipole. ḡ illud nō ē pole. ḡ ē ipole. p̄ mi.
qz terius stat i indiuisibili. vtra ēt indiuisibile nō
ē addi⁹ aut trāgressus. quod p̄z in ex. qz si oēs pun
cti p̄ponant. i. iungant nullā faciunt magnitu
dinē. i. nibil augēt. iō subdit quod pūct⁹ addit⁹ pū
cto nibil augēt. rō b⁹ ē indiuisibilitas puncti. b⁹
rōis. p̄ ponit mi. (pole enī) z. p̄bationē mi. (q̄pp
z si oēs) sicut ḡ est de suplatiuis ita ēt de q̄cū.
quod ipone fcā in terio. qz ibi nō ē polis accessus
vel recessus addi⁹. vel dñnu⁹ ḡ nec magi nec mi
nus. et sic p̄z ad duas dubitatiōes supra motas
Contra op̄. auctori de cā suscipiēdi magis et
minus. s. quod causa sit accessus et recessus ad
impositionē nominis. ar. qz si sic. ergonibil erit
album albedine nisi sit albissim⁹. consequens
ē falsū. qz tunc albū remissū nō ē albū. p̄cōse
quentie. cui non conuenit significatū nominis.
nec conuenit ipsū nomē. sed per te albū iponi
tur ad significandū puraz albedinē que. s. ē in
sumo gradu. ergo nibil erit albū nisi habeat il
lā albedinē in sumo gradu. Si dicas quod non
intelligit per impositionē nominis albedinē ī
sumo gradu sed albedinē purā que. s. nibil
contrarietatis habet admixtu⁹. Cōtra. quia

Idem inconveniens sequitur. quod tunc nihil erit at
bus nisi sit purum album. quod est falsum. ¶ p. videt
falsus quod in diuisibile additum in diuisibili nihil
auget. nam unitas addita unitati auget et facit
numerum: cum tamen sit in diuisibile ¶ R. ppositio
est intelligenda de additione per modum con-
tinui. unitas autem non sic additur unitati. sed
per modum discreti. cuius signum est. quia unitas cum
unitate proprie loquendo non facit maius: sed
facit plus. nam sicut maius est in continuo. ita plus
est proprie in discretis. ¶ Ad maiorē autem eviden-
tia pdictorum queritur utrum in essentia forme accide
talis sit dare gradus intrinsecos et entiales et
quos ipsa possit suscipere magis et minus. videt
quod non. quod forma est simplici et invariabili essen-
tia consistens. sed illud quod habet gradus non est hic.
g. ¶ p. g. meta. forme sunt ut numeri. et sic
nummerus stat in diuisibili ita quod nihil potest sibi
addi vel minui quin mutet speciem. sic est in for-
ma. ergo forma non habet gradus. g. ¶ p. si
sic. ergo una albedo erit magis albedo quam alia.
consequens est falsus. ergo antecedens. p. cō-
sequentie. quod tunc albedo intensa habebit aliquem
gradum quem non habebit remissa. ergo erit ma-
gis albedo. ut videtur. ¶ Contra. Impossibile est
aliquam formam se comunicare alicui secundum magis
et minus nisi in sua essentia habeat gradus. ali-
ter secundum eundem gradum partiparet a qualitate
subiecto. sed forma accidentalis comunicat se
alicui subiecto secundum magis et minus. patet de al-
bedine. g. in sua essentia habet gradus. ¶ R. quod
iam de ista questione aliquid dixi in p. dicame-
ris c. de qualitate. et multo plius determina-
ni in quadam questione ordinaria. ideo hic bre-
uiter p. transibo aliqua replicando que iam dixi
ubi supra. ¶ Primum: quod aliquas opiniones. quod das
conclusiones declarabo. z. ad questionem bre-
uiter respondebo. ¶ Quantum ad primum ex ipro-
batione p. dictorum opinionum suppono. 4. conclu-
siones. s. tres. 3. opiniones per auctorem reprobatas.
quia neque augmentum neque decrementum subiecti
aut accidentis vel virtutis est causa suscipientis
magis et minus. ¶ Quartam vero est opinione in
auctoribus. s. quod accessus aut recessus ad impos-
itionem vocis non est causa. be. 4. conclusiones pa-
tent ex predictis. ¶ Quinta conclusio est ista. forma
accidentalis non suscipit magis et minus secun-
dum dispositionem in subiecto aut esse in subiecto
remanente eius essentia immutata. hanc p. sic.
illud. s. dispositio aut esse in subiecto vel est idem
cum essentia forme vel non. si ideo habet p. pos-
sum. quod cum illa dispositio sit maior vel minor. g.
essentia forme cui ponitur esse idem. si non est idem
quero de illo alio virtute secundum suam essentiam parti-
cipet magis aut minus vel non. si sic habet p. pos-
sum. si non. ergo erit processus infinitus. ¶ p.
babito termino secundum rationem quod terminus cessat
motus. quod habitibus presentibus cessat motus

et generatio. ex parte generatione. sed per te in p. in
cipio calefactionis habetur tota caliditas secun-
dum rationem que est terminus calefactionis. ergo in
principio cessat motus ille quod est manifeste fal-
sus. p. mi. o. quod mouet aliqd h. de termino a
q. et aliqd h. de termino ad quem. ex. 6. pbi. g. in p. in
cipio calefactio in ipso calefactibili est aliqd de
essentia caloris. si g. entia caloris non suscipit
magis aut minus. segniter quod in principio erit calor pse-
ctissimus et quem modum est terminus motus. ¶ Sexta
p. est ista. radicatio forme in materia non est causa susci-
piendi magis et minus. h. ac ostendo sic. illa radi-
cacio vel est aliqd distinctum ab ipsa forma radica-
ta. vel non. si non. habeo ppo. quod cum illa radica-
tio sit maior l. minor. g. et for. si est aliqd distinctum. l. est
for. absoluta respectiva. si absoluta. sicut babe-
tur propo. si respectiva. habetur etiam propo-
situm quod forma secundum suam entiam recipit magis et
minus. ¶ Si sic. g. ubi forma erit magis radicata
ibi secundum erit magis tale. ¶ His est falsus. f. n. me-
dicos febris ethica est magis radicata quam tertia-
na. et tertiaria est iterius. et ea paties est magis fe-
bicitas. sicut verecundus est quandoque rubicundior
et tamen rubor est minus in eo radicatus quam in alio mi-
rubeo. ut est sanguineus naturalis. ¶ Qua. ad
z. dico ad quoniam pre affirmata. s. quod for. acciuntur
de quod queritur h. tales gradus. ¶ Dico et quod ratio
partis suscipientis magis et minus est latitudo gra-
dui in for. siue quod idem est illimitatio forme quod parti-
cipatur. p. b. impossibile est for. particeps non magis
et minus nisi in se sit aliquiter illimitata. oppo. p.
dicati interfert oppositum subiecti. da enim quod non sit illimi-
tata. quo g. particeps scilicet et aliud gradus. ¶ Si
queritur isti. gradus quod sunt assigno taliter. gradus
forme de quo nunc loginur est por. p. f. for.
me specifica ex parte q. g. ditatiū conceptum. sed ipsa for-
ma specifica infra suum conceptum entialiter inclu-
des inclusa realiter intra conceptum diuidit va-
gi vague et signata signata por. quod si tota for. est o. es
gradus ex conceptu g. ditatiū. quod species abstracta
bit ab o. tali gradu. t. de oib. p. dicatur sic super
de inferiori inclusa realiter. quod o. ididum talis forme
includit aliquem gradum illius forme eo modo quod ac-
cipit ididum vagum vel determinatum. ¶ Ad pri-
mum oppositum dictum est in principio h. libri quod dicit essentia
forma simplex per oppositum ad conceptum ex ma-
teria et forma. t. habere dictos gradus siue sim-
plicitati non repugnat. ¶ Ad aliud dico quod lo-
gitur de forma secundum esse specificum quod abstractum ab
o. gradu de g. ditate. s. forma secundum quod expedit per dif-
initionem. ¶ Ad tertium nego consequiam. ad
probationem dico quod bene sequitur. erit maior
albedo non magis. quia magis dicitur de principiis
formam. non autem de ipsa forma quod principiat.

Et autem generatio.
Postquam auctor determinauit de causa
suscipiendi magis et minus. hic determinat de

Dubia. diuersitate generationis qdē z⁹ post pñ⁹. nō enī eadē generatione generatur substantia & accidens vī dices. qdē substantia generatur generatione simpliciter. accidens vero generatiōne sīm quid. hec igitur pars diuiditur in. z. p̄ enī dterminat vītraqz generatōe seorsū & absolute. z. comparando inuicem secundum dif ferentiaz ibi. nunc autē hominis. pma i. z. pmo ostēdit que sit generatio simpliciter. z. que sit generatio sīm quid ibi (musicus bō corruptus) prima i. z. sīm qdē generatio simpliciter dupli citer accipitur. vno mō vt substantia diuiditur contra accidens. alio mō vt substantia nobilior & perfectior diuiditur contra imperfectiore. p̄ ergo agit de generatione simpliciter iuxta pri mū modū. z. iuxta z⁹ ibi (f3 veritatē simplici ter dicitur) circa primū. z. facit. p̄ pponit intē tū. z. exponit suū dictū ibi (sī subjecto enī vo) dīc ergo qdē generatio simpliciter & similr coru ptio simpliciter non ē ex congregatiōne & segre gatiōne vt dixerūt quidā antiqui. sed quando totū transmutatur in totū. vnde quando ex toto aere specifico .i. existente i sua specie fit ali ud totū. puta. ignis vel alia substantia compo sita. Notandum qdē sicut patet ex p̄ pbi. & i. de generatione. de modo generationis rerū fuit inter philosophos varie opinōes. quidā. n. vt democrit⁹ & eleucippus dixerunt oīa entia esse composta ex atomis. i. quibusdā paruis corporib⁹ & indiuisibilib⁹. ex quoꝝ congregatiōne res generabantur & componebantur. et segregatiōne. i. diuisione corrūpebant. hec aut̄ opinio improbatur. i. dgeneratione. & ponitur vera opinio hec que hic recitat. s. qdē genera tio simpliciter qdē generatōe substātie nī fit illo. sed quando totū mutat̄ i totū. puta si ex aere generetur ignis. totus ignis generatur & totus aer corrūpi. ideo hec ē corruptio simpliciter aeris & generatio simpliciter ignis. Sed tūc occurrit dubiū. quia materia est incorruptibil & manet eadē numero sub generato & corrupto ergo totū corruptū non transit in totū genera tum. sī aliquid. s. materia manet cōmuniis sub vītraqz. Dicendū qdē hoc qdē dico totū sumit̄ duplī. s. catbegreumaticē & sincatbegreumaticē. p̄ modo significat idē. qdē integrū ex partibus quomō dicimus qdē totus homo ē risibilis vel rationalis. non qdē quelibet eius pars sit risibil vel rationalis sī ipsuz totū integrū ex partib⁹ non babēdo respectū ad partes singulas. z. modo ē dispositio subjecti & ē signū distributi ūnum pro omnib⁹ partibus toti⁹. quomō di cimus totus paries ē albus. quia sequit̄ ergo quelibet eius pars. Dico ergo ad propositū qdē cū dicit qdē in generatione simpliciter totum mutat̄ i totū. si totū tenet catbegreumaticē & sincatbegreumaticē aut distributiuē vt sit sīs non qdē quelibet pars mutetur i quālibet. quia

vt arguitur materia eadē manet cōmuniis sub vītraqz terminoz. sed est sensus qdē totus aer. i. qdē totū cōpositū & integrū corrūpitur. qdē aer nī manet & totus ignis generatur. i. hoc totū inte grū & cōpositū qdē ignis. & sic pater quid dice duz ad argumētū. Deinde cū dicit (in subiecto enī) exponit qdē dixerat. s. quomō totū mu tatur in totū dicens qdē in subiecto. i. in cōposi to generali & corruptibilis. z. i. materia & for ma. quoddā qdē species. s. sīm ratōne. i. formā. B autē. i. aliud sīm materiā. i. ipsa materia. qdē igitur fit transmutatio i his duob⁹ ē gene ratiō & corruptio simpliciter. Notandum qdē li. in his duobus non ē intelligendum distributiuē qdē vītraqz seorsū. s. materia & forma transmutat̄. sed est intelligendū modo p̄dicto. vt pro tanto dicatur fieri transmutatio in his duobus qdē te nus fit transmutatio i ipso toto qdē ex his duo bus cōponit. aliter enī exponēdo sīm qdē lic tera videtur sonare magis auctor diceret māi festū falsuz. materia. n. īcorruptibilis ē & nūqz trāsmutatur nisi subiectiuē transfeudo. s. de for ma ad formā. & manet eadē sub vītraqz. Deīn cū dicit (sīm veritatē) agit de generatione sim plititer dicta alio mō dicens qdē sīm veritatem alio modo dicitur generatio simpliciter in his. s. subiectis que generantur & cōrūpuntur. nā magis dicitur generari B aliquid & species. i. substātia nobilior & formalior qdē terra. i. qdē substātia materialior & ignobilior. que est terra. Notandum qdē vt iam ē tactū. & habet p̄ d ge ratione. generatio simpliciter duplicitē ac cipitur. i. distinguitur contra generationē scđm quid. vno modo vt substantia diuiditur contra accidens. nā. substantia dicitur generari simpliciter & accidens sīm quid. & in generatōne subē totū mutatur in to⁹ modo p̄exposito. in genera tōne accidentis nō. qdē cōpositū ex acciden te & subiecto. sicut non est vere ens: sed ens per accidens ita nec est vere totū. ideo proprie lo quendo nō potest dici to⁹ mutari in to⁹. Alio modo ut subā nobilior & perfectior distinguit̄ ī imperfectionē. verbi grā. si ex terra generetur ignis est generatio simpliciter & corrūp⁹. sī quid. qdē generatur perfectior subā que est magis B aliquid. & spēs. s. ignis. corrūpitur subā īperfe ctior. s. terra. sī aut̄ eꝝ. ex igne generetur terra: erit corruptio simpliciter & gnatio sīm quid p̄pter eandē causaz. Deinde cū dicit (music⁹ homo) determinat de generatione sīm quid cō tra primū mo⁹ generationis simpliciter di. qdē quando subiectū mutatur in accidente. puta si homo perdat musicaz tunc musicus homo est corrūptus. & homo immusicus gnatus est. non qdē homo corrūpatur simpliciter. qdē homo ma net idez. & fit tantū transmutatio in passione. i. accidente qdē statiz probat. qdē si musica vel imu sica nī eēt. s. pa⁹ i bis sībz. sī supp. eēt de cēntia

hominis. tunc in his generatio huiusmodi. s.
imusice esset generatio hominis et corrupto si-
mpleriter. quoru3 vtrūq; est falsu3. ideo concludit
dicere q; hec. s. musica vel imusica sunt passio-
nes hominis et musici homis ē corruptio qdā
. i. s̄m quid. et hominis imusici generatio qdāz
. i. s̄m quid. Notādu3 q; put pbat ari. 7. me-
ta. materia vel forma non generatur: s̄z compo-
sitū. per se enī generatur compositum: forma
autē per accidens. et dicit vterius q; h̄ ē verū
non tantu3 i substantia s̄z etiam in omni gene-
ratione. vt ē generatio out motus vt non ge-
neratur quantū s̄z quantū lignū. nec generat al-
bu3 sed albū lignu3. et sic de aliis ita in proposi-
to non generatur imusicu3. s̄z hō imusicus. nec
corruptitur musicu3 sed homo imusicus. ideo
dicit auctor in littera q; musicus homo corru-
ptus ē et homo imusicus generatus. q; igit ta-
lis trāsmutatio n̄ est in essētia substantie: s̄z in
passione. i. i accidente. ideo est generatio s̄z qd
Quomō autē musica sit passio et accidēs ho-
minis manifestū ē. sed de imusica videtur du-
biū cū dicat precise negationē. p; cu3 genera-
tio sit trāsmutatio positiua. q; terminatur ad
esse non videtur q; trāsmutatio ad imusicam
sit generatio. q; tunc generatio esset ad non eē
Dicendū q; imusica sicut et iniustitia potest
teneri dupliciter. uno mō priuarine: et tunc dic-
tiū carentia3 musicē et puram negationē. alio
modo potest teneri contrarie. vt sicut iustitia
hoc mō dicit aliquē habitū positiuu3 contrari-
um iusticie. sic imusica dīc aliquē habitū po-
tiuu3 cotrariū musicē. et hoc modo ad imusicū
potest esse generatio et trāsmutatio positiua. et
hoc modo accipiēda ē i pposito imusica. Dein
cū dicit (nūc autē hominis) assignat iter gene-
rationē simpliciter et generationē s̄m quid. z.
differentias. vna est ex parte subiecti. alia est
ex parte termini. s̄a ponitur ibi (sed quare nō
dicitur generari) differentia ergo stat in hoc q;
subiectū generationis s̄m quid ē aliqd compo-
sitū manēs actu. subiectū ante3 generationis
simpliciter ē yle. i. prima materia que ē ens in
potentia. vicit ergo q; nūc. i. in pposito musica
et imusica ē passio hois manētis. ita q; subctū
talis transmutatiōis ē homo manēs actu sub
ytrōq; terminoz ex quo concludit q; ideo est
alteratio taliu3 et non supp. generatio simplici-
ter que nō habet tale subiectū. vnde subdit. ē
autē yle. i. prima materia maxie p̄priū subctū
susceptibilis generatiōis et corruptiōis simili-
citer. Notandū q; tenēdo i eodē esse plures
formas substanciales sicut credo sic q; habita
prima. et per cōsequēs iā materia existente in
actu simpliciter possit alia acquiri per gene-
rationē. dublū ē quomō yle. i. prima materia ē
subiectū talis generationis. Diceduz q; s̄m
hoc yle non ē imediate subiectū omnis genera-

tionis simplici s̄z ē m̄taꝝ. et h̄ suffic ad propo⁹
q; subḡ ḡatōis simplici salte alicē yle nullius
autē sic generationis s̄z quid ē subiectū yle. s̄z
aliquod compositu3 semper. ex quo concludit
q; ista generatione non ē illa. potest tamē dici q;
subiectū generationis simpliciter ē yle media
te et imediate. q; vltima resolutio formaz sub-
stancialiū stat ad yle. non sic de formis acciden-
talibus s̄z eaꝝ vltima resolutio stat ad subiec⁹
compositū ex materia et forma. Deinde cū di-
cit (sed quare non dicit) ponitur s̄a differētia
que ē ex parte termini. na3 generatio simplici-
ter terminatur ad substantiam. generatio s̄m
quid terminatur ad accidens. circa qd. z. facit
p; ponit differētia. z. ponit quoddam notabile
circa ipsaz ibi (est autē quod inē) differentia ḡ
s̄a stat in hoc q; generatio simpliciter teriatur
ad substantiaz. generatio autē s̄z quid termina-
tur ad accidēs. hanc autē differētiaz declarat
mouēs questionē et soluēs. dicit ergo subdens
questionē quare n̄ dicitur generari simpliciter
sed disciplinaliter. i. s̄m quid quando s. genera-
tur musica vel alia disciplina. vt accidēs remo-
uet dicens q; hec determinata sūt in pdicamē
tis. i. diuisa. nā hoc ens significat subiectum. i.
substancialia. hoc autē quale. i. qualitatez. hoc vō
quantū. i. quantitatē z. concludit ḡ q; q̄cunq;
non significant substancialia. sed supp. accidens
non dicuntur simpliciter generari. s̄z supp. s̄m
quid. Notādu3 q; i pdicamētis ē posita vna
diuissio generū. s. q; eoꝝ que s̄m nullā cōplexio
nez dicuntur singulū aut significant substancialiam
aut quantitatē. aut qualitatez z. sola ergo ge-
neratio substancialie est generatio simpliciter. ge-
neratio vō alioꝝ ē s̄m quid. et h̄ ē q; auctor dicit i
littera. vnde ista differētia ē penes terminuz.
quia generatio simpliciter terminat ad substā-
tiā. generatio at s̄m quid terminat ad rē alioꝝ
. 9. generū accidentiū. Ultimo cū dicit (ē at)
ponit quoddam notabile circa dicta qd ē q; eoꝝ
que sunt accidentia. aliq; i sunt substancialie a na-
tura. vt moueri sursū igni. Notandum q; acci-
dentiū. quedā i sūt q; i a casu et separabiliter. vt
esse albū homini vel equo. quedam i sunt a na-
tura. vt moueri deorsū terre et sursū igni. oē
enī graue mouetur naturalē deorsum et leue
sursū. et hoc est qd vult auctor dicere in his vlti-
mis verbis huius libri. quedā enī accidentia
eueniūt substancialie separabilēs. quedā i sepa-
biliter. i. a natura s̄m q; dīc vel possit ille q; oīa
creant in numero pondere et mensura qui est
deus trinus et vñ benedictus in eternū. Amē.

Explicit scriptum super. 6. principia editum
a fratre Antonio Andrea ordinis fratp mioꝝ.

Inclīp scriptū antonij andree s̄r libp p̄yermēias

Ergo Baltha

Osar interpretationē narrā festin⁹.
Daf. 4. f3 boe⁹ i pmē. liber iste ē
de interpretatiōe q̄ q̄uo intēdit hoc
patebit magis infra. t̄ iō pro introductione ad
hūc librū p̄t accipi ver⁹ presēs. ut nos hāc scia⁹
appetentes dicamus aristoteli auctori huius
libri (tu ḡ r̄c) vbi describitur perfectio huius
libri qua⁹ ad q̄ttuor ḡnā cārum. si enī p̄siblēs
principium originale ecce p̄sonam digniformē.
si sub⁹ materiale ecce loquela pulchriformē.
si formalem mo⁹ ecce affatum regularem.
si finale fructum ecce thesaurum salutarem.

Pri⁹ pbat designatio figuralis (tu ḡ) tu inq̄
totius sapie hūane doctor eximius. scriptor cō
spicu⁹. cōteplator p̄spicu⁹ seu precipu⁹. vnde
t̄ figuraliter dicitur baltasar q̄ interpretatur
absorbens diuitias. t̄ reuera ipse ē ari. qui diui
tias philosophie q̄māxime absorbuit intra se
t̄ distribuit alis quibuscunq; vt de illo possit
intelligi illō Dani. s. balthasar rex fecit grāde
coniuīū optimatibus suis mille (cōniuum)
. s. sapiētie intellectū perficiēs (mille). i. qbus;
cunq; generaliter. quia numerus millenarius
est numerus pfectus. **Z⁹** pbat expositio exē
plaris (interpretationē) interpretari aut̄ idez est
q̄ exponere. t̄ liber iste est de interpretatiōe: q̄
si sumat p̄ enunciatione est de ipsa vt d̄ subō
quia de ipsa hic agit q̄stū ad suā constructiōz
puta de nomine t̄ uerbo ex quibus constat vt
ex partibus integralibus q̄stū ad suaz diffini
tionē. q̄stū ad suā oppositionē t̄ habitudinem
r̄c. vnde de libro isto potest intelligi illud. Da
ni. s. intelligentia t̄ interpretatio soniniorum
ostensio secretor̄ ac solutio ligator̄ inuēta sūt
in eo. reuera in hoc libro inuenitur (intelligē
tia) de icōplexis. s. nomine t̄ uerbo (interpre
tatio) de cōplexis. s. oratione t̄ enunciatōe (ostē
no secretor̄) q̄stū ad veritates conclusionū (so
lutio ligator̄) ad declarationē dubioruz **4⁹**
probat cōpositio ordinata (narrā). s. distincte
t̄ ordinate q̄trum ad vtrāq; formā artis que ē
forma tractatus t̄ for̄ tractādi. narrat ergo
ari. librū istū veraciter vt intellectū doceat sub
tiliter vt intellectū erigat. ordinaliter vt itel
lectū attrahat. allicitur enīz animus ex ordine
determinato scientie vt dicat ari. illud psalmi
vespere t̄ mane t̄ meridie narrabo t̄ annuncia
bo (vespere) q̄r in subtilitate (mane) q̄r cū veri
tate (meridie) q̄r cū ordinabilitate **4⁹** pbat
appreciatio inflammatā (festinus) vbi nota q̄
huius libri triplex ē finis. vnu⁹ propinquus
qui est notitia d̄ enunciatione t̄ propositōe. ali⁹
remotus qui est notitia de fillogismo. **3⁹** vlti
m⁹ qui est celestis beatitudo. ergo tu ari. narrā

Danc scientiam festinus vt intellectus intelli
gat veritatē de propositionibus. veritatez de
sillogizationibus. veritatē de eternis promis
sionibus. vnde puer. 6. discurre festina. susci
ta amicū tuū. non dederis somnū oculis tuis.
suscita. s. ad intelligendū. ḡ vt dicitur habebit
s. festinationez ingredi ad illā requiem. s. eter
nam ad quā ois scientia ordinatur r̄c.

Quia noticia subiecti presupponit i sciē
tia. de subiecto enī oportet precognosce
re quid ē t̄ quia est. ex p̄ poste. ideo lante exposi
tionē huius libri vna moueo questionē. vtrū
liber iste sit de enūciatione vt d̄ subiecto. vide
tur q̄ non. q̄ subiectū debet esse cōe omnibus

que determinātur i scientia. sed enūciatio nō
est huiusmodi. quia hic determinatur d̄ nomi
ne t̄ uerbo de quibus non predicatur enūcia
tio. **P**o auctoritas boec⁹ est in contrariū qui
dicit hūc librū ēē de interpretatiōe cui astruit
intitulatio libri. q̄r p̄rye. dicitur a peri q̄ ē de
carmenias q̄ est interpretatio. quasi liber de
interpretatione. **L**ontra. ga de enūciatōe agi
tur principaliter in isto libro. vt ex sequētibus

apparebit. ergo est subiectū in hoc libro. **R:**
Dic oportet supponere p̄ conditiones scientie
subiecti de quibus dictuz est in principio por.
. q. prima **Z⁹** de enūciatione quid sit. q̄r hoc
patet in littera infra. **T**unc ad questionez di
co. 4. conclusiones. **P**rima conclusio est ista
loica aut aliqua pars loice non est d̄ voce tāq;
de subiecto. p̄: būi⁹. illud de quo agitur in li
bro predicamēto⁹ est per se pars subiecti in h̄
libro p̄rye. t̄ istō pars eius q̄ consideratur i li
bro priorū t̄ alis libris loice noue q̄ ē sillogis
mus. sed sillogismus omnes passiones suas h̄
sibi inherentes vt māifestū ē: nulla voce existē
te nec possibile esse. sicut enunciatio suas. ergo
vtrūq; illo⁹ est prius naturaliter voce signifi
cativa vt subiectū quod consideratur in predi
camentis est prius naturaliter vtrōq; illo⁹ sic
pars integralis toto. ḡ t̄ pri⁹ naturaliter voce
significatiua quacunq;. ergo nec hic nec ibi est
subiectū vox significatiua. p̄: mino. q̄r aut sil
logismus in mente ē sillogismus. t̄ enunciatio
in mente ē enunciatio. aut non. si sic. ergo habet
passiones sillogismi t̄ enunciationis absq; hoc
q̄ proferantur. si non. ergo habēs demonstratio
nez in mente non habet demonstrationez nisi
proferat. t̄ nō ē coueniens nisi proferat qđ est
falsuz. **L**ontra conclusionē arguitur q̄r f3 bo
ecium in commen. liber predicamēto⁹ ē de. io.
vocibus rēruz genera significatiuba i. d̄. io. ge
neribus significati per. io. voces. nulla ergo p̄
loice est de voce. q̄r omnes passiones sillogismi
t̄ enunciatōis t̄ ptiū e⁹ possūt sibi iee & eē qđ ha
bet i mente. et si nō p̄ferat. vt p̄ iductie. s̄ tota
logica t̄ q̄libz p̄ ei⁹ ē de aliquo priori q̄ respe

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

Quo p̄ma bt. c̄n
c̄ato fit s̄b. in isto
p̄cūmoniāz.

F2.5. **C**etu vocis significatiue habet triū rōz significatiū. Secūda cōclusio est ista. liber iste nō est de interpretatione tanq̄ de subiecto. pro⁹ huius. nūl la pars logice est de voce ut de subiecto. p̄t̄ ex p̄mo. sed interpretatio est vox. ergo liber iste q̄ est pars logice non est de interpretatione tanq̄ de subiecto. p̄ huius mi. q̄ fm oēm rationem nominis interpretatio est vox. vna enī ratō ponit. hec interpretatio est vox articulata prolatā cum imaginatione significandi. t̄ tamē interpretatione dī de complexis. t̄ nō ē subc⁹ b⁹ libri. tū q̄ ē vox. tū q̄ liber iste tenet mediū ordinē inter libru predicamētoꝝ. t̄ librū priorū: q̄ p̄ alter. ē de his q̄ pertinet ad p̄maz opationē intellectus. alter de his que ad secūdā. iste autē liber ē tū de his q̄ p̄tinēt ad mediā. nō ḡ est de icōplexis nec de omnisb⁹ cōplexis. Allia rō no minis ponit. hec interpretatio ē vox articulata plāta cū imagiñe significandi ēē aliquid. v̄l nō esse. t̄ p̄ q̄ v̄t̄oꝝ mō ē vox. **T**lōn⁹ v̄o circa B⁹ q̄ bas⁹ duar⁹ diffōnū fa est spālior t̄ p̄pa. nā p̄ma ē cois voci p̄plexē t̄ icōplexē. s̄ q̄ iterp̄tans vult aliqd expōere t̄ nihil p̄p̄ expōi posset p̄ simplicē dictōz. iō noīa t̄ v̄ba magis p̄tes iterptatōis. q̄ iterptatōis. t̄ dictōes. et sīca. thegorice nō habēt rōz iterptatōis. q̄ nō sūt voces p̄ se aliqd significātes. iterptatio ḡ p̄p̄ ē vox exponēs simplr aliqd eē vel n̄ eē. t̄ illud ē idē q̄ enūciatio simplex i voce plāta. q̄ alie orōnes nō exponūt simplr aliqd eē vel nō esse.

F. Tercia. **C**2.6. Tertia p̄ ē ista. liber iste ē de enūciatōe vt b̄ subd. p̄. b⁹. illud ē b̄ subm̄ pp q̄ oīa determināt b̄ pp spaz. vñ si dicte p̄petates sūt enūciatōi in voce. b̄ nō ē p̄: s̄ iōtū illa ē significatiua e⁹ q̄ ē in mēte. **T**ōtra istā rōz arguit. illa enūciatio ē hic subiectū cui⁹ nomē t̄ v̄bū sunt p̄tes. s̄ enūciatio i mēte nō ē bi⁹. q̄ v̄trūq̄. s̄. nomē t̄ v̄bū sūt vox. q̄ p̄. q̄ i diffinitiōe ei⁹ p̄oīf vox. **R**: q̄ sicut nomē t̄ v̄bū sūt p̄tes enūciatōis in voce: sic ipa i mēte sūt p̄tes enūciatōis in mēte. q̄ enī p̄cipiūt ab itellcū i p̄ma e⁹ opatione cōponūt i fa: l̄z nō hec vel illa exp̄mātur. cū ḡ dicit q̄ t̄a nomē q̄ verbū ē vox. vel idez ē v̄rū fm q̄ nobis magis inōtescūt. q̄ sic debuerit eox descriptiones assignari. per illas p̄z descri ptiones eox vt sunt i mēte. vel aliud est dicere. nomen esse vocē vel nomē eē in voce. q̄ v̄oꝝ p̄t̄ eē forte eēntialr nō i voce. hoc ē non exp̄sū sic t̄ ipsuz exp̄ssuz. puta v̄oꝝ cōcepta i intellectū t̄ p̄rolata extra. t̄ primo mō. s̄. vox in mente ponit in diffinitione nominis t̄ v̄bi. **A**d euidē.

tiaꝝ p̄dictoꝝ notanduz est q̄ sicut dicit arī. 3. 6. **F**2.7. anima. duplex est operatio intellectus. vna q̄ dicitur indiuisibiliū intelligentia fm quā intellectus format cōceptiones simplices. alia que dicitur compositio t̄ diuisio fm quā intellect⁹ format conceptiones cōplexas. cōponendo et diuidendo adiuicē simplices cōcept⁹. **A**ddit⁹ tertia operatio que est discurrere ab uno ad aliud. s̄. a notis ad ignota. de simplicibus q̄ que pertinent ad primā operationē intellect⁹ est liber predicamētoꝝ non de ipa operatione. quia determinare de ipsa pertinet ad determinantem d̄ anima. cuius enim est determinare de substantia eius est determinare de eius opa tione. de complexis autem que spectant ad se cundam operationē intellectus est liber p̄yer. et nō de prima. intellectus enim componens vel diuidens format enūciationē de qua agit in hoc libro. de complexis autē que pertinet ad tertias operationē intellectus est liber lou ce noue in quo docetur ars sillogizandi. vbi p̄ ceditur a noti ad ignota. q̄ igitur ista que ca dunt sub prima operationē intellectus sūt par tes illoꝝ que cadūt sub secūda. ideo ad hūc librū per se ordinatur liber predicamētoꝝ. illa aut̄ que cadūt sub secūda operatione sunt par tes illoꝝ que cadūt sub tertia. iō liber iste ordi natur ad libros loice noue: s̄ principaliter ad librū priorū: t̄ mediāte illo ad alios. quia sillo gismus est ex propositionibus. **E**x dictis pa tet quid est subiectū t̄ quē ordinē tenet iste li ber inter libros loice noue. q̄ etiā sic intitulat t̄ propter quā necessitate sit. quia propter ne cessitatē habēdi arte de sillogismo. **A**d pri⁹ i oppositū dico q̄ maior rationis intelligitur d̄ vniuersalitate p̄dicatōnis qualis est toti⁹ v̄lis ad suas partes falsa est. in omni enī scīentia c̄ subiectū est cōpositū necesse ē determinare de partibus subiecti. t̄ de quibus tamen subiec⁹ nō predicatur. sed si aliquo modo eēt v̄a maior debet sic intelligi subiectū sic esse cōmune. q̄ e⁹ cognitio p̄ncipaliter queritur in scīentia in cognitione omniū aliorū inq̄stū illa alia deter minātur ppter cognitionē p̄ncipalis subleti. **A**d z⁹ dico q̄ de multis dicitur esse scīentia quorum non quodlibet est p̄ncipale subiec⁹. ut dictum est in por⁹ quandoq̄ etiā liber ali quis intitulatur ab eo q̄ non est subiectum e⁹. verbi gratia. dicitur liber porphirij qui tamen non est de por⁹ ut de subiecto. sed est de vniuer sali. ut ibidem prolixius questum et determinatum fuit in prima questione.

Primū oport̄. dicit̄ i tres partes. primo enī arist. premittit probemiuꝝ in quo enunciatea de quibus tractaturus est. secundo addit quoddam preambulum. vnum scilicet breuem tractatum de

Primū oport̄. dicit̄ quid sit nōmē. et quid sit v̄bū. postea q̄ lit negatio /z̄ affirmatio /z̄ enūciatio /z̄ oratio.

vocib⁹ significatiuis ⁊ signis ⁊ significati. 3. su
us psegit tractatū pncipalē stētū fa ibi (sc̄ ḡ ea)
tertia ibi (nomē ḡ est vor) dīc ḡ q̄ p̄. i. p̄ o3 p̄ si
tuere. i. diffinire ⁊ pmonē facere qd sit nomen
⁊ qd v̄bū. q̄ s̄ p̄s integrāle subci libri b⁹. post
ea o3 supp. oñdere qd sit nega⁹ ⁊ affirma⁹. q̄. s. s̄
p̄s subiectiue enūciatiōis q̄ est subiec⁹ libri.
enūcia⁹. n. didic̄ i affirmatōz ⁊ negatōz sic ḡ i
sp̄s. itē dōz ē qd sit h̄ enūcia⁹. q̄ est h̄ subiec⁹ ⁊
ḡ ad affirmationē ⁊ negationē. vltimo qd sit
oratio q̄ ē ḡ enūciatiōis. Circa l̄rāz occur-
rūt qdā dubia. p̄i⁹ q̄re bic agitur de noie ⁊
verbōtū i li⁹ pdicamētoz determinatū sit de
oib⁹ simplicib⁹. z⁹ q̄re de solo nomie ⁊ v̄bo
determinat neglectis alys ptib⁹ orationis. 3⁹
cū enūciatiō diuīda⁹ i cathegoricā ⁊ ipotheti-
cam q̄ de istis nō p̄misit se dictu⁹ sic de affir-
mōne ⁊ negatōe. 4⁹ q̄rōdo enūciatōl̄ p̄soritatō
nā affir⁹ ē p̄or negatōe. ex. 4. meta. Itē enūcia⁹
ē p̄or istis: z̄rō p̄or enūciatiōe. sic ḡ ē p̄us spe-
cieb⁹. hic autē enūcia⁹ e⁹. 5⁹ q̄ de subcō o3
p̄cognoscere quid ⁊ q̄. ex p̄ poste. enūcia⁹ ē bic
subiectū. ḡ nō o3 p̄stituere nec i grere qd. sed p̄
supponere. Ad p̄ dō q̄ alr bic alr ibi agit de
noie ⁊ v̄bo. simplicia ei ⁊ icōplexā tripl̄ r̄side-
rāt. vno⁹ absolute ⁊ in se: ut sunt qdā simplices
p̄ceptus. ⁊ b⁹. p̄tinēt ad li⁹ pdicamētoz. a⁹. ut
sunt p̄s enūciatiōis. ⁊ sic p̄tinēt ad h̄c li⁹
ḡnālē ei oī sc̄ia. c⁹ subm̄ ē aliqđ p̄po⁹ deteriatō
ptib⁹ p̄ponētib⁹ i p̄z. a⁹. ut p̄stituūt fillo⁹. ⁊ sic
dñr termi⁹. oī ei p̄fect⁹ fillo⁹ p̄stat ex trib⁹ teris.
H̄t mō p̄tinēt ad lib⁹ p̄p̄. q̄ eod ḡ diuersimō
de sūpto agit in diuersis libris. Ad z⁹ dō q̄
p̄hs itēdit h̄ de simplici enūciatiōe q̄. s. simpl̄
enūciat eē v̄l nō eē q̄lis ē enūcia⁹ idicatiua ⁊ p̄
sentl̄ t̄pis. alie ei orōes ut ipatiua optatiua ⁊ c̄.
magis significant mētis effcm̄ q̄ enūciēt verū
aut fl̄m. sufficit ḡari. ut deteriet de illis sol⁹ p̄ti
b⁹ orōis: q̄ nēcō ad simplicē enūciatiōz requi-
runē. bi⁹ at̄ sūt nom̄ ⁊ ver⁹. q̄ ex solo noie ⁊ v̄bo
p̄t p̄stare enūciatio sine alys. ut h̄o ē aial. n̄
at̄ ex alys ptib⁹ orōis sine nomie ⁊ v̄bo. Ad
nomē p̄t reduci p̄nomē q̄ significat subām et
certā deteriatā p̄sonā. ad v̄bū at̄ reduci⁹ p̄ti⁹
q̄ t̄ps significat sicut ver⁹. alie at̄ p̄s orōis
sinchategorice s̄ q̄ n̄ nisi cū alys significat p̄p̄
loq̄ndo. Ad 3⁹ dō q̄ enūcia⁹ ipothetica. p̄oīt
ex plib⁹ cathegoric⁹. nec significat aligd simpl̄
s̄ ex suppōne. ut si sortes currit sortes mouet.
iō v̄l reduci⁹ ad cathego. de qua h̄ agit. v̄l nō
agit de ipothe⁹. q̄ nō significat absolutā ⁊ sim-
plicē v̄itatē. enūcia⁹ at̄ de q̄ intēdit h̄ ē illa q̄ s̄
gnificat absolutā ⁊ simplicē v̄itatē. iō a⁹. ðter
miare h̄ ð ipothe⁹a p̄mittit. Ad 4⁹ dōm
q̄ de ordīe p̄ponēdi nō ē vis facienda. t̄m h̄ p̄oīt
q̄ q̄ de ptib⁹ icepat nūerare. s. noie ⁊ v̄bo. ideo
dñr p̄cedit aq̄umerare a ptib⁹ ad 10⁹. affir̄tio

ei ⁊ negatio p̄s sūt enūciatiōis. enūciatio at̄
p̄s ē orōis ut p̄dictū ē. Qd̄ at̄ negationē penūe-
rat affirmatiōi n̄ ē vis. q̄ sūt sp̄s enūciatiōis.
sp̄s at̄ eq̄ didētes ḡ. l̄z iter se possent h̄re ordī
nē. sicut h̄. q̄ affir̄tio p̄oīt ē negatiōe. t̄m i p̄pati-
one ad ḡ s̄l̄ s̄l̄ nā. iō n⁹ icōueiēs ē s̄l̄ id̄nter al-
tex alteri enarrādo p̄p̄atur. Ad 5⁹ dōz q̄ p̄
cognitō quid ē subc⁹ intelligi⁹ q̄ ad sc̄iam de-
mostratiuā. n⁹ enī demōstrare p̄t passionem de
subcō de quo ignorat qd sit. ⁊ sic ibi a⁹. itēdit.
sc̄ia at̄ q̄ ē de ip̄o subcō b̄z v̄tiḡ iquirere qd. sic
illud subiec⁹ nisi alias eēt p̄ se notū. vel ex alia
sc̄ia suppō⁹ ⁊ acceptū. q̄ igit̄ enūcia⁹ ē h̄ subc⁹
q̄ iquirere enūciatō qd ē ḡditatiue. Sequit̄
illa p̄s (sunt ḡ) v̄bi addit qdā p̄bulū: vnu⁹. s.
breuē tractatū de vocib⁹ significatiuis ⁊ signis
⁊ signatis. circa q̄. z. facit. p̄ exponit ordinē eo-
rū f̄m significare ⁊ significari. z⁹ p̄pat ea adin-
nicē ibi (z̄ quēadmodū). Ad euidētiā p̄me p̄
tis notā⁹ q̄ ista. 4. l̄rē. voces. passiones anime. ⁊
res. sunt adinuicē ordiata f̄m rationē signi ⁊ si-
gnificati. q̄ l̄rē significant ipsas voces ⁊ voce-
s aie passiones. passiones at̄ aie significant ipsas
res ex quib⁹ appet euidēter q̄ aligd b̄z t̄m rōe⁹
significati. puta res aligd rōe⁹ signi ⁊ significati
ad aliud ⁊ aliud p̄patū. puta ip̄e voces i l̄rā. su. d̄z
q̄ ea que sunt in voce. i. ip̄e voces significatiue
que proferuntur sūt note. i. signa eaz⁹ passionū
que sunt in aia. ⁊ similiter ea que scribunt̄. i. lic-
tere sunt suppō. signa eoz⁹ que sunt in voce. i. vo-
cū significatiua⁹ que proferunt̄. Notan⁹ q̄
ari. vtitur hoc mō loquendi ea que sunt i voce
⁊ nō dicit ip̄e voces ad ostendendū q̄ nōmen et
ver⁹ enūciatio ⁊ oratio de quibus predixit h̄t
multiplex esse. vno mō in scripto. alio modo in
mente. alio mō in voce ⁊ prolatione. est ergo se-
sus q̄ nomē ⁊ verbū ⁊ cetera predicta ut sunt
voce prolate significant anime passiones. sicut
l̄rē sunt signa vocū. per hec autē tria dat intelli-
gere. 4. s. res que sunt cause passionū anime. ⁊ a re-
bus in aia imprimitur ut suppleatur q̄ etiam
ip̄e passiones sunt signa rerū. quid autē intelli-
gitur per passiones aie patebit inferius paulo
post in quadāz questione. Deinde cuz dicit (z̄
quēadmodū) compar predicta adinuicēz v̄bi
duo facit. p̄mo ponit vna⁹ d̄rāz inter ipsa. sc̄do
quanda⁹ conuenientiaz ibi (est autē quēadmo-
dū). Prima diuīditur in duas. p̄mo facit q̄ d̄c̄z
est. z⁹ excusat se de illorū ampliori inquisitione
ibi (de his autē) differentiā ergo assignat inter
litteras ⁊ voces ex vna parte. ⁊ passiones ⁊ res
ex alia parte. que est ista. q̄ voces ⁊ littere n̄ sūt
eedem apud omnes. res autē ⁊ passiones sunt
eedez apud omnes. dicit ergo q̄ quēadmodū
nec littere sunt eedez omnibus. i. apud omnes.
sic nec voces sunt eedem apud omnes. ecce vna
pars differentie. passiones autē anime quoru⁹

Sunt
uoce eaz⁹ qu
passionum no
scribunt̄ vob
uoce.

Et
dum nec littere
ledz sic eedē
aut̄ he p̄t
te ee dz oib
oes sūt. / qm
litidies res

pmox. i. q̄ p̄max. s. voces. i. signa. ille inq̄ pas-
siōes sūt eedē oīb̄. i. apud oēs. sūl̄ t̄ res q̄ p̄. i. q̄
rū. he. s. passiōes sūt silitudines. i. signa aut no-
te sūt ēt eedē apud oēs. ecce alia p̄s d̄rie. **U**lte-
ri⁹ cū dicit (de his at) excusat se de his di. s. q̄les
sint aīe passiōes t̄ quō sūt rex signa. sine note t̄ de-
ceteris hi⁹ d̄cm ē in his q̄ p̄dcā sūt de aīa. i. in li-
br̄ de aīa. alteri⁹ ei⁹ ē negoc⁹ supp. q̄ logici talia
p̄scrutari. **A**d enidētiā h⁹ d̄ce d̄re q̄rit. vt̄p̄ sit
quenīeter data vide⁹ q̄ nō: qr̄ si passiōes s̄t eedē
apud oēs. ḡ cū ducāt i cognitionē rex. segt̄ur q̄
apud oēs sūt eedē res cognite. ḡ oēs sūt eq̄ scien-
tes. q̄ ē fl̄m. **P**alīq̄ sūt res apud aliq̄s q̄ n̄ s̄t
eedē nūero apud aliq̄s. nec ēt sp̄. p̄z de multis
ḡ fl̄m ē q̄ eedē res sūt apud oēs. **P**ad dīter-
fos vt̄entes non diversificat aliqd̄ s̄m se. ḡ l̄re
t̄ voces apud q̄scūq; vt̄etes sūt eedē naturalē.
c⁹ oppo⁹ d̄r̄ i l̄ra. **P**illud q̄ ē in natura ē idē
apud om̄es. s̄z vox significatiua ē sig⁹ naturale
a natura. ḡ id̄ significat apd̄ oēs. p̄:mi. cuiusl̄z
vt̄utis naturalis est aliqd̄ inst̄m naturale. sed
vt̄interpretatiua ē vt̄ naturalis ut ē hō ē aīal so-
ciale volēs alī ex p̄me⁹ q̄ ē apud se. ḡ vox signi-
ficiua q̄ ē inst̄m i⁹ vt̄utis ē signū naturale. ḡ
naturalē significat. **I**n oppo. ē aīz. i l̄ra. **R**
d̄r̄ ē quenīes si sane itelligif̄ h̄. qr̄ oēs passiōes
inq̄s sunt signa rex dñr̄ in aīa rep̄itare apud
q̄scūq; rē eand̄. qr̄ ead̄ silitudo i aīa sp̄ ē rō rep̄i-
tatiua eiusd̄. sicut silitudo s̄ibilis in s̄fus sic res
nō simpl̄r. s̄z i q̄s significat p̄ passionē ē ead̄ apd̄
oēs. s̄z nec ead̄ l̄ra apud oēs rep̄itare eand̄ vox
s̄z vel aliā vel nullā nec ead̄ vox apud oēs signi-
ficat eandē passionē. s̄z vel aliā vel nullā. d̄r̄ ē
itelligēda ē de istis nō ut sūt in se aliqd̄ tale sim-
pl̄r t̄ absolute. s̄z sub rōe q̄ sūt significatiua vel
signata. ex quo p̄z māifeste q̄ res t̄ passiōes sūt
signa vel significata naturalē. qr̄ apud oēs vni-
formiter significat t̄ significat. illud at̄ q̄ est a
natura ē id̄ apud oēs. l̄ra at̄ t̄ vox nō sunt signa
a natura pp̄ oppositā cām. qr̄ nō sūt eedē apud
oēs inq̄s significat aut̄ significant. aīz. at̄ ut di-
ctū ē nō intēdit hic assignare eoꝝ d̄ram nisi in-
q̄s sunt signa t̄ significata. **A**d p̄ in oppo⁹ d̄r̄
a quibusdā q̄ l̄z oēs eodē mō simplicia cognos-
cant. tñ nō eod̄. p̄ponūt t̄ didunt. vñ. 3. de aīa.
d̄r̄ q̄ itellect⁹ circa q̄ gd̄ ē nō decipi⁹. nisi s̄z ac-
cidēs. i. p̄ q̄s nō in absolute app̄bensiōe. sed in
p̄ponēdo. qd̄ gd̄ ē cū aliq̄ altero. t̄ iō h̄ z⁹. n̄
erūt oēs eq̄ sciētes. **L**ōtra qr̄ saltē segt̄ q̄ oēs
erūt eq̄ sciētes q̄ ad app̄bēsionē simpliciū. et
ita erūt eq̄ sciētes diffinitiue. qr̄ diffi⁹ ē via co-
gnoscēdi simplex. s̄z h̄ ē māifeste fl̄m. multi enī
aliq̄ simplicia sciēt̄ de qb⁹ alī nihil app̄bēdūt.
Qd̄ at̄ adducit de 3. de aīa nō ē ad ppo⁹. est
enī ibi inte⁹ aīz. iste. ut p̄z in fi. 9. metha. vbi lo-
quit̄ de ead̄ materia q̄ inte⁹ oīo p̄cipit q̄ gd̄ est
vel nil e⁹. t̄ ita nō decipi⁹ circa ip̄z. qr̄ p̄suppo-
nit aliquā cognitionē t̄ aliquē errorē. nō aut̄ e

intelligit q̄ in te? c̄cipiat oē qd ē cuz p̄tingat
alicui? q̄ qd ē n̄l c̄cipe. ¶ Aliq̄ ḡ dō ut d̄cm est i
r̄n̄siōe q̄st̄iōis q̄ passiōes nō sunt eedē ap̄d oēs
in se. s̄z in q̄ sūt signa rex. oīs eī pa? eadē in se
apud cuiuscūq; mētē fuerit rē eandō rep̄itat. et
tūc n̄l mali sequit̄. ¶ Ad 2° iā ē d̄cm. q̄ r̄e, est
simp̄lr. s̄z in q̄ significat p̄ passionē ē ap̄d oēs
ead̄. ¶ Ad 3° c̄cedo q̄ eedē l̄re manēt eedē in se
i c̄patiōe ad quoscūq; vtētes. s̄z n̄ manēt signa
earūdē vocū apud oēs. q̄ nō ead̄ significat ap̄d
oēs. nec ē incōueniēs ea sic variari apud diuer
sos iponētes cū fiāt signa ex ip̄oq̄ ap̄d diuersos
ē diuersa. ¶ Ad 4° dico q̄ vox significatiua nō
ē inst̄m v̄tutis iterpratīne i boie. sed guttur et
pulmo. q̄ c̄currūt ad fōrtōz voc. s̄l̄r si natura
liter velit fugere nocua nō sequit̄ oē illud esse
inst̄z naturale quo fugit nocua. puta vestimē
ta t̄ aquā t̄ bi? p̄ artē h̄pare. sic et p̄rōz t̄ inst̄z
naturalia formādi vocē p̄t hō aliq̄ iponere que
sūt signa ad placitū t̄ nō a natura. ¶ Deinde cuz
dicit (ē at) poit q̄dā c̄ueniētiā iter passiōes aie
t̄ voces q̄ sūt signa passionū. vbi. z. facit. p̄ intē
tū p̄ponit. z. p̄bat t̄ expoit ibi (circa ɔpōnem)
¶ Ad euidētiā n̄tan^o q̄ sicut supi? ē d̄c̄z du
plex ē opa? intē. in p̄ma nō inuenit̄ veruz aut
flīm. in fa inuenit̄ vex aut flīm. q̄r̄ igit̄ passiones
mētis sūt p̄ores vocib? sicut significatuū ē p̄us
sig? vñ voces p̄ferunt̄ ad passiōes aie exprimē
das. iō ex B̄ q̄ inuenit̄ circa intē. oñdit̄ s̄l̄r se
b̄re circa voces. sicut ḡ aliquis intē. s. incōple
x? t̄ simplex ē sine vero t̄ flō. aliquis v̄o. s. c̄ple
xus t̄ ɔposit? ē cū vero t̄ flō. ita ē de voce. t̄ B̄ est
q̄ dicit quēadmo? ē in aia q̄ aliquoties ē itē
sine vero t̄ flō. aliquoties at cū ia? nc̄ce ē bo?
alterū inē. s. vex t̄ flīm. sic et est in voce. ¶ Dein
cū dicit (circa ɔpōnez) exponit t̄ p̄bat q̄ dixerat
rat. circa q̄. z. facit. p̄ p̄bat q̄ dixerat de intelle
ctu. z. q̄ dixerat de voce ibi (noia igit̄) in p̄ma
pte inuit talē ɔnam circa ɔpōem t̄ dione. intē
ē veritas t̄ falsitas. q̄r̄ fa opera? intē. ḡ non est
circa p̄mā opationē que est intelligētia simpli
ciū. ex quo sequit̄ intentū q̄ aliquis intē ē sin
vero t̄ flō. s. itē simplex t̄ aliquis cū vero t̄ flō
s. ɔposit?. b̄rōis tm̄ ponit aīs vbi ɔsistit virt
argumēti. p̄z l̄ra. ¶ Deinde cū dicit (noia igit̄)
p̄bat q̄ dixerat de voce vbi. z. facit. p̄ p̄ponit
q̄o3. z. subdit p̄bōz ibi (b̄ at sig?) dicit ḡ q̄ v̄
ba t̄ noia. s. sūpta simp̄lr t̄ seorsuz sunt filia in
tellectui qui ē sine ɔpone t̄ dione. i. intellectui
simplici in quo nō ē vex nec flīm. verbi ḡra hō
vel albū q̄n̄ aliquid nō addit̄ sed sumit̄ sic se
orsuz adhuc nec est verū nec flīm. sed supp. si ad
inuicē ɔponantur aut diuidant̄. ut dō. hō est
albus hō nō est albus. tunc enī est verū aut fal
suz sicut in intellectu ɔponēte t̄ didēte. postea
ibi (b̄ at sig?) p̄bat q̄ dixerat per sig? arguēs
a minori sic. si aliquid nomē seorsuz acceptū signi
caret verū aut flīm maḡ videre d̄ noīe ɔposito

A. **H**ext⁹. Est autē quēadmodū i
āia aliquiens quidz intellectus
sine uero. V. falso. aliquiens autē
cū lā necesse est hęz alterz ī esse.
sic etiā ī uoce. I. circa cōpositiōe
n. 3. Dīmisiōe 2fassitas bitisq.

Et illud nō significat verū aut falsū. q̄ nullū no-
men. Similr itelligēdū ē de vbo. mī. ponit i
littera di. q̄ sig⁹ b⁹. s. qđ dictū ē h̄. qr̄ bircocer,
utis q̄ ē nomē cōpo⁹ ex birco t̄ ceruus vtqz
aliquid significat s̄z nūdū significat verū aut fal-
sū nisi addat eē vel nō eē. vel simpliciter. i. f̄m
tēpus p̄ns qđ iō dicit tēpus simpliciter. qr̄ est
i actu vel f̄z tēpus. i. f̄ gd. i. f̄z t̄ps p̄teritū vel
futurū vt fuisse vel fore q̄ dicit t̄ps f̄ gd pp̄ op-
positā causā. qr̄. s. nō ē i actu. Ex p̄dicta cōue-
niētia inter voces t̄ anime passiōes p̄z ēē vna
d̄ria cuiuslibet eoz iter se cōplexū t̄ icōplexū.
qr̄ i p̄ ē verū vel falsū. i. z. nō. similis d̄ria ē iter
vocē cōplexā t̄ icōplexā. ad hoc enī vt nomen
significet verū aut falsū. oꝝ addi v̄bū vel sub-
itelligi. t̄ filr̄ eꝝ cū ver⁹ solū p̄ferē. Ad ma-
iorē enidētiā p̄dcōꝝ q̄rit̄ vtꝝ v̄itas v̄l falsitas
sit tm̄ circa cōpositionē t̄ divisionē. videt̄ q̄ nō.
qr̄ divisionē terminat ad simplicia. qr̄ ē separatio cōpo-
sitionē. s̄z p̄ simplicia cū v̄nica cōpositiōe n̄ desi-
gnat̄ veritas vel falsitas. q̄ circa divisionē n̄ est
v̄itas vel falsitas. p̄ dici⁹ verū aux⁹ t̄ aurical
cū eē falsū aurū. vbi t̄j nulla ē cōpositio v̄l di-
uisio. q̄ t̄c. p̄ ens t̄ v̄rū cōuertūtur. s̄c v̄nū
quodq; se habet ad eē sic ad verū. ex. z. meta.
q̄ oē ens ē simplex ē verū. p̄. 3. d̄ aīa dicit̄ q̄
ſſus sp̄ ē alic⁹ p̄pū obiecti. filr̄ itellcūs itelligēs
q̄ qđ ē rei ſēper ē verus t̄ nūq; decipi⁹. sed hic
nulla ē cōpositio vel diuifio. q̄ t̄c. Cōtra ē ari.
h̄. 7. 6. meta. vbi dic̄ q̄ verū t̄ falsū nō sūt in re-
bus s̄c bonū t̄ malū. s̄z i intellectu n̄ oī s̄z cōpo-
nitē t̄ diuidēte. R̄ magna equocat̄lo ē d̄ v̄o.
t̄iō distinguēdū est de v̄o. ſciēdū ḡ q̄ ē veritas i
reb⁹ t̄ v̄itas i intellectu. q̄ p̄ vidēdū ē de p̄ma. z̄
de fa. 3. ex his ad qōnē. Quā⁹ ad p̄mū dico
q̄ v̄itas i reb⁹ dicit̄ in genere dupl̄r̄. Uno: p̄
cōpatōz ad pducētē. alio: p̄ cōpatōz ad intelli-
gētē. Primo: dicit̄ tripliciter. qr̄ vel dicitur
v̄itas absolute: ipsa conformitas pducti ad p̄-
ducēs. aut determinate talis cōformitas. t̄ hoc
dupliciter. vel cōformitas f̄ adequatōz. t̄ ter-
minate cōformitas f̄ imitationē. Primus mo-
d̄ iuēit̄ gñalr̄ i oī pducto. Z⁹ mo⁹ iuēit̄ i filio di-
q̄ ē v̄itas f̄ Augu. t̄ ſūma ſilitudo. hec enī ē cō-
formitas cū adequatione. qr̄ d̄s pater eqlē ſibi
filiū pduct. 3⁹ mod⁹ iuēit̄ i creatura respectu
di q̄ imitat̄ exēplar diuinū cui aliq̄ mō assimilat̄
Z⁹. p̄ cōpationē ad itelligētē dicit̄ etias
res v̄a tripliciter. p̄ qr̄ ſui manifestatiā q̄tū ē d̄
ſe cuicūq; intellectu potēti māifestatōz cognoscere.
Z⁹. qr̄ ē assimilatiua itellcūs. qr̄ assimili-
bility. q̄ n̄ ē nī ſe itellcūs creatus. Z⁹. qr̄ facta
manifestatōe vel assimilatōe res ē i intellectu
ſc̄ cognitū i cognoscēte. p̄ iſtis ḡ. 6. cōceptibus
exp̄mēdis p̄t accipi equoce v̄itas i re. p̄z enīz
q̄ bi. 3. mōi distinguūf̄ a tribus alijs. qr̄ bitudo
ad pducētē t̄ itelligētē ē alia t̄ alia: l̄z idem sit
pducēs t̄ itelligēs. nā ſi d̄s p̄ ipossible eſſet p̄

duetiuus illis teteq̄lis ac filio similiib⁹. tñ
eēt intelligēs eēt p̄m⁹ mo⁹ triptit⁹ s̄iñ 2. Quā⁹
ad z⁹ restat videre de v̄o intellectu. vbi dico q̄
verū in intellectu duplex ē f̄ intellectus duplices
operatōz b̄z quaꝝ vtrāq; nat⁹ ē intellect⁹ cōfor-
mari obiecto. vt mēsuratū mēsure. ex. 5. meta.
c:de ad aliquid āt duplex d̄ria iter istas verita-
tes. vna q̄ p̄me v̄itati n̄ opponit falsitas s̄iñ ig-
rantia tm̄. t̄ sic intelligit̄ illud. 3. de aſa. q̄ intellectus
circa q̄ gd ē ſēper ē verus ſiñ ſensuſ cir-
ca p̄pū ſēſibile. t̄ B̄ intelligēdū ē p̄cise circa cō-
ceptū ſimplr ſimplicē nā ite⁹ ſimplex. circa p̄ce
ptū n̄ ſimplr ſimplicem l̄z nō p̄ſſit eē foſl̄r fal-
ſas: p̄t tñ v̄tualr eē falsus app̄hendēdo. s. ali-
qd ſub determinatiōe ſibi nō cōueniēte. t̄ B̄ 5.
meta. dicif. c. de flō q̄ ē aliqua ratio i se falsa. t̄
tñ rō illa i se falsa ſimplici apprehēſione intellectuſ
gibilis ē. Q̄ fe āt v̄itati oppōit ignorātia p̄uari-
ue t̄ falsitas B̄rie qñ. s. vniū ſiñ i re n̄ ſūt v̄nita.
vt cū enūciat eē qđ nō ē v̄ele. Q̄ fa d̄ria eſt
i mō eēndi v̄itatli bac opatione t̄ illa. l̄z enī in
vtrāq; opatōe ſit veritas p̄pā n̄ obiectiue ſed
tm̄ i ſa nā neutra veritas ē i intellectu ſobjectiue
nisi reflectente ſe ſup actū ſuū cōpando iſtuſ ad
obc⁹ q̄ reflexio in cogſcendo. s. q̄ act⁹ talis ē ſi-
milis t̄ diſſilis obiecto nō ē ſine ſpōne t̄ dione
p̄z āt diſtictio illoꝝ mōꝝ eēndi v̄itatē in intellectu. s. formalr t̄ obiectiue q̄ ad opationem.
Q̄uo ad ſam opationē declarat̄. q̄ intē ml̄-
tas format ppōnes t̄ app̄hendit actu. L̄q tñ
ſūt ſibi neutre ex p̄ topi. l̄z igit̄ i i: intellectu ſit
formaliter veritas vel falsitas. aut q̄ eſt cōfor-
mis rei ex. aut nō: tñ nō ē ibi obiectiue. q̄ n̄ op-
phendit illa formitas. Ubi ē notā⁹ q̄ v̄itas
incōplexa ē foſl̄r h̄itudo formitat̄ aut ſilitu-
dinis act⁹ ſimplicis ad obc⁹ ſimplex intelligibili-
le. v̄itas aut̄ cōplexa ad obiectu ſimplex. p̄ma
veritas obiectiue eſt i actu ſimplici. ſcda aut̄
in actu cōplexo que eſt compō vel dio. neutra
tñ ē in intellectu obiectiue niſi in intellectu re-
flectente ſe ſup actū ſuū t̄ compante ipsum ad
obiectu vtrū ſit ſibi ſilis vel cōformis aut nō:
t̄ ſic cognoscit illā formitatē aut ſilitudinem
que eſt formalr ipſa veritas. hec aut̄ reflexio t̄
opatio non eſt ſine ſpōne t̄ dione. quare i ſola
opatione cōplexa eſt veritas obiectiue ut pre-
dictū eſt. Quan⁹ ad 3⁹ p̄z ex predictis q̄ ve-
ritas vel falsitas B̄ ultimo: tm̄ eſt circa ſpōz
t̄ diſtione t̄ de hac tm̄ aꝝ. loquitur in hoc loco.
P̄er hoc p̄z ad oia argumenta p̄terq; ad p̄⁹.
ad qđ rñ: q̄ paſſiones vel ſilitudines q̄ ſc̄ apud
aīam p̄nt dupl̄r p̄ſiderari. Uno: b̄z q̄ aīa ve-
rā ſilitudinē alteri p̄pat. t̄ hoc: ſp̄ ē ſpō ſilue ali-
quid velit affirme vel negare. t̄ hoc: nūq; ē dio i
intellectu. a: ut referunt̄ ad res. t̄ tūc vno: d̄r
ſpō. a: dio. ſpō quidē qñ intē p̄pat vñū ſce,
p̄t alteri et app̄hendit reꝝ diuersitatē. t̄ tunc
eſt negatio. t̄ vtrūq; p̄t fieri v̄o mō vel flō mō.

X. **E**xto. / **N**ota igit ipsa et vñadsi
milia sūt sine dpositiōē l. di.
uifiae intellectui. ut hō l'albū.
q̄pi nō addit aliqd. neq; n. ad
huc vñ l. falsū ē. hiliꝝ autē si
gñū hoc ē. hyrcocerum. n. si oſciat
aliqd sed qd nō dñs vñl. s. fassuz

Ad alia argumenta p^r ex dictis in corpore
q^ustiōis. Circa illud precedēs ca^rōd significatiōne vocis restat q^oes q^uordinarie p^rponitūr.

Nomen est vox. ^{Finaliter} probe, mio et hābulo p^rsegē ari. tractatū ybi. s. fac iux^t
pmissa in p^rhemio. p^r enī determinat de partib^r
integralib^r enūciatōis nomine. s. et ybo. z^r de ei^r
gⁿre q^r ē o^rō ibi (o^rō āt ē) 3^r: d^r ipsa enūciatōe qd
est (enūciatiua vō nō ois) 4^r: de diffidē e^r i suas
p^rmas spēs (ē āt vna p^rma) 5^r: de p^rpetatib^r enū
ciationis (qm̄ āt ē enūciare) alio^r diuidit sic. q^r
p^r determinat de p^rncipib^r enūciatōis. z^r: de enū
ciatione ibi (enūciatio vero) p^rma diuidit in. z.
p^r enī determinat de p^rncipib^r enūciatōis f^r3 rez
. i. de p^rtibus enūciationis. z^r: de p^rncipib^r f^rm
rationē. i. de genere et d^rīia ex qb^r cōstat rō dif
finitiua rei ibi (o^rō aūt ē) p^rma i. z. p^r determinat
de nomine. z^r: de ybo ibi (ybu) circa p^rmū duo
facit. p^r diffinit qd sit nomine. z^r: ex p^rdictis exclu
dit qdā a p^rpa rōne nominis ibi (n hō vō) p^rma
i. z. p^r diffinitionē nomis p^rponit. z^r eā exponit
ibi (i nomine enī) dicit g^r q^r nomine ē vox et ī
tādū q^r i hac diffinitiōe p^r pōit vox p^r gⁿre. vox
āt vt d^ridit. z. de aia. ē sonus ab ore aialis pla
tus cū imagie qdā: ex B g^r nomine ē vox distin
guit a sonis q^r sūt voces. vt fragor arborum
strepitus pedū. vox etiāz vt dictū fuit supra q^r
diffinit nomine et ybu ē vox cōcepta nō q^r pfert
actualiter. aliud enīz ē eē vocē aliud ē eē i vo
ce. z^r: ponit p^rma d^rīia (significatiua) ad diffe
rentiā vocū nō significatiua p^rs siue sit vox litte
rata vel articulata. vt buph bapb. siue illitera
ta et articulata vt sibilis frustra fact^r. 3^r: po
nit fa differētia (ad placitū). i. f^r3 impositionē
et institutōz humana beneplacito hois factaz.
et p^r hoc distinguit nomine a vocib^r q^r significat a
natura. puta voces brutoz et gemit^r ifirmoz
Tertia d^rīia ē (sine tēpore) ad d^rīiam ybi qd
ē cū tēpe. **Q**uarta d^rīia ē cui^r nulla p^rs signifi
cat separata. i. distincta a toto nomine. et B: nomine
distinguit ab oratiōe q^r et si qf^rs significat sine tē
pore vt dicēdo hō albus. tamē seorsū p^rtes ac
cepte aliqd significat. p^r g^r ex p^rdicti diffinitio
ne bene assignatā. q^r nihil supfluiz nec aliqd
cōtinet diminutū. **C**irca l^ram sunt. z. dubia
Primū q^r cū vox sitens nature. nomine aūt
ens artis. q^r ad placitū nō vide^r q^r g^r debeat
poni ipa vox nominis. z^r q^r nō vide^r verū
q^r nomine significat sīn tēpe et pp B differat a ybo.
nā m^rta nomia significat tēpus. vt dies mēsis
ānus. **A**d p^rmū dicēdū q^r nomine ytiq^r ē qd ar
tificiale. artificilia āt ex p^rte materie sunt a na
tura ex p^rte forme sunt accidētia cāta ab arte.
nā forme artificialium sunt accidētia. ex. 8. meta.
Ulteri^r sciēdū q^r i diffinitiōe accidētū oz po
ni materia vel subm. ex. 7. meta. sed differēter
q^r diffiniſſ i abstracto et q^r i cōcreto. q^r p^r: po

nit subm i obliq^r et loco d^rīie. ex^r simitas ē nāll
curuitas ybi curuitas tenz locū gⁿis. nāll vō
locū d^rīie. z^r: q^r accis diffinitiōe cōcreto ē. ex^r: q^r
sub^r pōit i recto loco gⁿis. ex^r simē nāll cur
uus. ibi nāll tenet locuz gⁿis et curuus locū
d^rīie. q^r igit nomine ē accis cōcretu l^r artificiale
c^r materia vel subm ē vox l^r sit ens naturale.
iō vox loco gⁿis ponit i e^r diffinitiōe dicendo.
nomine ē vox. **A**d z^r dicēdū q^r aliud ē significa
re tēps aliud significare cū tēpe. q^r ē cōsignificare
tēps. p^r enī mō nomine significat tēpus. vt arguit
z^r: n. s^r v^r. c^r rō ē. q^r nom significat p^r mo^r get
et hitus. vbu āt p^r mo^r fieri et fluxus. q^r igit tēpus
ē p^rpē et p^r se mēsura mot^r et fluxus et n p^r se get
iō ē q^r vbu significat tēps vel significat cū tēpe
et nō nomine. **D**eī cū dicē (i nomine enī) exponit
dictā diffinitiōz. ybi sciēduz q^r. z. p^rme p^rticule
. s. q^r nomine sit vox et significatia sat patēt ex di
ctis supra ybi positū est ca^rō de vocibus signifi
catiuis. q^rta āt. s. sīn tēpe patebit p^r oppo^r infra
c^r: de ybo. solū g^r restat. z. s. tertia et qnta. p^r ergo
exponit qntā. z^r: tertia ibi (f^r3 placitū) circa p^r
. z. facit. p^r pbat intētū arguēdo a mi. in nominis
bus cōpositis. z^r: osidit d^rīiaz circa hoc iter no
mia simplicia et ɔposita ibi (at yō nō quēadmo
dū) i p^rma pte arguit sic. nomine cōpositū d quo
magl videt ē illud c^r ptes nō significant separe
g^r m^rco min^r ptes nois simplici hui^r ēthimema
tis ponit tantū aīs i q^r stat v^rus argumēti di.
q^r i hoc nomine cōposito egfersus cōpōit ex eq^r
et fero. li fersus q^r ē altera p^r nois nshil signifi
cat quēadniodū ptes o^ronis significat. nam si
dicaf equus fersus ista oratio tunc q^rlibet pars
aliquid significat seorsū. **S**i queritur rō h^r
q^rre pars nominis cōpositi nō significant separe
dicit a quodā q^r ratio huius ē. q^r vnu nomen
iponit ad significāduz vnu simplicē conce
ptū. l^r illō l^r illa a qb^r ipōit nō significat vnu p^rce
ptū. ex^r de nomine lapis qd iponit a leſide pe
dis q^r non significant vnu simplicē cōceptū. et tñ
ipsuz nomine lapis significant vnu simplicē cōce
ptū. similiter vt dicit ē de nomine quod omittit
et hinc ē q^r ptes nominis cōpositi qd iponit
ad significāduz simplicē cōceptū nō significant
p^rte simplicis conceptus a qua iponit ad signifi
cāduz. sicut oratio significat ɔpositū p^rceptū.
et iō pars orationis significat partē cōpositi cō
ceptus. **C**ontra. tū q^r cōceptus nominis cō
positi si est simplex per te vel ē simpliciter sim
plex vel nō simplē simplex p^rmū non p^r dari.
q^r resolubilis est in duos ɔceptus ex quib^r cō
ponit. g^r sequit z^r q^r ē ɔceptus non simpliciter
simplex. sed resolubilis in duos. tunc sic. sicut
se h^r to^r nomen ɔpo^r ad to^r ɔceptum significa
tū. sic partes nominis ad partes ɔceptus. l^r to^r
nomen significat to^r ɔceptū. ergo pars signifi
cabit partē. tū q^r totis ɔceptus o^ronis ē vnu
alsqua vnitate. ɔpo^r enī nō repugnat vnitati.

Hexta. In nomine. n. qd et equus fetius:
fersus nihil p^r se significant que
admodū in oratione q^r ē equus fersus.

Sic se habet in cōpositis. In illis n. nullo mō pars significativa est. In his autē bult qd̄ significativa esse sed nullus ē separatim in eo qd̄ equifetus.

Vñ et opo ex materia et forma est per se vnum et tamē obstante illa vnitate vere ptes oīonis aliquid significant separate. qd̄ similē de noīe opo sito p̄ dici. Alī ḡ dōz q̄ ptes noīs op̄ositi du pl̄r p̄st sumi. vno: per se et absolute. alio: cū reduplicatione inq̄. s. sūt ptes. p̄: vtiq; aliquid significant separate. qr tūc sūt quedā oīo ut equiferus. z: non. qr p̄s inq̄ p̄s sicut non b̄z eē in actu. sed tñ eē in pō ex. 7. metba. sic non aliqd significant actualiter seorsuz. Postea ibi (at uero) dat d̄ram q̄ ad hoc inter noīa simplicia et op̄osita di. q̄ non sic se b̄z in nomib̄ op̄ositis quēadmodū in simplicibus. ga i illis. s. simplicibus nullo: p̄f est significativa. nec appenter. in his aut. s. op̄ositis p̄s supp. vlr quidē appet sic fm appentiā q̄ aliquid significant. sed fm veritatē nulli. s. rei est significativa separati supra ut in eo noīe q̄ ē equiferus. r̄b̄ p̄t eē. qr ptes noīis op̄ositi aliquid significant aī op̄oem. non at ptes noīs simplicis. iō maiore appentiā bñt ut sūt in op̄one q̄ significant aliquid q̄ ptes noīis simplicis. Deinde cū dicit f̄z placitū exponit et pb̄t tertīā p̄ticulā vbi duo facit. p̄ ppo nit exclusionē. z: pb̄t ea ibi (sed qñ fit) dicit ḡ q̄ iō d̄cm ē nomē significare ad placitū. qr n̄. significat naturalē. q. d. vel significat naturalē vel ad placitū. sed non significat naturalē. ut pb̄bit. ḡ t̄c. Ut ibi (sed qñ fit) pb̄t dupl̄r q̄ nomē non significant naturalē. tū qr significant ex ip̄one qñ fit nota. i. iponit. ad significantiū illud at q̄ significant naturalē nō significant ex ip̄oe. nec fit nō. i. siḡ. sed naturalē significant tū q̄ soni illātū ut fera p̄. puta rugit' leonū latrat' canū aliquid designat. i. significant naturaliter. puta irā vel famē. quo p̄t tñ nibile est nomē. ḡ siḡ ē q̄ nomē non significant naturaliter. Sciedū ḡ cū ait q̄ soni fera p̄ si sunt noīa nō est intelligendū q̄ soni illi non hēant noīa. noīant enī suis noīb̄ ut sib̄ sp̄entū latratū canū. sed vult ap̄. q̄ tales soni non sunt noīa q̄ m̄ē verū eē. Deinde cū dicit nō bō excludit qdā a ppriā rōe noīs. vbi. z. facit. p̄ remouz noīen infinitū. z: ca' noīum ibi (catbōis aut) dicit ḡ q̄ nō bō et silla non ē nomē. nec. n. ē ppriū nomē impo quo talia nominent. p̄ ei qr nō oīo affirmativa vel negatiua sit ḡ. i. appelleū nomē infinitum. Notandū q̄ ideo nomen infinitum negatur esse nomen ut dicit quidam q̄ nomē significant naturā aliq̄ determinataz. ut lapis t̄c. aut ppriā determinata. ut pronomen. aut vtruncū ut sor. et alia noīa singularia. s̄z noīen infinitū. puta nō bō n̄ horū significant. impo niū enī a negatione boīs. vñ equalē cōuenit tā enti q̄ non enti. vnde cbimera que est nō ens vel ens probitū p̄t dici non bō. equus autē aut lapis ēt est non bō que tamē sunt entia. iḡ t̄p̄ ap̄. non erat nomē impositū talibua. ideo imponitur eis nomē. ut dñtur nomīa infinita.

Exx. Secundū xō placitū qm naturaliter nōiuz m̄bil ē sed fit nota. nā d̄signat s̄ litterati soni ut fera p̄. Quot̄ m̄bil ē nomē. Nō homo xō nō ē nomē. At xō nec impositū nomē est ei quo illud oporteat appellari. Nepp̄. n. statio aut negatio est sed fit nomē infinitū.

Sed xtra. cuicūq; p̄uenit diffi: et diffinitum. sed diffi: nomīs conuenit huic q̄ est nō bō: et similib̄. p̄z. ḡ nō bō est nomē. R̄n: dicit q̄ diffi: nomīs non sylilitter p̄uenit istis. nomē enim infi' nibil significant determinate. iō pprie loq̄ do non est vox significativa. restringit ergo ap̄. hic nomē ad rationē valde strictā. ut. s. nomen sit vox significativa alicui' nature determinate. Deinde cū dicit (catbōis) excludit ca' noīuz a rōne nomīs vbi. z. facit. p̄ remouet ca' nomi- nū. z: compat eos ad nomē proprie sumptuz et superius diffinitū ibi (ratio at) dicit ergo q̄ ca thonis vel cathonē et quecūq; talia sunt. s. obli qui et ca' noīuz non sunt nomīa. s̄z casus noīum. Notandū q̄ noīatiū d̄r pprie nomē. qr i ipo fit impo. vnde et vocat rect'. qr recte et immedia te ordinatur a mēte et acceptu interiori. obliqui at dñr ca'. qr cadunt a noīatiuo. ipse aut noīatius vocat ca' pro quanto cadit. ut d̄cm ē a cōceptu rōnis et non ab alio casu. Ulterius cū dicit (r̄d autē) cōpat ca' nominū ad nomē supi us diffinitū. p̄ penes p̄uenientiā. z: penes d̄ra z ibi (sed d̄r) vicit ḡ q̄ ratio. i. diffi: ei'. s. nomīs data superius ē eadē in alijs. i. in casib̄ et obli quis. Sed dupl̄ryideū ap̄. dicere īdictoria. p̄nī dicit ca' nominū non ē nomina. hic dicit diffinitionē noīis p̄uenire eis. sed cuicūq; cōne nit diffinitio et diffinitū. ḡ ca' noīuz sunt nomīa. R̄n: dicit q̄ ca' noīum vtiq; sunt nomīa. s̄z non stricte loquēdo. hic autē ap̄. rōe nominis restringit. vnde illa particula (ad placitū) non conuenit proprie obliquo. nā impo noīum fit i noīatiuo casu. et non in alijs casibus. vnde stricte loquēdo noīatiū significant ad placitū et nō obliqui. Postea ibi (sed d̄r) ponit d̄ram di. q̄ ca' noīuz adiūctus cū est vel cū fuit vel erit. i. cū verbo p̄ntis t̄pis vel p̄teriti vel futuri nō significat verū aut fīm. ut si dicas cathoni est vel non ē non dicit aliquid verū vel fīm. nomē vō semper significant verū vel falsuz si supp. verbo cuiuscunq; tēporis adiūga. vt cato est vel fuit. Notandū q̄ signanter inducit exemplū i hoc verbo ē. qr sunt quedā alia verba vt ipso nalia que verū significant cū obliquis. vt penitet me tedet me. vbi actus verbi intelligit ferri et cadere sup obliquū. nā est sēsus penitet me. i. penitētia habet me. Circa p̄dicta querit v̄t p̄ nomē significant rē vel passionē i anima. videū q̄ speciez. na z hic i littera dicit ari. q̄ ea q̄ sunt i voce sunt note. i. signa passionuz i anima. sed ille passiones non sunt res que res non sunt in anima. ergo t̄c. Veritas et falsitas sunt i sermone tantū sicut in signo. ergo enūciatio. plata illud significant i quo ē veritas vel falsitas. s̄z illud ē cōpositio vel diuissio intellectus f̄z ari. hic in littera. q̄ enūciatio plata cōposita significant illud quod ē in intellectu cōponētē tātum. ergo et ptes enūciatōis significant ea que sunt i

Exx. Cau-
l. catomi
talia sūt
mina sed
minimi.

Exx. Ratio
in alijs qui

Exx. Sed di-
cum ē. t. fū
adiunctū ne
falsū ē. Nom
ut Catomis
nōdū. n. ale
dicit. bū neg
falsum.

Obē nō. fīt
rem. et passione. t.
Pēt. q̄ idē cōf

it intellectu simplici cuiusmōi sunt spēs. **P** hic manifeste dicit boeci i cōmēto q̄ voces significant similitudines. et dicit hāc esse opinionez ari. **P** priscianus dicit q̄ om̄is p̄ orationis significat mētis cōceptuz. ille āt conceptus n̄ est res sed similitudo in anima. ḡ r̄c. **P** arguitur p̄ rationē. illud nomē significat quod intelligitur. sed qd̄ intelligitur non res ē. p̄ mino. omne intelligibile ē in intellectu: sed res non est in intellectu. qz lapis non ē i anima: sed species lapidis. ex. 3. de anima. ḡ r̄c. **P** nihil intelligitur nisi p̄ speciē. ḡ nihil significatur p̄ aliquā vocē nisi per speciē. ḡ species magis significat. **I**n oppositū. significare ē alicuius intellectū cōstituere. vnde infra cō de verbo. ver⁹ significat aliquid. cōstituit enīz intellectū qui dicit. illud ḡ significat cuius intellectus p̄ vocē constituitur. sed plata voce non constituit intellect⁹ speciei sed rei. vt patet in quocūq; audiēte voce significatiū. **P** p̄ elen. dicit ari. q̄ nominibus pro reb⁹ vtitur notisnatis. qz nobiscū non possumus ferre res ad disputationez. et paulo post q̄ res sunt infinite. nomina autē finita. iō necesse est vnu nomē et vna oratione plures res significare. ḡ voces n̄ sunt note spēz s̄ rez. **P**. 4. metha. rō quā significat nomē ē diffi. sed diffinitio idicat verā essentiā rei. ergo illa essentia p̄ nomē significatur. **Q**d̄ autē species non significetur videſ ſic. qz ſi ſic omne nomen significaret accidēs. qz illa spēs ē in anima ſic accidēs i ſubiecto. **P** omnis p̄poſitio affirmitua erit falſa i qua predicatum et ſubiectum cognoscuntur per intellectum p̄ diuersas species. vt iſta. homo ē animal. qz alia eſt species hominis p̄ quā intelligitur et alia animalis. **P** manifeſte omnes p̄poſitiones eſſet falſe i quib⁹ ānū. ciaſ actus realis de aliquo ſubiecto. vt homo currit r̄c. cuz talis actus non iſſit ſpecie. **P** iſta p̄poſitio. lapis nō ē in anima ſed lapidis spēs. includeret cōtradictoria. qz p̄ remouetur a ſpecie eē in anima. ſi ſpecies significatur p̄ h̄ nomē lapis cum dicit̄ lapis non eſt in anima. ſed poſtea idē p̄dicatū attribuitur eidē ſubcō cu ſubdit̄. ſed ſpecies lapidis. ḡ ſpecies ē in anima et non ē i anima. **P** tūc omnis p̄poſitio eſſet vera in qua p̄dicatur ēē fm adiacēs. vt h̄ for. eſt. antixps ē. qz ſpecies cuiuscūq; de quo enū ciatur ē. **P** nihil significatur niſi q̄ intelligit̄. ſed ſpecies intelligibilis nō intelligitur. ergo r̄c p̄mi. tū qz ſpecies viſibilis non videtur. ḡ nec ſpecies intelligibilis intelligit̄. tū qz iñ oībus ci- tra primū diſſert quo ē et qd̄ ē fm boeciū. ſz ſpecies intelligibilis ē illud quo intelligibile intel ligit̄. ḡ non ē qd̄ intelligitur. tū qz ſi ſpecies intelligibilis intelligereſ p̄ aliā ſpecie intelligeretur. qz intellectus cu ſit virtus paſſiua nihil cognoſcit niſi ſit in actu p̄ ſpeciē ſui obiecti. ḡ ſpecies eē ſpecies in iſinitū. **R**: Dic p̄ exponā q̄ſtio-

nis titulū. z̄ p̄tractabo duplicez opinionē. 3: dicā aliter ad questionē. Quantū ad primū tū querit vtrū nomē. p̄ nomē intelligo omnez vocē significatiū. qz de omnib⁹ eſt eadē diffi cultas. ſignificet rē vel ſpeciē. queſtio non iſtel ligitur de nominibus poſitis ad ſignificāduz similitudines. vel ſpecies. ſz d̄ quocūq; alio no mine cuicūq; iponitur. vt de iſto nomē homo animal et huīuſmōi. vtrū. ſ. ſignificet naturaz hūanā: voco autē ſpeciē intelligibile ſimilitudinē rei. intelligibilis q̄ eſt in intellectu vt i ſubiecto ſi ſpēs ſenſibilis ē ſimilitudo rei ſenſibilis q̄ ē i ſtu ut i ſubdō ſignificaret. ſimmediate. **Q**uā tum ad z̄ ē vna op̄. q̄ ſpecies intelligibilis ſimmediate ſignificatur p̄ vocē. mō ponēdi ē iſte qz iſta ſpecies duplicitate cōſiderat̄. vno. iōq̄tū eſt quid in ſe accidens. ſ. iſformā animā. alio. i quantū repreſentat rei. p̄ modo non ſignifica tur per vocē ppter rationes ad oppositū. ſed z̄. mō. cu ſi autē omne ſignū ſigniſit etiā ſignū ſignati. ſequitur q̄ vox ſignificans ſimilitudinē iñq̄tū ē ſignū rei ſignificet iſpā rē: ſz mediate. qz. ſ. ſimmediate illud quod ē ſignū rei iōq̄tū ē ſignū. **S**z arguit̄ contra. qz ſubstantie et accidēti nulla eſt ratio ſubſtantialis eadē. cuz nec etiam habeat idem genus generaliſſimum. ſz rei q̄ eſt ſubſtantia ſimilitudo eius ē accidens. ḡ ſi hec ſignificatur p̄ quodlibet nomē iſtis duobus erit ſolū. nomē cōmune et rō ſubſtantie diuersa. ḡ omne nomē eſt equiuocū. **C**ofirma tur per ari. i predicamētis. vbi exēplificat de equiuocis. vt animal homo. et qd̄ pingitur voles q̄ ſi aliquod nomē ſignificet rē et ſimilitudinē eius eſſet equiuocū. **A**d hoc dicit̄ q̄ eg uocū diuersis actib⁹ ſignificandi ſignificat diuersa. ſed vox rē et ſimilitudinē eodē actū et ali quod ſignū ſigni et ſignati. **A**d confirmatōz ari. dicendū q̄ intelligit ſi diuersis actib⁹ ſignificādi ſignificaret vtrūq; et diuersa impositōe. hoc patet i ſimili. qz non oī ſcripta ē eg uoca. et tamē vt ari. dicit. illa ſignificat dictōz i ſvoce. et cu ſi hoc etiā rē. ideo nō eſt equiuocatio. qz primū ſignificatur iōq̄tū ē ſignum ſignati. **T**unc dicitur ad rationes principales con tra hanc opinionē. cōcedūtur autē oēs p̄ban tes rē ſignificari. **A**d rationes autē que probat ſpeciē nō ſignificari. **A**d primaz dicitur q̄ non ē i conueniē ſi omne nomē ſignificare accidē ſimmediate nō iōq̄tū ē quid in ſe ſed vt eſi ſignū rei. et ita aliq; voce ſignificat ſubſtantia et alterū ſignificatū. et illa dicūtur ſignificare absolute ſubſtantia. aliq; enīz p̄t absolute ſignificari ſz non ſimmediate. vt patet de dictō ſcripta q̄ aliq; dicitur ſimplicer ſignificare ſubā ſz oīa illa ſcripta ſimmediate ſignificet vox p̄ ari. **A**d z̄ dicēt̄ q̄ veritas et falsitas n̄ ſunt in ſigno niſi p̄ ſignificatū. veritas enīz in ſigno ē conformatas ad ſignificatū. et diſformi-

mitas ē falsitas. cōpositio ḡ speciei adiuicez
içtū ille sunt signa rerū nō est iudicanda vā
vel falsa nisi ex significatis. i.e. ex reb⁹ vel a re-
bus omnibus. ḡ veritas cuiuscūq; propositio
nis referēda ē ad res. qz ille sunt vltimo signi-
ficate. t̄ n̄ ē aliquoꝝ alioꝝ. hoc p̄ in exemplo. h̄
propositio scripta. homo ē animal non ē falsa.
licet hec vox homo non sit hec vox animal. et
hoc ē. qz littere n̄ significat voceſ vt sunt ali-
quid i se sed vt sunt signa alioꝝ. t̄ ita semper in
omnib⁹ oportet recurrere ad vltimū signi-
ficatū. **P**er idē patet ad omnes propositoſ
ad ueritatē & falsitatē cōpositionū. qz ueritas
n̄ est iudicāda n̄i penes ultima significata q̄
. s. sūt res. **A**d ultimā propositionē dicitur q̄
species intelligitur l̄z n̄ primo sed per reflexio-
nē. t̄ quia ip̄o ē ad placituz. potest vox imponi
ad significādū illud mediāte intellectu p̄ refle-
xionē sicut & illud p̄ intellectu. **A**d primā pro-
bationē dico q̄ negatur similitudo. sensus enī
cū sit uirtus materialis nō potest se reflectere
super actū suū nec super illud quo cognoscit
et supra se ipsū. t̄ ita omnia alia a suo primo ob-
iecto potest cognoscere per reflexionē. **A**d se-
cūdā cōcedo sp̄ez alioꝝ eē ab illo quod cognosci-
tur per ipsā. i.e. a primo obiecto. qz illis⁹ ē species
sed cū hoc stat ipsā species esse aliquid intelligi-
bile. aliud a primo obiecto. omne ḡ qđ differt
ab illo respectu eē q̄. sed in se potest esse quod
Ad tertiaz dico q̄ species non cognoscit
per aliam species. qz solū illud quod p̄ cogno-
scitur ab intellectu. s. primū obiectū intellectus
qđ ē q̄ quid ē rei materialis p̄ statu isto cogno-
scitur p̄ specie i intellectu. oīa autē alla cognita
p̄ reflexionē & discursuz cognoscit̄ propter se
Danc opinionē si teneo. unde aliter arguo
H̄en sic. **R**es p̄ intelligit̄. species autē p̄ refle-
xionē. ḡ in illo priori p̄t intellectus ei nomen
iponere qđ nomē tñ rē significat. ḡ n̄ ē necesse
omne nomē significare specie. **T**o contra banc
opinionē ē ius de nominib⁹ ipositis ad signi-
ficādum singularia. qz singularia vt sic nullo
modo faciūt specie i intellectu. qz p̄ statu isto n̄
possunt intelligi sub ratione singularitatis vt
alias ostensuz ē super. 7. meta. in qdā q̄stione.
ergo nomina eis imposta nullo mō significant
species eis intelligibiles immediate. **C**onsimili-
ter arguit̄ de nominib⁹ ipositis ad significan-
dū figmēta. qz taz illa q̄ singularia l̄z faciant
species i virtute imaginatiua: nō tamen i intel-
lectu. qz intellectus tñ natus est recipere species
sui obiecti qđ ē q̄ gd ē rei materialis. alioꝝ at̄
nō: cū vna potētia n̄ sit receptia formaꝝ eiusd
generis. **H**ecūda opinio ē q̄ ponit q̄ res pri-
mo significatur: nō tamen f̄m q̄ existit. qz nec
sic p̄ se intelligit̄ s̄z f̄ q̄ p̄ se cōcipit ab intellectu
h̄ est ipsa eēntia rei significata p̄ diffinitōz q̄ ē
pm̄ obiectū intellectus vt vult illa auctoritas

Flo. q̄ dī h̄c
p̄ mil mediat
cōsiderari. p̄ m
mediatio
cause. sic dico
me sit recipit
Summū. sum
med ordīna
p̄mto sit recip
bt p̄ me dī

.4. meta. ratio quā significat nomē ē diffinitio
nēt tamē hic totū cōpositū significat q̄ est
res vt intelligitur qz illud ē ens p̄ accīs et oīa
nomina q̄ significat res alicuius generis signi-
ficāt̄ ens p̄ se. solū enīz ens p̄ se est in ḡne. **A**d
oēs auctoritates in H̄riū dicit̄ q̄ per sp̄em vel
passiōnē vel qđcūq; aliud in alijs auctoribus si-
gnificat̄ res. ut intelligit̄ ad denotandū q̄ res
ut existit nō significat̄. si at̄ aliquis dicat aligd
manifesti⁹ p̄ hac l̄ra q̄ aꝝ. ponit: neget. or in H̄
nō exponit aꝝ. q̄ dico p̄ boe⁹. **A**d z⁹ de cō-
pōne & dīone intē⁹ dico q̄ op̄o ē illaz⁹ rerū. non
tñ ut existunt. sed ut intelligit̄ iō v̄tas & falsi-
tas dī circa op̄o & diuisionē intē⁹. qz illa op̄o
ab intellectu cāt̄ur. t̄ ē i intellectu sicut cognitū
in cognoscēte. et illo⁹ sunt res in intellectu & n̄ spe-
cies sole. **A**d 3⁹ dico q̄ res intelligit̄ p̄ & non
sp̄es n̄i p̄ reflexionē. **A**d v̄lē⁹ p̄t negari hec
H̄la n̄l intelligit̄ n̄i p̄ sp̄em. ḡ n̄l significat̄ n̄i
si p̄ sp̄ez si ēli. p. v̄trobīz sumat̄ cāliter. f̄m ē.
qz intelligere & significare n̄ ordināt̄ adiuicez
sicut cā ncēia & effect⁹. sed significare p̄suppōit
intelligere sicut illud sine quo nō. q̄ at̄ ē cā sic
p̄suppositi nō oꝝ q̄ sit cā sic p̄supponēs. sed tñ
p̄supponit̄ ei sicut aliud c̄ ē cā. sic sp̄es p̄suppo-
nit̄ significationi. p̄cessa at̄ pp̄o q̄ nihil signifi-
cat̄ n̄i p̄ sp̄em s̄li li. p. sumat̄ cāliter s̄ue p̄sup-
positiue. nō sequit̄ v̄lē⁹ sp̄em significari. qz il-
la pp̄o pp̄ q̄ v̄nūqđbz t̄c. intelligit̄ de cā efficiē-
te & ynitioca & p̄ se & totali cuiusmodi nō est spe-
cies respectu significatiōis. **A**d op̄ionem n̄
teneo p̄p̄ banc rōz. qz si sic oīs pp̄o erit flā vbi
denotat̄ inesse subiecto aliquis act⁹ realis. p̄
qz si nomē significaret rē ut intelligit̄. tūc tale
p̄dicatū attribueref ei ut intelligit̄. sed H̄: si iest
ei aliquis act⁹ realis. ḡ pp̄o erit flā. p̄mi. quia
rei ut intelligit̄ insunt p̄dicata intētionalia. et
mediū p̄patū ad p̄dicata stētiō alia & realia sa-
mit̄ sub exēneis rōib⁹. qz sic sumēdo me⁹ i sillo
si excludat̄ aliq̄ z̄. fiet fallacia accītis. **Q**uantū
ad 3⁹ dico aliter ad questionem. t̄ dico breui-
ter q̄ illud quod proprie significatur per voceſ
est res. nō res vt intelligit̄. nec res vt existēs. nec
ut n̄ exēs. s̄z res absolute ut abstrahit ab istis.
t̄ est exēnū illi qđlibet illoꝝ. t̄ tñ aduertenduz
pp̄ actōeo & rōes factas superl̄ hic īde. q̄ c̄ dī
significatū. s. rei sunt signa ordīnata l̄ra vox et
ceptio s̄ue passio aīe sicut sūt multi effect⁹ or-
dinoti eiusdē eē: quoꝝ n̄ est cā alterius. ut p̄z b
sole illumināte multas p̄tes aeris medy: q̄ruꝝ
qđlibet imēdiate illuminat̄ a sole. s̄z ordīne qdā
qz remotior mediāte pp̄inquiore. t̄ vbi est talis
ordo cātorum absq; hoc q̄ vnuꝝ sit cā alterius
ibi ē imēdia: cuiusl̄z respectu eiusdē effect⁹ exlus-
dēdo aliud in rōe esse. vel effectus imēdatōis.
t̄ tūc posset cōcedi aliquo mō effectū pp̄inqui-
orē eē cām effectus remotionis nō pp̄ie. s̄z pp̄
prioritatē illā que ē inter tales effect⁹ ad cām.

sta in pposito potē procedi de multis signis ordinatis eiusdem signati. qz vnu aliq mō est signū alterius. qz dat intellectū ipm. puta qz littera est signū vocis & vox signū passionis. qz remotius n̄ significaret nisi pri signū aliquo mō imeditus significaret. tñ pp hoc nomē n̄ ē prie signū alterius sicut ex alia pte est dictū de causa & cāl. p hoc p̄ ad oēs auctoritates ari. & filr p̄ viraqz pte op̄. ad rationes factas.

Erbum. Determinatio de nomine vbo. vbi. z. facit. p̄ ostendit vbu qd sit. z. cōparat ipm ad nomē ibi (ipsa qdē fī se) pma i. z. pri mo p̄mittit diffinitionē vbi. z. excludit qdā a pria & secrēta rōne vbi ibi (nō currīt vero) pma i. z. p̄ diffinitionē pponit. z. eā exponit ibi. (dico at) dicit ḡ q̄ vbu ē qd̄ significat tēpus & c̄. Notādū q̄ i ista diffinitione ponūt. z. pticule. pma (cū significat tēpus) p̄ hoc distiguitur a nomine qd̄ significat tēpus. fa (cui ptes nihil extra significat) & p̄ hoc distiguitur ab orōne si cū nomine. tertia (i sēp̄ eoz q̄ de altero p̄dicātur) ē nō) & p̄ hoc distiguitur nō solū a nomine. s̄ et a p̄cipio qd̄ significat tēpus. qz nomine & p̄tici piū possūt ponī a pte subiecti & p̄dicati. vbu z̄ at semp a pte p̄dicati. Circa litterā sunt aliqua dubia. Primum q̄re i diffinitionē vbi n̄ ponūt ille p̄ticle. vox significatiua. ad placitū sicut i diffinitionē nominis. qz eq̄ cōueniūt vbo sicut nomini. z. qz videt falsuz q̄ semp verbū sit nō eoz q̄ de altero p̄dicant. i. semper ponāta parte p̄dicati. nā vbu ifinitiu mōi ponūt a pte subiecti. vt dicēdo. currere ē mouere. similiter & alia vba possunt ponī a pte subiecti. vt currō ē vbu. Tnō rei nō ē res. si ḡvbu z̄ est nō p̄dicati nō ē p̄dicatū. ḡ verbū nūq̄ p̄dicat. qd̄ ē falsū. Ad p̄ dicēdū q̄ ppter breuitatē ari. i diffinitionē verbi nō posuit ea q̄ cōmuniter cōueniūt nomini & verbo. qz patēt ex his que dicta sunt i diffinitionē nominis. hec at sūt illa tria vox significatiua ad placitū. Contra. qz tūc eadē rōe debuit omittere illā pticulā. c̄ ps & c̄. qz illa eadē posita ē in diffinitione noīs & est cōis noī & vbo. vno dicit q̄ in diffinitionē noīs illud positū ē vt nomine distiguit ab orōne q̄ p̄ponit ex noib. vt hō alb̄ music. in diffinitione at vbi ad distigēdū verbū ab orōne q̄ cōponit ex vbi. vt mouere est agere. Alio dī q̄ v̄ iportat p̄pōz q̄dā q̄ multū declinat ad orōnē. iō vbu maiore b̄z cū orōe cōueniētā q̄ noīmē. qz nomine ē q̄i materia & sub p̄sonis. verbū at q̄si for cū sp sit a pte p̄dicati. & iō in diffinitione vbi vtile fuit illā pticulā implicare. Ad z. dō q̄ cūq̄vba ponūt a pte subiecti h̄nt v̄m noīs vñ & recipiūt adiectionē alioz. vt hic abulare ē mouere tūc. n. ac. vel pa. significata p̄ vbu infinitū significat noīalr. s. p̄ mo hit & getis. & vt sūt quedā res in se. v̄ ē at significat actiōz

ut cursus qd̄ nomine ēst. currit vbo est vbu. consignificat. n̄ nūc ēste. Et sēp̄ eoz q̄d̄ altero dicunt notāt. ut eoz q̄ dicūt dī steto l̄ in sterto sūt. & passionē p̄ mo fieri & fluxus & vt egredientis ab aliq̄ supposito. filr cū dico. curro ē. v̄. li curro accipit materialē & p̄ voce tm̄. & tē ēt t̄ mo noīs. qz ē ss̄. hec vox curro ē ver̄. Ad aliud de nō dōm q̄ nō rei nō illa res c̄ ē nō. qn̄ ergo verbū notat aligd̄ p̄dicari de subcō vt qdā copula. & ēz adiacens nō illud p̄dicatū c̄ est nō tñ t̄ se ex pte p̄dicati. vbi grā. hō ē alb̄. li ē n̄ ē alb̄ qd̄ p̄dicat. sed nō q̄ alb̄ p̄dicat. t̄ ēt se ex pte p̄dicati. vñ ēt oia q̄ p̄n̄ p̄ naturā verbi p̄n̄. Deinde cū dicit (dico at) exponit diffinitōz ubi vbi. z. facit. p̄. n. exponit illā p̄tē. significat t̄ps. z. istā sp̄ est nō eoz que de altero p̄n̄ ibi (et sp̄ eoz) istā at p̄tē (c̄ ps) nō d̄clarat. qz sati p̄ ex dictis c̄ de noīe. dicit ḡ q̄ ver̄ p̄significat t̄ps. qz nō significat p̄ mo p̄ se stantis & p̄ mo ba bitus & quieti. currīt enī verbū ē q̄ cōsignificat nūc. i. t̄ps p̄sis. Notan̄ q̄ ut d̄cm est s̄. c̄ de noīe. aliud est significare t̄ps & aliud significare. significare ei t̄ps ē iportare t̄ps vt qdā rē i se vt dies t̄ps. s̄ & significare t̄ps ē significa re rē vt t̄pe mēsuratā. qz ḡ verbū & p̄tici significant actionē & passionē p̄ mo fieri et fluxus q̄ p̄pē t̄pe mēsurat. iō p̄significat t̄ps. s̄ res si gnificata p̄ nomine l̄ p̄ pnomē iportat p̄ mo p̄ se stantis. & iō nō t̄pe mēsurat. qz t̄ps nō men surat p̄pē nisi mo. idcirco nomine & pnomē non p̄significat t̄ps. currīt v̄o ē verbū & p̄significat t̄ps. Deinde cū dicit (et sp̄ eoz) exponit alias pticulā di. q̄ verbū ēt est nō sp̄ eoz q̄ de altero p̄n̄. i. que dīr de subō q̄d̄ ad p̄dicata cōntialia vt hō ē aīal vel sunt in subiecto q̄d̄ ad p̄dicata accidentalia. vt hō est alb̄. Notan̄ q̄ sub p̄pōnis ē illud circa q̄ inest. p̄dicatū at illud q̄ alteri iest aut inberet. qz ḡ vbu significat rē p̄ mo iherētis. qz actionē vel passiōz c̄ ē inberere. iō sp̄ ponit a pte p̄dicati nisi accipiatur vt b̄z v̄i noīs sicut h̄dc̄m ē. ḡ ver̄ ē nō sp̄ eoz q̄ de altero p̄dicant. tū qz vbu sēp̄ significat illud q̄ p̄dicat. tū qz in oī p̄dicatiōe oī vbu ēē eo q̄ ver bu significat q̄dā compōz cū cōponit subcō. quā. s. p̄pōz sine p̄positis nō cōtingit itelligere ut dī infra. & h̄ siue sit p̄dicatio cōntial. vt sup̄oris de inferiori. siue accīntalis vt accīnt de subiecto q̄ duo modi p̄dicandi designant. p̄ dici de zē in ut d̄cm ē in por̄ & in p̄dicamētis. (Nō currīt) excludit qdā astricta rōe vbi. vbi. z. fac p̄ excludit verbū infi. z. casus vboruz ibi. filr at vel currīt) in p̄ma pte tāgit duo. p̄ ei facit ex clusionē di. q̄ nō currīt nō laborat & bi. n̄ sūt verba. z. facit p̄ationē fīni cōuenientiā di. q̄ l̄ n̄ sit ver̄ tñ p̄significat t̄ps & sp̄ est. i. p̄dicat de aliq̄ sicut & ver̄. subdit at q̄ huic dīre idest huic tali q̄ nō ē vbu nō ē p̄priū nomen ipositū sed sit. i. dīcat vbu infi. filr d̄cm ē s̄ de nomine infinito: & subdit cām talis nominis di. qm̄ filr q̄ iqlibet ēvel q̄ ēvel q̄ nō ē q̄si argueret sic. illud q̄ regit tā in ente q̄dā in nō ente est q̄dā infi &

Dī. Non currīt vbo & nō laborat vbo dīco. consignificat qd̄ t̄ps. et semp dī aliq̄ est notāt. dif ferentie aut̄ huic nomine nō est m̄ positiū sed sit infinitū vbo. Qm̄ similiter in q̄libz ē. l. qd̄ est l. qd̄ non est.

reuer no xpo ut leo capas xvi.
Differt aut abho qm hic pre-
sens significat tps illa abo qd complec-
titate.

venit ei edife ꝑ chimera n̄ currat tꝫ lapis n̄ cur-
rit. ḡ rōnabilis dī v̄ infi⁹. s̄z h̄ arg. qz cui,
cūq̄ dñēit diffini⁹ tꝫ diffinitū. s̄z diffi⁹ v̄bi dñēit
vbo infinito. ḡ ē v̄bū. mi. p̄z i l̄ra. R̄ ut id nō
currat nō laborat nō dñr v̄ba. qz nō significat
actionē vel passionē determinata sicut v̄bū. ve-
rūt̄ significat tps sicut alia v̄ba. qz sicut ac⁹ t
pa⁹ tpe mēsurat q̄ significant p̄ v̄ba ita t p̄ua⁹
boꝝ q̄ significant p̄ v̄ba ifita. vñ t ges q̄ ē p̄ua⁹
mo⁹ mēsurat tpe sicut mo⁹ v̄bū acc̄s. t hic ē
ḡ v̄ba ifinita significat tps. iō ponunt ex pte
hdicati sicut alia v̄ba significant actōz t passiōz
p̄ motū inherētis alteri ut subiecto ita t v̄ba i-
finita significant actionē t passiōz vel p̄uatiōz
actiois t passionis p̄eundē mo⁹. iō ponunt a
pte pdicati. Ad argu⁹ ḡ dico q̄ ista descriptio
dat de vbo dñm uniter sūpto largo mō. s̄z v̄ba i-
finita deficiūt a p̄pa rōe v̄bi p̄ eo q̄ nō signifi-
cat determinata actionē v̄l passionē. t iō simplr
n̄ sūt v̄ba. hic ap̄. coartat significationē t acce-
ptionē v̄bi. Notan⁹ at q̄ v̄bu⁹ infi⁹ dñēit
cū p̄uatiōe p̄ eo q̄ fořlīt̄ n̄ ponit n̄d̄ suo signifi-
cato. s̄c nee p̄ua⁹ s̄z differt. quia p̄ua⁹ ē negatio
apti nati. iō p̄supponit nccio aliquid sub⁹. qz p̄e
p̄uenire tā enti q̄z n̄ enti. ut dī in l̄ra. Itē v̄bū
infi⁹ dñēit cum vbo negato in eo q̄ vñūqdq̄
fořlīt̄ negat aliquid agere vel pati. s̄z dīt. qz v̄bu⁹
infi⁹ b̄z v̄l vñl⁹ dictiois. t h̄z v̄m orōis saltē
spfecte. Deiſi cū dicit (ſilr at) excludit casus
vboꝝ di. q̄ ſilr currat q̄ ē ver⁹ futuri tpis. vel
currebat q̄ ē p̄teriti. n̄ ē ver⁹. s̄z casus v̄bi. vñ
t differt a vbo. qm B. s. ver⁹ simplr significant p̄
ſens tps. illa v̄o. f. casus vboꝝ significant tps q̄
ſ. tps Œplectif ſupp. ip̄m p̄ns. Notan⁹ q̄ tps
p̄ns Œplectif p̄teritū t futuꝝ. nā p̄ns dī cui⁹ p̄e
p̄terit. p̄s q̄z futura ē t ita p̄ns Œplectif v̄trūq̄
illoꝝ. vñ tā p̄teritū q̄z futuꝝ terminat ad p̄ns.
accipit at hic p̄ns tps q̄ mēsurat aliq̄ actiōz q̄
icipit t nō dñrmata est p̄ q̄ excludit nūc indi-
mēibile q̄ nec ē tps nec p̄s tps nec mēsurat ali-
quē motū aut actionē. Si ar. h̄. qz diffi⁹ v̄bi
dñēit casib⁹ v̄bi. ḡ sūt v̄ba. R̄ ut p̄ de vbo
infinito. t ſic ſ. de noie ifinito t casib⁹ noiu⁹. c̄
de noie. qz ei v̄bū significant agere vel pati illud
ē v̄bū Œmplr q̄ significant actiōz vel passionem
ſimplr. cuiusmodi ē ac⁹ v̄l pa⁹ in actu. v̄bū aut̄
p̄teritū vel futuꝝ significant actionē vel passiōz
q̄ nō ē i actu. sed q̄ fuit vel q̄ ē i p̄o ut. f. iō nō ſt̄
v̄bu⁹ Œmplr. Sequit illa p̄s (ipa qdē) v̄bi cō-
pat v̄bū ad nomē penes dñēitā. v̄bi. z. facit.
p̄pponit itētū. z. pbat ibi (nec ſi B ip̄z ē). Notan⁹
hāc dñēitā stare in B q̄ tā nomē q̄z v̄
ſeorsū t p̄ ſe ſuptū significant aliqd Œplex icō-
plexū. qz Œſtituūt i audiēte inte⁹. ſ. Œſimplicē. s̄z
nō significant aliqd eē vel n̄ eē. i. Œceptū Œmpaf-
tū nā v̄bū ſm ſe ſuptū nō ē ſig⁹ eē vel n̄ esse rei
. i. nō ſignificant affiſtine vel negatine. dicit ḡ q̄
ipa v̄ba dca ſe. i. ſeorsū et orōez noia ſūt. i. bñt

X. Ipsa quidem sīm se dicta vba-
nōia sūnt sī significāt aliqd.
Constituit m̄tēlectū qdicit sīq
audit questit. sed si ēst ē nō ē
nō dū significat. Neq. n. ēste signū
est rei. b. nō ēste.

se sic nota. qz significat aliquid. s. intericōplexū
qz pbat. qz q dicit. i. pfert verō intericō. s. simplicē
pstituit in audiēte. vñ t q audit gescit qz. s. ad
intericō simplicē. sz si ē aut nō ē nōdū significat. i.
nī significat affirētōnē aut negationē faciēdo in-
teō aliquē ɔplexū. vñ subdit. n̄ enī supp̄. ipsuz
verō sicut nec nomē ē signū eē rei aut nō esse. i.
affirētiōis aut negatiois. affirētio enī aut nega-
pstituit ex noīe t verō ^{non} t erō seorsū. Dein cū
dicit (nec si h̄ ipz) pbat qz dixerat arguēs a ma-
iori sic. si illud qz magis videt inesse nīē. nec qz
mi⁹. sed si aliqd verō significaret eē vel nī eē ma-
gis videreē de h̄ verō ē. illud nī significat rē eē
v̄l nī eē. ḡ n⁹ alius. b⁹ rōis mi. ponit in l̄ra di. qz
nec supp̄. si ē p̄dicatū dixeris. i. s. se sine aliqd ad-
iūcto ipm gdē nīlē. i. nī ē negatio vel affirētio qz nī
significat rē eē l̄ nī eē. tñ cōsignificat qz dā ɔpōz
quā sine ɔpositis. i. extreis nī ē. i. nī ptingit itelli-
gere. ex q̄ arg. qz magis videt qz significaret rē
eē aut nō eē. cū sit q̄i radix oīz verboz t ɔsigni-
ficat talē ɔpōz circa quā ɔsistit veritas v̄l falsi-
tas. Notā qz h̄ v̄l ē qñ ponit i orōne 3⁹ adia-
cēs ē copla p̄dicati cū subō. t nī p̄pē p̄dicatū aut
ps p̄dicati. ut statim diceat i. q. et ideo significat
ɔpōz. i. copulatiōz t bitudinē subci t p̄dicati. qz
ɔpōz aut copulatio cū sit forlī rela⁹. nī p̄t itelligi
sine extreis sic nec aliqd rela⁹. Dicit at qz banc
ɔpōz nī significat sz ɔsignificat. qz li v̄bū ē fz se
sūptū significat actū eēndi. eē enī ē act⁹ entl. sz
qñ ponit i orōe mō p̄dicto cōsignificat ex p̄nti
dictā ɔpōz aut copulatōz. Ad euidentiā ḡ b⁹
dicti q̄riē v̄t̄ v̄bū sit copla tm̄ p̄dicati cū subō
vel sit p̄dicatū aut ps p̄dicati sic dō. hō albus.
videt de h̄ v̄bo ē qz nī sit tm̄ copula. nā h̄ verō ē
idez predicatē qñ predicatē z⁹ t qñ predicatur 3⁹
adiacēs. qz nō mutat significatū suū ppter ap-
po⁹. sz qñ predicatē perse t z⁹ adiacens. tūc res
e⁹ est predicatu⁹ ut dō. hō est. ḡ similī qñ sibi
aliquid apponit t predicatē 3⁹ adiacēs. qz tunc
videt res verbi specificā. p̄ aliquid aliđ. Confir-
mat. qz qñ sic dī. hō ē. itelligit res b⁹ v̄bi ē v̄ni-
ri cū supposito per mo⁹ significādi verbale que
ē ɔpō. ḡ cū sic dī homo ē alb⁹ intelliget p̄ h̄ res
verbi v̄niri per eundō mo⁹. qz appo⁹ non mutat
p̄ se modos significādi. sicut ergo prīns ē p̄dica-
tu⁹ sic hic. boecius dicit qz p̄positio cathe-
gorica dividit in. z. p̄ se ptes orationis. dicēdo
homo ē albus. p̄tūc iā p̄positio haberz. z. ptes.
sed esse aliquid vnius p̄tis ē si aliquid propo-
sitionis: t non est aliquid subiecti. qz cōpositio
rationabilius se tenet ex pte p̄dicati. t bz p̄po-
sitū. s. quod ē p̄dicatū vel ps ei⁹. bz eē ē actū
alitas omnis entis. ergo cum dico. homo ē animal.
designo hominē eē animal actu. t non tantum
enūcio animal: sed animal sub actu. t per cōse-
quens li ē. ē p̄s predicati. p̄ari. dicit infra qz
ē predicatur. z. adiacēs. ergo non ē copula: sed
p̄dicatum aut pars predicati. Cōtra. ē signi-

Ex. Nec
est puto d
qđz nihil
ficit aut
cōpositioēz
cōpositis n
ūdere.

Do. q. 67. vi
copto p. cypri
p. p. p.

*Q*uicat compositionē quandā tē: vt hic dicit. sed cōpositio non est ipsa cōposita nec pars eoz. q̄ non ē subiectū nec predicatū aut p̄ se eoz. *Dic p̄ premittā aliqua necessaria* *z̄ dicā ad questionē* *Quantū ad primū notandum q̄ hoc verbū ē quandoq; p̄ dicatur z̄. vt dicēdo lapisē. quandoq; z̄ vt dicendo homo est albus. et tūc dicitur. 3. adiacēs. qr̄ adiacet p̄ dicato. q̄. 3. in propositione. na3 subiectū ē primū. p̄ dicatuz. z̄ eē quod adiacet p̄ dicato. qr̄ tenet se ex parte p̄ dicati. vt postea dicit *z̄ notādū q̄ omne intellectū intelligitur per mo9 actus. quodlibet ens intelligitur ex hoc q̄ aliq modo dabit actum. actus autē vnius cuiusq; ē illud fm q̄ queritur propria ratio eius. hoc ē modo potentia dicit ē esse in actu. na3 aliqua est p̄ p̄ ratio potētie fm quā dicitur a nō potētia sic etiā priuatō ē in actu. 3. ē notanduz q̄ eē significat actualitatē entis. vnde cū volum aliquid significare eē i actu dicim⁹ q̄ hoc ē ppter hoc. qr̄ act⁹ non facit cōpositionez cū eo cui⁹ ē ideo esse non facit quādā cōpositionē cū eo q̄ apponit sibi: designat enī illud q̄ sibi apponit esse idē alteri. s. subiecto fm actu. ideo dicendo. homerus ē poeta significatur q̄ poeta s̄ suū actu est idē homero. qr̄ ratio essendi rei et res nō faciūt cōpositionē. vñ non intelligitur p̄ dicatū esse cōpo⁹ ex duob⁹. s. ex apposito et verbo essendi. *notādū q̄ duplex ē cōpositio*. vna que ē mo⁹ significandi in verbo fm quāctus verbi inclinat ad suppositū illa cōpositio ē cōmuniter in omni verbo personali que a quodā vocatur p̄ dicatio. *Alia est cōpositio que designatur per h̄ verbuz ē et non est mo⁹ significandi. s̄ ē res verbaliter significata aut cōsignificata. que cōpositio differt a p̄ma. quia prima non facit p̄positionē affirmatiuaz vel negatiuaz. sed ē in omni verbo personali.* *Ha autē propter q̄ designat aliquid eē vel nō esse de aliquo facit affirmatiuā propositionez vel negatiuā. nam ab hac cōpositione dicitur p̄positio affirmatiua vel negatiā. et ē alia in affirmatiua alia i negatiā. prima autē nō. sed secunda intelligit in omni verbo fm q̄ ē pars enunciationis.* *Quantū ad secunduz dico. z. conclusiones. prima conclusio est ista. quando ē p̄ dicatur z̄ adiacēs est p̄ dicatū. hoc patet et probatur statū. qr̄ cu3 in omni enūciatiōe et propositione sit subiectū et p̄ dicatuz. dicendo lapis est. non potest ponī p̄ dicatū nisi ipsuz est.* *Hecūda conclusio. quando est p̄ dicatur. 3. adiacens. ē tantū copula p̄ dicati cū subiecto et non ē p̄ dicatū nec pars p̄ dicati. hāc p̄ bo sic. qr̄ si effet pars p̄ dicati nulla p̄positio conuerteretur in eisdē terminis. quod est falsuz. p̄ batio consequentie. qr̄ dicēdo. homo est albus p̄ te. res verbi ē pars p̄ dicati. ergo si debet conuerti in eisdē terminis oportet rē ver-***

bi incontroversā eē pte subiecti. qd falsū ē *Lō. firmatur. qr̄ tūc omnis sillogismus in p̄ma fi- gura effet ex. 4. terminis. probatio. qr̄ mediū in maiori accipitū absolute. ita q̄ eē non ē e pars cū mediū sit ibi subiectū. sed i minori qn̄ p̄ dicatur. ē esse est pars eius. s. medy. ergo tē* *S̄ si effet pars p̄ dicati. hic eēt nugatio. hō ē animal. qr̄ si ens p̄ dicatur etens intelligit i animali. tūc ex eadē parte orationis bis dicit idē. quod patet reddēdo rationē pro nomib⁹. quia est sensus. homo ē ens animal* *Dicit boecius super z̄ eius q̄. ē. positiū. 3. adiacens non quasi quedā pars propositionis. sed sicut demonstratio qualitatis in p̄positōe. demon- strat enī qualis sit p̄positio qm̄ affirmatiua. et nō cōstituit propositionē tanq; ps eius. q̄ est tantū copula.* *Dicit etiā boecius q̄ quando ē p̄ dicatur. 3. s̄ ē p̄ dicatur sed adiacet p̄ dicato.* *Aduertēdum tamē q̄ hoc nō obstan- te magis se tenet ex parte p̄ dicati. ppter qd semper ē nota eoz q̄ de altero dicūtur. vñ ad- uertendū q̄ esse vt dictū est ē actualitas entis. vnde cū dicitur. homo ē albus significatur in eē subiecto sub ratione actus ipsi⁹ subiecti. pu- ta q̄ albedo actu iest homini. et hoc mediante actu essendi. sicut ei oñdit dicendo. sor. ē. signi- ficatur actualitas entitatis in sorte. sic cū dicit sor. est albus. significatur sorte esse sub p̄dicāto sicut sub actu. vñ quod ait boecius. ipsuz est esse demonstrationē qualitatis in p̄positione. dico q̄ hoc dicit de ipo ratione compositionis quā ip̄portat. quodlibet enim verbū. z. ip̄portat s. rē verbi que ē de essentiali intellectu nisi in- quātū significat rē que cōcipitur a ratione. et ip̄portat cōpositionē que est ipsi⁹ iquātū v̄bus vnde rationē rei quā ip̄portat hoc v̄bu ē cu3 illa sit actualitas est ratio sub qua p̄ dicatur quodlibet qd de alio p̄ dicat̄.* *Ad primū in oppositū dico q̄ si huic verbo ē apponetur aliquid per modū quo apponit aliquid ei q̄ est hō. cū dico sor. ē hō. puta dicēdo. sor. ē hō alb⁹. teneret cōseqntia. et hoc v̄bu ē eēt ps p̄ dicati. s̄ n̄ ē ita. qr̄ qn̄ p̄ se p̄ dicat̄: p̄ dicatur act⁹ essen- di absolute. qn̄ autē absolute p̄ dicatur. p̄ dicat̄ alterū p̄ncipale et ipsū secūdario iquātuz desig- gnat alterū. s. p̄ dicatū de. z̄ actū ei⁹ de. p̄ s. de subiecto.* *Ad cōfirmationē dico q̄ qn̄ ē p̄ di- catur p̄ se p̄positio q̄ mo⁹ significādi verbalē est mo⁹ vniēdi p̄ dicatū cū subiecto. s̄ non ē p̄ri- cipiū significandi verū vel falsū. de ista cōpo- sitione nihil ad loicū s̄ ad grāmaticū p̄tinaz. s̄ cōpositio quā ip̄portat verbuz ex sua significa- tione verbalē ē cōpositio q̄ significat veruz vel falsuz i q̄ res ipsa verbalis apud grāmaticū ē cōpositio. apud loicū in v̄bo ē quando p̄ dicat̄. 3. vñ illa cōpositio non ē mo⁹ significādi v̄ba lis sicut rō supponit. et ideo ratio tātū oñdit q̄ cōpositio q̄ ē mo⁹ significādi sit qd aliud a re*

designata i.e. quod utiq; verū ē. Ad boeciū dico q; ppositio cathegorica h3. z. ptes pncipales. s. pdicatu & subcīn. s; ppter hoc nō excluditur copula verbalis q; magi decliat ad partem pdicati. t coicidit in idem. Ad aliud p; ex dictis. cū enī dicitur hō ē aial tm animal denuntiatō hoīe. s; p copulā dīsignat aial in eē actua- liter subiecto. Ad ari. dico q; p tanto. ē. dicit pdicari. z. adiacē. q; plus declinat ad pdicatu. vt. q. pars pdicati videat sed nō est. Usū gait ari. q; ē significat q;dā cōpositionē quam sine cōpositis nō cōtigit intelligere mltia alia querēda restat circa capl; de verbo. s; itendo in posterū diffinire. Nunc ante3 redeo ad illā qstionē. vtrū. s. facta trāsmutatiōe circa rez q; significat fiat trāsmutatio i significatōe vox. vnde q; sic. boeci i libro dīsionuz. si nulla sit res subiecta quā significat vox significatiua ēē nō dicit. s; illa vox fuit p; significatiua q; res fuit. q; reac. P; i trāsmutatiōe substātia li res amittit nōmē & diffinitōz. q; res transmu- tata n̄ habet nōmē qd pri⁹ babuit. q; nōmē qd significauit ipsā pri⁹ n̄ significat ipsaz. P; de- structo vno corrōz destruitur reliquaz p ari. i pdicamētis. s; signū & signatū sunt correlatiā q; destructa re que ē signata destruit vox que ē signū. P; qd nō intelligit n̄ significat. s; nō ens n̄ intelligit. q; non significat. p; ma. significare p̄supponit intelligere. p; mi. oē intelligibile fac spe ciē i intellectu. s; n̄ ēs n̄ fac. tū q; destructa cā destruit effectus. res at ē cā spēi. q; destructa re destruit spēs. Ad oppo⁹. quia o⁹. qñq; ē vera qñq; ē falsa. vt dicit i pdicamētis cō de substātia. q; dītiones ōrōnis idē significat qñ ē vera & qñ ē falsa. t tñ i re q; significat p ipsa dītiones ē trāsmutatō. vt p; d̄ hac. sor. sedet. sor. n̄ sedz. q; qñ ē vera vel falsa ē trāsmutatio circa sede- re. q; i significando n̄ mutatē facta mutatōne in re. P; mlti sūt actus. vt currere. dormire tē. q; qñq; sunt qñq; n̄ sūt. si g; vox illa mutaret p̄ mutatiōez i istis. vox ipsoita istis multotiens ēēt non significatia. t p; oportet ipsaz ēē multotiens ipsoita ad significadū. P; currēte nō esset falsa illa. aliqd currit. q; currere n̄ significat idē q; qñ cursus ē. P; māfestū ē ex modo loqndi q; eūdē intellectū cōstituit i nobis vox plāta qñ significata ē t qñ nō ē. aliogn nō dicerem⁹ hāc ēē falsā. sor. ē. sor. n̄ exūte. s; signi- ficare ē intellectū cōstituere p̄ vocem. q; ic. P; ari. z. post. nō ētia cōtingit significare & intelligere. q; nō ētias rei n̄ ifert n̄ ētitatē significatis.

nullus

spēs intelligibilis q; ēt ipa res absolute sumpta maneat i trāsmutata scā trāsmutatione i re vt existit. q; p eadē spēs cognoscim⁹ esētiā tean- dē sciētiā bēm⁹ d̄ ea qñ existit & qñ nō existit. q; ari. p̄ post. de his q; freqnter sunt possimus bēre demōstratōz ēt qñ n̄ sūt. t p eandē sciētiā sic & qñ sūt. segē q; res vt significat p̄ vocē nō transmutat qlicūq; scā trāsmutatione i re vt existit. t p; sūa neq; vox significatā transmuta- bit i significādo. Cōtra banc solutōz ar. q; si vox idē significaret re exūte & n̄ exūte. q; quod significat ē idē. sūa p; q; actia vera p̄t trans- ferri i passiuā verā. s; p; significat exūs vno exūs. t si idē. q; idē erit existē & n̄ exūs. R. facilis ē ad h. q; nec p; significabat p̄ vocem res exūs s; res absolute cui extraneū ē existe- re & n̄ existere s; q; p̄ voces significat. Ad pri⁹ dico q; i anchoritate boecij sumit res n̄ p̄ exūti b̄ aut n̄ exūtib⁹ s; p̄ re vt intelligit vel absolute sumpta. vt abstrabit ab ytrocq; q; d. si n̄l signi- ficiet per vocē vox n̄ d̄ significatiua. Ad z⁹ īte illius auctorū p̄t esse talis i trāsmutatione subāli rei singlarisi q; s. abycit fur subālires singularis transmutata amittit nōmen & dif- finitōz spēi. q; n̄ māet i spē i q; fuit pri⁹. s; non segtut. q; nōmē spēi amittit suuz significatū. q; illud nōmē nulluz suppo⁹ significat nec ēt no- men ididui s; qd ei erat p̄puz i positū amittit suū p̄pū significatū. s; singulare ē trāsmutatū tm̄ formā spēi i q; p̄us fuit. Ad rōz p̄tām cōcedo q; destricto significato destruit signū s; l; res vt existit destruat n̄ tñ res vt ē signifi- catū vox. Ad p̄mū p̄t negari ma. ad p̄batōz dico q; significare p̄supponit intelligere q; oē si- gnificatū p̄us intelligebat alr. t vox n̄ fuiss ipo- sita. s; postq; ipsoita ē p̄t ita significare illō ad qd ipsoita ē: l; a nullo intelligat. Ulteri⁹ p̄t negari mi. i. rōnis si intelligat sermo fieri de n̄ exūte p̄t negari. q; si exūs p̄t intelligi p̄ spēs non quā facit s; quā fecit i intellectu. q; illa spēs p̄t manere eadē q; p̄ cū obycit q; nō. q; destricta cā destruit effectus. dico q; illa p̄positio intelligēda ē d̄ cā i fieri t. i. ēē. res aut̄ k; q; exūs tm̄ ē cā spēi i fieri & nō i ēē. cū z⁹ d̄ destricto signifi- cato destruit signū. dico q; res k; q; existit non ē significatū per speciem intelligibilem in ani- ma. sed res secundū q; intelligit. vel sū se abso- lute dicta & illo mō non destruitur sed manet.

Ex Oratio

O RATIO ē VOX. postq; ari. determina- uit d̄ pncipij enūciatōis k; re. s. de noīe & vbo q; stē ptes integrales. nūc determinat d̄ p̄n- cipus eius k; rationē. i. de gñe & vña ex q; bō cō- stat rō diffinitia ū. vñ ista p̄s dīdī i. z. p̄ ei d̄ter- miat d̄ orōne q; ē g⁹. z⁹ d̄ dīa vbi sil cōcludit di- ffinitōz totā enūciatiōis oīdit qd sit diffinitie ibi (enūciatiua vox) p̄ma i. z. p̄ diffinitōz p̄po- nit. z⁹. exponit ibi (dico quātē vt hō) p̄imo. n,

Dm.

ponit vox per quam oratio distinguitur a sonis quae sunt voces ut de noie et vbo dicitur est supra non plata sed accepta. aliud enim est eam vocem aliud est in voce. et sic est illa particula conuenit orationi quae est in mente. 2. ponit significativa propter quod oratio distinguit a voce non significativa. scilicet de nomine et vbo dicitur est. **¶** Sed tunc occurrit dubium quare ista repetit in diffinito orationis cum posita sunt in diffinito nominis. unde et in diffinito vbi noluit ea ponere propter breuitates eo quod coia sunt nominis et vbo. et non sufficiebat in diffinito nominis ea posuisse. quod eadem ratione nec debuerit ponit hic in diffinito orationis. **¶** Rerum huius iterat et non ibi ex ista causa. quod significatio orationis differt a significato nomine et vbi. quod nomine et vbu significat simpliciter conceptum. oratio vero significatur conceptum. oportuit quod huius iterare vox significativa ne aliquis crederet quod oratio uniformiter significaret sicut nomine et vbu. **¶** 3. ponit certum partium. et per hoc oratio distinguit a nomine et vbo. quod eorum partes non significant separe. ut super dictum fuit. **¶** Notandum quod significatur dicere huius certum partium aliquid et non certum partium. quod quidam ponunt quodque in oratione. puta orationes et aliae in categorica que proprie non significat aliquid sed est et absolute sed in beatitudine unius ad alterum. vel aliter significatur dicere certum partium aliquid et non certum partium. quod partes orationis separe. id est seorsum accepte significant aliquid per se. quod verum est aliquod est pars orationis. unde negatio aut alia in categorica non significant cum sunt voces in categorice. **¶** 4. ponit ut dictio: non affirmitur quod exponit duplex est significatio: vox una complexa quod est significatio dictiois. alia complexa. quod est significatio: affirmatiois vel negatiois. ad ostendendum quod pars orationis separe non significat conceptum complexum sed in complexu dicere significat ut dictio non ut affirmitur. aut super negatio. **¶** Si istet est hoc. quod quidam orationes sunt certum partium significant separare et ut affirmitur: ut orationes hypothetice. ubi ergo. ut si sor. est hoc. sor. est alia. Ostendendum quod huius diffinito oratio in certum quod conuenit omni orationi taliter simpliciter significatur. debuit quod ponit in diffinito orationis illud quod est certum omni orationi taliter simpliciter significatur. ostendendum quod pars orationis est significatur ut dicto. quod dicto sumere est per affirmatio ne partem additur. non ut affirmatio. aduertendum autem quod ista diffinito conuenit omni orationi taliter perfecte quod imp fecte. quod omnis oratio conceptum ex pluribus vocibus. quodque quilibet aliquid significat per se seorsum. **¶** Deinde cuicunque dicit (dico autem) exponit datam diffinito. vbi. 3. facit. per declarat et expicit quartam particulam et ultimam. 2. tertiam et medianam ibi (sed non una nominis) 3. prima sicut et secunda ibi (est autem oratio) dicitur. dico autem. scilicet per partes orationis significatur ut dicto. non ut affirmatio: quod per exemplum ut

yllaba neque in hoc quod est significatur rex rex significat aliud. sed non est nunc sola. huius duplicitas significat quod est non sicut sed sicut. quod madmodum dicitur hoc aliud significat ut dicto. sed non quod est autem non est. scilicet non significatur. aut negatur. aut erit negatur. aut affirmatur. si quod addatur. scilicet addatur vbi: ut hoc currat vel hoc non currat. Deinde (sed non una) expicit primam particulam. quod est significatum est aliud separe. vbi. 2. facit. per exponit illam particulam. 2. circa hoc assignat quoddam dictionem iterum nota opposita et simplicia ibi (in duplicibus vero) dicitur quodque una pars orationis significat separe: sed non omnis pars. pars quod una nominis silla nihil significat sed sit pars orationis. quod probatur per sillas quodque pars est aliud significans. quod videtur in hoc nomine rex non significat sed non significat sicut est silla hoc non significatur. sed non est sicut. hoc non nominis nihil significat. et est sola vox. **¶** Ex parte per dictis pars quodliter illa particula sit intelligenda. quod intelligitur de partibus orationis propriae et immediatae. ut sunt nomine et vbu et cetera orationis partes. non autem est intelligenda de partibus remotis quod sunt partes proprias. ut silla ex quoddictio conceptum. Postea ibi (in duplicibus vero) assignat circa hoc quoddam dictionem dicitur quod in duplicibus. scilicet cōpositi nominibꝫ quod conceptum ex dicto nominibꝫ silla quod significat sicut. scilicet apparētiā: sed non est sicut rei virtutē quādmodum dictum est. scilicet de nomine. scilicet in simplicibus nominibꝫ nullo modo pars est significativa sed in cōpositis vultū. scilicet apparētiā p̄tēdūt. quod pars eius aliud significat. sed non est sic in rei veritate. aliter exponit et reddit in idee quod silla nominis cōpositi significat quodē. scilicet in ipso cōposito. et sed non sunt dictoess: non autem significant aliud sicut se putat. scilicet sunt partes nominis quod ad cōpositionē. **¶** Deinde (est autem oratio) declarat qualiter intelligende sunt due particule proprie. scilicet vox significativa. quod scilicet ad placitum non naturaliter. dicitur quodque omnis oratio est vox significativa. non sicut in istis. scilicet naturale. sed sicut in placitum quādmodum dicitur est sed de partibus orationis. **¶** Notandum quod sicut dictum est in quadam questione: virtutis interpretatione quod est vel naturalis est aliquod istis naturaliter. scilicet pulmo et gutta: vox autem non est istis. sed sit illud quod interpretatione perficitur et cetera et virtute interpretationis. nomine ergo et verbū et oratio non significant naturaliter quod ista naturalia sed ad placitum. scilicet ab humana impositione. **¶** Hoc quitur illa pars (enūciatio vero) vbi autem ponit dictionem specificā enūciationis includēt ex illa et genere quod est oratio totā enūciationis diffinitionē. unde hic incipit agere de ipsa enūciatione quod ipsa sit. et hec pars dividitur in. 2. primo determinat de enūciatione quātū ad eius essentialia difiniendo. scilicet quid sit. et dividendo in suas species. 2. quātum ad eius accessoria assignando et determinando de eius proprietatibus. puta de oppositione et habitudine. scilicet ibi (quoniam autem est) prima in. 2. primo ponit enūciationis diffinitionem scilicet eius divisionē. secunda ibi (est autem una) prima in. 2. primo enūciationem diffinit. scilicet eam elicet per sua determinatione ibi (et cetera quidez) prima in duas. primo facit quod dicitur est. scilicet ex differentia addita et diffōne assignata ostendit enūciationes distinguere ab aliis orationibus ibi (non autem in oībꝫ)

e. **¶** Vox est autem oratio quod omnis significativa non sicut instrumentum sed quādmodum dictum est per placitum. **¶** Enūciatio vero non omnis. sed in qua dicitur. et falsum est.

q̄z oratio est. sed neq̄ vera
neq̄ falsa est.

70

dicit ergo q̄ enūciatiua oratio nō ē omnis ōo
s̄ illa in qua ē verū el̄ falsuz. Notādū q̄ in
istis paucis verbis ari. iplicat enūciatiōis dif
ferentiā specificā t̄ eius p̄priā diffinitionē. et
itē 3: quandā enūciationis diuisionē. p̄muz in
hoc qđ ait (sed in qua verū) hec enīz differētia
que diuidit orationē ab alijs ōonib⁹ ē ista. q̄
ista significat verū aut falsū. alie non. significa
re ergo verū vel falsuz ē differētia que addita
orationi facit seu constituit enūciationē. vnde
q̄tuz ad z⁹ hec est diffinitio enūciationis. ōo
significans verū aut falsuz. 3⁹ in hoc quod ait
(non ois). q.d. quedā oratio significat verū vel
falsū. quedā n̄. i enūciatiōe ergo ē verū vel fal
sum sicut in signo. in mēte sicut in subiecto. vt
dicit. 6. meta. sed in re sicut in causa. (Nō āt)
ostendit ex dicta diffinitiōe enūciationē distin
gui ab alijs orōib⁹ dicēs q̄ n̄ in oib⁹. s. orationi
bus ē supp. verū vel falsū vt patz i orōne dpre
catiua. ex quo patet q̄ significare verū vel fal
sum ē differentia distinguēs enūciationem ab
alijs orationib⁹. Notādū q̄ ōo quedaz est
pfecta quedā ī perfecta. pfecta autē diuidit in
5. s. enūciatiua deprecatiua ad quā reducitur
optatiua t̄ interrogatiua ad quā reducit dubi
tatiua vocatia. istaz āt enūciatiua tantū est i
qua verū vel falsū. q̄ cōstituit sensū in animo
audiētis. alie aut. 4. non. significatiua vero cō
ceptus mētis i qua ē verū vel falsū. s̄ quedaz
orationum vel affectum mētis excitat vt vo
catiua ad attendendū mēte. interrogatiua ad
respondēdū voce. impatiua ad exequēdū ope.
t̄ hoc q̄tū ad inferiores. deprecatiua q̄tuz ad
superiores. sola ḡenūciatiua s̄pl̄r significat verū
vel falsū. Deinde ibi (cetero qdē) illaz eligit
dicēs q̄ cetero orationes relinquāt. s. pro nūc.
q̄ eoꝝ cōsideratio cōueniētior ē rhetorice vel
poetice scientie. sola autē ōo enūciatiua ē pre
sentis consideratiōis. Notādū q̄ dictas. 4.
orationes dicit eē rhetorice t̄ poetice sciētie. q̄
rhetor nititur p̄suadere: s̄ hō potest semp p̄ ra
tionē. t̄ tūc vti deprecatiue. p̄ finis poete ē
facere t̄ log omnia i quib⁹ hō audiēs delectēt.
homines āt delectantur i varietate orationuz
i. poeta vtitur oratione nūc deprecatiua: nūc
imperatiua. nūc optatiua. rhetor aut̄ t̄ poeta
plerūq̄ nitūtur mouere auditores p̄uocando
eos ad aliquas passiones f̄ ari. i rhetorica sua
ideo dicte considerationes p̄tinēt ad rationes
rhetorice t̄ poetice scientie q̄tenus faciunt ad
aliquā ordinationē t̄ iductionē audiētis mō
preposito. Circa capluz de nomine t̄ circa
illaz p̄ticularuz diffinitionis quero banc q̄stio
nē quā superius p̄termisi. vtrū terminus cois
impositus ad significandū verā naturā cuius
aliqua supposiā essent aliqua nō esset. dicatur.
vniuoce de exntibus t̄ non exntibus. videtur
q̄ nō. q̄ que equiuocantur in superiori non vni
tempore.

c. **B**ex Cetero qd̄z relinquit.
Rhetorice. n. ē poetice cōueni
entior cōsideratio est enūciatio
presentis est speculatiois.

nocantur in inferiori. sed supposta exntia t̄ n̄
exntia equiuocantur in ente quod cōsuperius. ḡ
t̄ in termino cōmuni q̄ significat i inferioris ad
ens. maior patz. q̄ de ḡbuscūq̄ dicit superius
vniuoce. dicit iferius. mil̄q̄ existentiā sunt en
tia i pō. **P**redicatio vniuoca ē p̄dicatio essē
tialis. aliter nō distinguereſ a p̄dicatiōe de
nominatina. sed terminus cōmuni nō p̄dica
tur ēentialiter de his t̄ de illis. ḡ nō vniuoce.
p̄: minoris. q̄ p̄dicatio ēentialis verissime fit
cū hoc verbo ē. s̄ illo mō nō p̄dicat de n̄ existē
tibus. vt dicit prius. ḡ r̄c. **P** enti t̄ nō ēti nil
ē cōmune vniuocū. qđ patet p̄ locū a ma. quia
non omnib⁹ ē cōmune aliquid vniuocum. q̄re
r̄c. **C**ontra. illud qđ dicitur f̄m idē nomē t̄ f̄z. **P** oī.
eandē rationē dicit vniuoce. sed terminus cō
muni dicit de his t̄ de illis t̄ f̄m eandem ra
tionē. p̄: mi. q̄ talis terminus cōmuni nō b̄z
nisi vna diffinitionē cū sit vniuocū i se. ergo ē
omnibus de quibus dicit: dicitur f̄z illā. **R**:
t̄ dico q̄ terminus cōmuni q̄ nō ē equiuocus
ex ipsoſtione ad diuerſas nātūras: sed tantuz
ad significādū vna naturā de quibuscūq̄ dici
tur simpliciter dicitur vniuoce siue existentiā
siue nō. qđ pbatur p̄ sic. q̄ si termin⁹ ē i se vni
uocus. ḡ habet vna diffinitionē i se exprimētē
illud significatū cui iponit. ḡ de q̄cūq̄ dicitur
simpliciter dicitur f̄z illā diffinitiōe. q̄ dā ſt̄ op
positū cōseqnti p̄ dicit de aliquib⁹ f̄z illā diffi
nitionē. de alijs f̄z aliā. cū ois diffinitio expri
mat significatū nominis iuxta illud. 4. meta.
ratio quā significat nomē ē eē diffinitio. sequit
q̄ illud nomē hēat. z. significata. q̄ ē oppositū
āncedētis. **P** null' termin⁹ cois iponitur ad
significādū aliquid suppositū vel aliq̄ equiuoc
atio aut̄ ē diuerſitas significatoꝝ. ḡ ppter qua
lēcūq̄ diuerſitatē i suppositis nūq̄ erit termi
nus cōmuni equiuocus. quia nunq̄ fit variatio
i eē p̄ se significato. si ē omnibus suppositi
dicatur simpliciter. sequitur q̄ de omnib⁹ di
catur vniuoce. **P** q̄ significat omnēn̄ differ
entiā temporis. ad supposta nullius temporis
determinat. sed talis ē terminus cōmuni nō
minalis. ḡ r̄c. t̄ per cōsequens dicitur vniuoce
de quibuscūq̄ dicitur. **P**. 4. differētiae ac
cidentales significato termini nō faciunt ter
minum equiuocū. sed esse fuisse fore velexiste
re vel presens vel futuruz sunt differētiae acci
dentales significato termini. ḡ r̄c. minor patz.
quia si terminus significaret aggregatū existē
tiae velesse v̄l fuisse significaret ens per accidētē
tiae illa que significaretur p̄ ipm non essent i ge
nere. **A**d p̄t⁹ i oppo⁹ dico q̄ ēs vt ēs ē nomē
n̄ ē egnocū ad illō qđ existit: l̄z forte f̄ q̄ ē p̄t⁹
fit egnocū ad illa. s̄ ēs vt ē p̄t⁹ nō ē supi⁹ ad
hominē. **U**n̄ aduertēdū q̄ solz ātiḡ dicit q̄
ēs p̄t eē p̄t⁹ v̄l n̄ēs p̄t⁹ significat idē q̄ exi
stēs. q̄ tenz significatōz v̄bi a q̄ descendit. sed

ens nomē significat forte habēs essētiā. et illud
dūcitur ī. i. genera q̄ ynuoce dicit de existē
te et d̄ n̄ existēte. Ad 2° dico q̄ mi. ē falsa quia
cōe potest p̄dicari de supposito cū hoc verbo
est. siue illud suppo^o existat siue n̄. Ad 3° cūz
dicit enti et n̄ ēti tē. dico q̄ si itelligitur de istis
fīm q̄ habēt ratōs cōtradictorioꝝ sic forte n̄
est eis cōe uniuocum. Et autē ut sūt supposita
disputa et significatiꝝ suppo^o existēs et n̄ existēs
possunt habere aliquid cōe uniuocuz. et sic est i
proposito. unde fēto p̄mo dicto si arg. ulterius
sor. est existēs. sor. si est existēs uel cesar. ḡ eis n̄
est aliquid cōmīcē uniuocum est fallacia acci
dētis. q̄ me^o existētis ut uni extremo iquātuz
ad aliō compatur. q̄ duobus suppositi. quoꝝ
alteruz est existēs alteruz n̄. q̄ est aliquid cōe
uniuocū iquātum inclūdunt aliquid unum p
se idē: l̄z accidat vni esse existēs. quia fīm illa
accidētia eis si habēt aliquid cōe tale. Quod
āt forma arguēdi nihil valeat ar. sic ī simili. al
bo et n̄ albo. nihil est cōmūcē uniuocum cūz sint
cōtradictoria. ut ille est albus ille n̄ est albus
ergo isti homī et illi nihil est eis cōe uniuocum
nihil ualeat p̄sa. q̄ hoc p̄dicatū nihil habere
uniuocum iest ratōe affirmatōis et negatiōis.
sicut et hoc q̄ et cōtradictoria et n̄ ratōe eorū
que subsūt forme et ī mi. sumūt sub illa. que
subsūt istis formis. L̄z probatur ista propō
enti nihil est uniuocū per hoc q̄ n̄ omib⁹ en
tibus ē aliquid cōe uniuocum. negāda est illa
p̄sa. q̄ nihil idē īte^o cōceptū apud intellectuz
inclūditur ī cōceptu omīluz entiū h̄ aliquid idez
cōceptum apud intellectum potest esse de intel
lectu eius cui accidit existere et ei^o cui accidit
n̄ existere. Ex solutioⁿe dicte questionis p̄z
una alia cōclūsio. s. q̄ aliqua sunt simpliciter
supposita termī cōis significatiꝝ uerā naturā
preter existētia. q̄ declaratur sic. q̄ ratio cōis
uel suppositi. n̄ attribuitur ei ut existit: sed ut
cōcipitur apud intellectum. q̄ ponere aliqd exi
stere fīm q̄ ei attribuitur ratō cōis hoc est p̄ōe
re ideas fīm q̄ p̄lo posuit. Igitur cōe fīm hoc q̄
habet rationē cōis est natura prout cōcipitur
sub rationē dicibilis de pluribus. et supposituz
est natura cōcepta apud intellectuz sub rationē
n̄ dicibilis de pluribus. sed pōle est apud intellectum
modo cōcipere naturā. vt est dicibil
de pluribus: et eandē n̄ est dicibilis de plu
rib⁹: siue vtraq̄ existat siue nentra: siue illa q̄
concipitur ut n̄ dicibilis de pluribus n̄ exi
stat. illa que concipiēt ut dicibilis ī pluribus
existat ī alijs suppositis. semp enī ī natura cōce
pta vt h̄t: itelligitur per se natura cōcepta ab
solute. ergo alia ab existētibus sunt simplē sup
posita termini cōis. assumptū. s. q̄ res existens
eodē modo cōcipiatur. sicut quando n̄ est exi
stens p̄z. q̄ de his que frequenter fiunt et quā.

do non existunt possūt fieri demonstratiōes. ex
p̄ poste. ergo et illa possunt sciri diffinitiue.
q̄ cognitio demonstratiua presupponit diffiniti
uā. ergo possunt simpliciter cōcipi apud intelle
ctū per eandē speciē. est ergo vis rationis ī hoc
q̄ natura humana cōcepta ut hic. eodez modo
se habet ad naturā humanā cōceptam sub rōne
dicibilis de pluribus siue natura cōcepta ut hic
existat siue non. ergo equaliter habet rationes
suppositi quādo existit et quādo n̄ existit. P̄
ad eandē conclusionē arg. sic. omē illud p̄ quo
res simpliciter potest supponere et verificare p̄
pōnem: est simpliciter suppo^o eius. sed huius
modi sūt alia ab existētibus. ut p̄z in his propo
sitionib⁹. hō fuit hō. erit sumēdo fuisse pro ac
tu terminato et fore pro actu n̄ inchoato. P̄
participare fīm aptitudinē sufficit ad rationes
cōmūis. ergo participare fīm aptitudinē sufficit
ad rationē suppositi. antecedēs p̄z. q̄ vle est ap
tū natum p̄dicari de pluribus. sequentia p̄z.
q̄ non maior actualitas requiritur ad suppo^o
ut dicit in participando actiue: q̄ ad esse passi
ue. sed alia ab existētibus sūt apta naturā cō
mūis. quare tē. P̄ inter suppo^o et cōmūe est
ordo. non autē in rebus fīm q̄ sūt. sed tantūmō
in quā^o compātur ad intellectū. ergo ratio cō
mūis et suppositi potest esse eadez circa res siue
existētes: q̄ eū ē ei q̄ cōsiderat ab intellectū.
In quā^o tale existere siue n̄ existere. q̄ tā suppo^o
q̄ cōmūne eodē modo se habet ad existētiā et
non existētiam. q̄ significatum nomis abstra
bit ab ytrōq̄. ergo nomē significat siue tēpore.
Et autē vna prima
oratio. postq̄ az. diffiniuit enunciati
onē. nunc ponit eius multiplice diuisionē cir
ca quod. z. facit. primo proponit. z. exponit ibi
(necessē est) dicit ergo. est autē vna p̄ma ora
tio et cō. Notandum q̄ ari. subtiliter satis p̄ce
dens per illam litteram intendit. z. diuisiones
de enunciatione. Prima ē q̄ enūciatio qdā
est vna. quedā est plures. hanc tangit ibi (est
autē vna) p̄ hoc. autē q̄ dicit vna dat intel
ligere plures. Secunda est q̄ enūciatō que
dā est affirmatiua; quedā est negatiua. hanc āt
p̄ncipaliter intēdit. et q̄ enūciationi p̄ncipio con
uenit affirmatio et negatio. que. s. enūciat
io est vna q̄ ei que est plures. ideo hanc fīm
tangit et ponit quasi subdiuisionē prime dicēs.
t̄ hec vna enūciatio prima oratio enūciatia
est affirmatio. Deinde negatio. ideo dicit hic
q̄ p̄ma est affirmatio deinde negatio. Tertia ē
q̄ enūciatio vna. quedā est vna simplex qdā
coniunctione vna. hanc tangit dicens. alie vō
cōiunctiōe. q. d. enūciatiōes q̄ sūt vne. qdā sunt
vne simplices. qdā cōiunctōe vne. qdā sunt
illaruz patebit ex sequētibus. aduertēdū et q̄

Ex Et autē vna p̄ma oratio enū
ciatua affirmatio et inde negatio
alic̄o coniunctione vne.

sumēdo. 3. mēbra hāz diuisionū bē enūciatio
p̄ncipalitēta i hoc libro. c̄t̄ dionē p̄ncipalitē
itēdit. s̄ enunciationū vna affirmatiā simplex
que prior est composita et negatiua. et sic vna
simplex affirmatiā habet triplicē prioritatē
respectu eius que est plures. et respectu e⁹ que
est negatiua. et respectu vnius coniuncte. i. cōpo-
site. qz qd̄ est cōiunctū est compo⁹. vnde cū sup-
latiū dicat excessu⁹ compatitui ad denotan⁹
triplicē excessu⁹ aut prioritatē dicit p̄ma et non
prior. Circa hām dionem que ē p̄ncipaliter in
tentā occurrit du⁹. qz non videt eē generis in
spēs. qz et gen⁹ vniuoce predicat et equaliter de
suis spēbus fīm por⁹. non p̄pus et posteri⁹ sed hic
dicit qz p̄ma ōo enūciatiā est affirma⁹. poste-
rior negatio et c̄. Rn⁹ dico qz dīdentia aliqd̄
cōe duplicitē p̄nt compari. vno: in se fīm suas
proprias rōnes. alio: in cōdi qz dīdunt. p̄mo: nō
repugnat duabus spēbus sub genere qz vna sit
perfectior et p̄or alia: sicut hō perfectior ē asino
sub aiali: et sic est in p̄posito de affirmatione et
negatione. ut dicit az. z⁹: repugnat. qz uis ergo
affirmatio sit perfectior et p̄or negatione in sua
forma specifica. tamē equalē vniuoce partici-
pant suū gen⁹ qz est enūciatio. Deinde cū dīc
(ncē) manifestat et exponit dictas diones. p̄mo
p̄maz. z⁹: fam. sc̄da ibi (barū aut) tertia ibi (sim-
plex enūciatio) circa primū. z⁹: facit. p̄ premittit
quedā necessaria ad p̄positū. z⁹: ostendit itētū
ibi (est autē vna) prima diuidiſ in. z⁹: f qz. z⁹: ne-
cessaria p̄mittit. z⁹: ponit ibi (quare autē) p̄ma
in. z⁹: p̄ proponit dictū. z⁹: pbat per argumētu⁹
ibi (et enīz hominis) arguens a maiori sic. ma-
gis videretur qz diffinitio tota hois vel alte-
rius sine verbo faceret orationē qz vnu⁹ soluz
nomē. sed illa nō facit. ḡ et c̄. busus rōnis ponit
mi. in l̄a di. etenī rōi. i. diffinitioni hois si non
addat est aut fuit aut erit. est inqz qz est v̄erit
vel fuit que sunt casus aut aliqd̄ bi⁹. i. aliquod
aliud ver⁹ aut casus verbi nōdū est ōo enūci-
atiua. Circa l̄az occurrit duo dubia. Pri⁹
qz re nō facit mentionē de verbo infinito cū p̄oā-
tur in enūciatione et cū eo possit eē enūciatio.
z⁹ est cū enūciatio p̄stet ex noie et verbo qua⁹
tm̄ facit mentionē de verbo et nō de noie. Ad
pri⁹ dicit qz verbū infi⁹ in enūciatione idēz offi-
ciū h̄z sicut verbū negatū de quo queret infra
in z⁹: libro. et iō per illud intelligit istd̄. Ad z⁹
dat triplex r̄n⁹: racet enī de noie et nō de verbo.
aliq̄ at̄ est sine noie ut currere est moueri. tū qz
p̄dicatū ē p̄s principalior in enūciatione. qz for-
male. verbū at̄ tenet se ex parte p̄dicati magis
cū sit sp̄ nota eorum que de altero p̄dicant. iō
potius facit mentionē de verbo qz de nomine tā
qz de p̄ncipaliori. tū z⁹: qz ex hoc remouet du⁹.
dixerat. n. qz quedā enūciatio ē vna simplex qz
dā coniunctione vna. crederet ḡ aliḡ qz illa qz est

secret.

simplex om̄i p̄pōe qz excludit ex B qz ibi ncē
ē verbū qz importat qz dā p̄pōz quā sine p̄posito
nō ḡtingit intelligere. nomē vero nō importat
talē p̄pōz. ḡ et c̄. Deinde cū dicit (qz m̄t̄) p̄dit
z⁹ ncēium p̄eabulū qz ē qz diffi⁹: hois et qz cūqz
alia faciunt vnu⁹ et nō multa. cū⁹ cāz assignare
dicit alteri⁹ consideratiōis. et cū B excludit qz dā
cām illius vnitatis. qz oia illa aial gressibile bi-
pes nō oio sunt vnu⁹. qz pp̄inque proferunt sine
aliqua dissūctione seu puncti seu coniunctionis
alicuius ut aliqui dixerunt. dicit ergo qz qz vnu⁹.
qz dā ē et nō multa aial gressibile bipes ut sup-
ponitur alterius est negoti⁹ tractare. nec enim
in eo. i. ex hoc qz partes huius. s. diffinitionis p̄
pinque due vñrynu⁹ erit. sed supp̄ ex aliqz alia
causa. Notādū qz sicut p̄z. 7. metha. c̄: de vni-
tate diffinitionis. iō diffinitio ē vnum et n̄ mul-
ta. qz ex dīa per se que aduenit generi sicut for-
ma materie et actus proprius et per se p̄t̄. sic
igitur ex materia et forma fit vnum per se sic ex
genere et differētia. quare autē vlt̄erius ex ma-
teria et forma fit vnu⁹ per se. nulla alia cā vlt̄er-
ior potest dari nisi qz hoc est potētia et illud ē ac-
tus ut ibidē dicitur. et ideo ad designanduz ta-
lem vnitate partes diffinitionis et tota diffini-
tio debet proferri sine aliqua mora aut interpositi-
one ut nō talis mora videretur notare aliquā
diuersitatem. (Est autē) ex predictis exponit
primaz diuisionē. vbi duo facit. p̄mo enīz facit
qz dictum ē. z⁹: concludit corr⁹ sequens ex pre-
dictis ibi (nomen ergo et verbum) dicit ergo qz
oratio enūciatiā vna est illa qz vnum d̄ vno
significat vel coniunctione. exem⁹ primi ut ho-
mo est animal. hic. n. p̄dicatur vnum de vno
et quantū ad vocē et quantū ad significatū. ex-
emplū secūdi. animal gressibile bipes est aial.
hic etiā vnum de vno p̄dicatur quantū ad si-
gnificatum. qz tota diffinitio significat vnum et
non multa ut predictuz est. dicitur cu⁹ coniun-
ctione vna pro quanto in subiecto multe dicti-
ones loco vnius coniungūtur. postea addit z⁹
mēbrum diuisionis di. plures autem. i. enūci-
atio plures est que plura significat et non vnu⁹
vel coniuncte vel inconiuncte. exemplum primi.
homo et equus currunt. vel canis currit. ex e-
plum secundi. homo legit et equus currit i pri-
ma ponuntur plura. sed coniuncte. in secunda
vero plura sed inconiuncte. Patet ergo ex pre-
dictis. prima diuisionē qz enūciatio quedā est
vna quedā plures. et qz vtrūqz mēbrum ē bi-
partitum. qz sicut vna enūciatio aut est sim-
plex vna aut coniunctione vna. ita et enūcia-
to plures per oppositum quedā est plures cōiū-
cte quedam inconiuncte. Unde ex predictis
possimus accipere. 4. modos enūciatiōis iu-
cta. primaz diuisionē. nam quedā est enūcia-
to vna simplex illa. s. qz tm̄ p̄stat ex noie et v̄. qz v̄

Tex Qm̄ et
et nō m̄t̄
sibile bipes
qz p̄tes p̄v
vnu⁹ ep̄it. Et
rig hoc tric

G. Est autē
enūciatiū
uno significat
ōe vna. et
que pluri-
b̄ in coniunc-

. etiam latibile celep-
fadiū ciuitat.

n. Tex Necesse ē autē ōe orationēz e-
nūciatiāam ex vbo ec. l. ex cas-
su Xbī. Et enī hois rationē: si nō
aut est. aut fuit. aut ep̄it. aut
aliq̄ h̄i modo addatur nōdū
est oratio enūciatiā. qz sigfi-
cat unū ec vnius tei.

Significat ut cum dico. homo est animal. homo currit quodam coniunctione una illa. s. qd vnu de uno significat. tamē stat ex plurib⁹ vocibus. vt cū dico animal gressibile bipes. et enī ē enūcia? iudicāda. una n̄ ex unitate vocis s̄ signifi cat. qdā ē plures. s̄ cōiunctio vel cōiuncte vt si subiect⁹ aut p̄dicat aliquid multiplex equo. cū plura significans. vt cum dico canis currat.

qdā ē plures s̄ icōiuncte ille. s. i. qd⁹ ponūtur multa nomia vel multe enūciatioē sine cōiunctione. ex p̄mi homo music⁹ albus currat. ex e⁹ si. si sor. currat. sor. disputat. et itē homo currat lapis quiescit. ita qdā sicut manifestū est p̄mo pluralitatis opponit p̄ mō vnitatis. et z⁹ z⁹.

Dein (nomen qd⁹ et vbum) cōcludit quoddā corollī sequens ex dictis. qd̄ enī una enūciatio ē que vnu de uno significat. iō oīs enūciatio aliquid de aliquo significat. sequit⁹ qdā nomen et vbum sunt sola dictio et nō supp. aliqua enūciatio qdā sic aliquid significat. i. p̄ferētem. s. nomē aut ver⁹ non ē. i. non p̄tingit dicere ipsū suppō voce aliquid enūciare et hoc vel aliquo interrogāte si respondeat vel n̄ interrogāte s̄ ipso p̄ferēte. s. p̄ se sine aliqua interrogatione.

Notandū qdā bic ari. inuit duos modos vtēdi enūciatioē qdā enī ea vtū respondētes interrogatōi vt si qd̄ fit i mari dicimus qdā naute nauigant. qdā enī vtū ea spōte sine interrogatōe. vt dīcendo absolute. homo ē aial. qdā ergo p̄nunciat nomē tm̄ et vbum nullo. aliquid enūciat. qd̄ non significat aliquid de aliquo qdō fieri i oī qdā enūciatione. vt p̄z ex p̄dictis. Dein cum dicit (haz at) exponit hāz diuisionē qdā subdiuisione p̄me. dicit qd⁹ haz. s. enūciationū i qd⁹ vnu dic̄t de alio. hec qdē ē simplex enūciatio vbi. s. aliquid vnu enūclatur de aliq. qdā ad affirmatiū. vel aliquid ab aliq. s. remouet qd⁹ ad negatiū. hec at. i. alia enūciatio ē iūcta ex his. s. simplicib⁹ velut qdā oī cōposita.

Notadū qdā sīc i rebus unū dididit i simplex et cōpositū. sīc i enūciatiōib⁹. qdā enī enūciatio ē una simplex i qd⁹. s. ponit unū nomē et unū vbum. ut cū dico homo ē aial et homo currat. qdā at una cōiunctiōe. i. cōpositōe i qd⁹. s. plura subiectū aut p̄dicatur. qdā significat vnu. vt cū dico aial gressibile bipes currat. vnu p̄z qdā hec tertia diuisione ē subdiuisione p̄me et ipsa vtralr tacta ē statī supra cū dīcēbat qdā vnu oī enūciatio est qdā vnu d̄ uno significat vel cōiunctiōe una.

(Est at simplex) manifestat et exponit tertia diuisione. vbi. z. fac̄ qd̄ p̄investigat dīrias specificas illi⁹ dīsionis. z. diffinit mēbra ibi (affītio vbo est). Aduerten̄dū at qdā dīsio ista. s. qdā enūciatio. alia ē affirmatiua. alia ē negatiua. p̄duenit oīni simplici. postea oīni cōposite. ad exponēdā qdā rōz illi⁹ dīsionis dic̄t qdā simplex enūciatio ē vox signifcativa d̄ eo qdā ē aliquid qdā ad affirmatōz vel nō ē qdā ad negatōz. et hoc quēadmodū tpe diuisa sūt. i. p̄terito et futuro sīc i p̄stl. Notā qdā aliquid ē ee aliquid ē si ee sūt dīre enūciatōis diuisive et cōstitutie spēz. s. affirmationis et negatiōis. enūciatio at ē g⁹. bñ ea vtiā ari. tāqz gne diffiniēdo affirmatōz et negatiōz. didit g⁹ g⁹ in suas dīrias vt ex h̄ eliciat diffinitōes qdā itēdit. Unde postea ibi (affītio vbo) ostendit diffinitie qdā mēbra illi⁹ dīsōis sīt dī. qdā affirmaē enūciatio alic⁹ de aliq. s. p̄ modū cōpositōis negatiō at ē alic⁹ ab aliq. s. p̄ mo⁹ dīsōis. ex p̄mi. hō ē aial. ex p̄ si hō n̄ ē lapis. Circa p̄dā et circa. c. de enūciatioē qro vna qdā. vt p̄ subō n̄ exīte tales p̄positōes sīt v̄e. cesar est hō. cesar ē aial. videt qdā sīt false. qd̄ ens v̄e n̄ p̄t p̄diari de sīente s̄ cesare n̄ exīte. adbuc hō ē v̄e ens saltē i alijs suppositis. qd̄ alia supposita sīt entia in qd⁹ ipm̄ ens simplē est. g⁹ t̄c. Cōsiderar. de hōe et aiali. p̄ z⁹ b⁹ d̄t qdā nō ē oppō in adiecto in p̄dicato et nō p̄dicat ee fz accīs. tūc t̄z p̄fia a p̄fuctis ad dīsa. s̄ h̄ cesar ē hō tēto casu. nō est oppō in adiecto. nec p̄dicat ee fz accīs cu p̄dicet ee subē v̄e entī qdā ē verissim⁹ esse. g⁹ sequit⁹ cesar ē. p̄fia est flm. g⁹ et aīs. p̄ tēto casu hec est p̄fia. cesar ē hō mortu⁹ et sequit⁹. g⁹ nō est hō. qd̄ cu p̄ deteriatioē repugnāte p̄dicatur de aliquo v̄e nature ab eod. aīs p̄bat. tū qd̄ bec est p̄fia cesar fuit hō. h̄ fuit dicit actū teriatū. ex qd̄ sequit⁹ qd̄ fit hō mortu⁹. tū qd̄ cesar nō est hō viuī. nō ei viuī. g⁹ est hō mortu⁹. qd̄ mortu⁹ et viuī circa boiem sīt imediate opposita. p̄ i transmutatiōe subāli res aītit nomē et diffinitiōe qdā dīm̄ est s̄ in qdā qd̄ v̄e verū ee de supposito in p̄patiōe ad spēz. g⁹ in corruptione qdā trāsmutatio subālis suppo⁹ amittit nomen spēi. g⁹ tēto casu cesar non est hō. Ad oppo⁹ bec p̄fia est nc̄cia. cesar currat. ḡ hō currat. ergo me⁹ virutē cuius t̄z est nc̄cium. illud est cesar ē hō. me⁹ cessitas p̄fia p̄batur. qd̄ alqñ sequebat et nunc manet idē intē aīcedentis et p̄ficiis g⁹ et tunc. et ex eorū intellectu dependet p̄fia. ergo et nunc sequitur. p̄ sequit⁹ cesar est cesar. ergo cesar ē homo. aīs patet esse v̄ez. ergo et sequens. p̄fia p̄z. qd̄ sequens est de intellectu aītis. Rū. hic duo sunt videnda. p̄mo de proposito. vtrum tento casu ille sīt vere. cesar est homo. cesar est animal. z. an etiā tento casu ille sīt vere. cesar est cesar homo ē homo. qd̄ tangit ultimū arg⁹.

Quantū ad pri⁹ dieo qdā tales propositiones possunt cōcedi esse vere. qd̄ probatur etiā sic ad veritatez propositionis affirmatiue suffic̄ vniō extremorum. hoc enī so⁹ significat propositionis affirmatiua. sed talis est in proposito. in intellectu enī subiecti includitur per se intellect⁹ p̄dicati. qd̄ cesar et huiusmodi nō imponūtur ad significādū supposita bois. p̄ p̄ poste. de oī ē t̄c. ut de omī homine animal. sī enim verum ē

1. Si homo p̄t de d̄. p̄ aial de co etiā p̄t.
2. Sunt etiā qd̄ p̄sōt etiā aial.

Dicere hominē verū ē dicere aīal si nonc alterū
is alterū. ex qua auctoritate hētūr q̄ ad vltatē
ppōnis sufficit nc̄cia cōcitātia extreōz ita q̄
posito vno pōat altez. l̄z neutz nc̄cio existat.

¶ qz si nō tunc nulla eēt ppō de īnēē simplē
i q̄ pdicat cōmune de supposito suo. qz nō eēt
fp̄ vera. qz nihil aliud p̄t sumi sub medio i ma-
iori ñ nccio nisi suppo⁹ cōis sequit̄ qz nulla mi-
nor de īesse posset sub maiori de nccio reglū q̄ c̄
hāx. p̄ p̄t. Quan⁹ ad z⁹ filr φ ccedēde s̄t
oēs tales sor. est sor. sor. est bō. bō est bō. et tēto
casti. p⁹b⁹. nulla ppō vior in q̄ idē pdicat de se
sed ille sunt tales. ḡ t̄c. Tex z⁹b⁹. oīs negati-
ua est p accīs vera. B qz reducit ad alia affir-
matiū p̄orē verā. et maxime illā in q̄ pdicatur
idē de se. ḡ vītas i⁹. bo⁹ nō est malū. reducit ad
veritatē i⁹. bo⁹ ēbo⁹. ḡ cū bec sit vera. cesar nō
est asin⁹ et multa alia sic ctingit remouere a ce-
sare. sequit̄ φ ctingat ip̄z vere affirmari de se
ipso. ¶ p̄ rōz si negat ista sor. est sor. cceditur
ista sor. nō est sor. ḡ sequit̄ vltéri⁹. sor. est nō sor.
ḡ nō sor. est sor. p̄ cōuerſione. et vltéri⁹ ex cōuer-
ſente et puerſa que ccedunt̄ arguat sillogistice
sic. nō sor. est sor. sor. ē nō sor. ḡ sor. est sor. p̄missit
sūt vere. ḡ t̄c. ¶ p̄ in oī fillo ex oppositis 2⁹ est
impolis ex z⁹ p̄oz. sed siue res sit siue nō sit hic
est fillo⁹ ex oppositis in 3⁹ secūde. nullus bō est
alb⁹. aliquis bō ē albus. sequit̄. Aliquis bō n̄
est bō. ḡ ista 2⁹ est ipolis siue res sit siue non sit

Contra illā p̄clusionē ar. qz q̄ affirmatiua ē
vera oꝝ eē vnyionē in re qualis significat per p̄
pōnem. sed hic cesar ē cesar nulla est vnio in re
cū sub^ostantia et p̄dicatū nō sint aliue res. ḡ t̄.

R: sicut res h^z eē sic o^z ad veritatē talis p/
pōis eē vniōne in re taleō q̄lis significat p sermo
nē. natura at significatā per hoc nōmen sor. est
ens apud inte^o. alioquī inte^o nō faceret de ea
xpōnem. et sic est xpō eiusdē exītis apud inte^o
cū seipso. et talis xpō sufficit ad veritatē ybi res
nō ē exīs. ut p^z in istis. chimera ē chimera. nō
ens est nō ens. Ad p^o in oppo^o dico^o q̄ bic ce
sar est hō nō pdicat exīs de nō exīste. sed būa/
na natura cōcepta ut dicibilis de plib^o de eadē
natura cōcepta ut hec. existere enī et non existere
cū sint exēnea nature ut significat p terminū. si
faciunt equiuocationē in terio. mi. ḡ rōis ē flā
q^z pdicat ens de ente. Is nō pdice^o exīs de non
exīste aut exīte. Ad z^o dico^o q̄ h̄ cesar est hō
pdicat eē f accīs. q̄ dupl̄ intelligit. vel sic. i.
f m aliquid exēneū. vel sic. i. f m aliquid c^oeē de
subiecto nō p̄t eē simpl̄r de subcō. et vtroq^z mō
est in pposito. nā eē hoīs de cesare exēneū ē ei q̄
est eē qn̄ pdicat f m. tñ illud eē q̄ dicit pdicati/
onē hoīs de suo supposito eodē mō se h^z q̄licū/
q̄ transmutatione facta circa eē qn̄ pdicat z^o.

qz transmutatione facta circa ee qui palcat 2.
¶ Iler z:º ē fm accīs. nā ee bois ut dīdī de sorte n
ncēio p̄t ee. ¶ Contra. qz sequit cesar est albus.
accīa ei reale p accīs cuiusmodi est albū nulli

Accidit ei reale p[ro] accidit cuiusmodi est alibi nulli
age separari. s[ed] p[ro] locu[m] amatori separari est h[ab]itu
et separari est. q[uod] si esse actumis q[uod] est unius nec
enim potest esse simpliciter. s[ed] multo magis esse
separari. q[uod] est necessarium cum sensu esse. potest esse
simpliciter. Id quod dico. q[uod] si membrum intellectu[m]
potest esse p[ro] accidente.

subiecto inest. nisi existi. q̄ eē de subiecto ne-
cessario p̄t eē absolute cū pbaſ ſuā q̄ esse ſtabe
est veri? verū eē ſubē exiſtis. ſed nō eē ſpeci
ficiꝫ per acciſ. eē ei q̄i p̄dicatur 3º p̄dicat vñ

onē extremerū que nccia est subē ad subām sū exētia extremerū. non autē accēs ad subām nō exētē. **A**d 3° principale dico q̄ mortuū t viuum p̄n̄t accipi actualiter t aptitudinaliter. p̄: sunt accētia eētiae hois significate per hoc no men hō. t sic p̄t p̄cedi q̄ cesar nō est hō viuus: sed mortu⁹. t q̄ mortuū p̄ mō non dīnuit ab ho mine nec infert non hominē. nā dīnuto alicui⁹ per aliud dī esse ratione significatorū sicut et compō inter illa. hō autē non includit in suo si gnificato oppo⁹ mortui hoc: sūpti. sed si sumāt̄ hec aptitudinalē forte sic sunt dīrie i genere subē eedē istis aīstum t inanimatū. t sic mortuū di minuit ab hoie. t hec est falsa. cesar ē homo mō tuus. hec autē vera. cesar ē hō viuus. nec sequit̄ ḡ viuit. sicut nec sequitur. ē risibilis. ergo ridet. **C**ū probat̄ q̄ cesar mortuus. qr fuit p̄t fuit b̄z vel dicit actū terminatū vel completū. nego hoc. si fuit predicatorū 3° adiacens tunc p̄t con cedi q̄ ip̄e homo fuit. qr in eo existere ē termi tū. **A**d sc̄daz p̄bationē p̄z qualiter sequitur ē viuit. ergo viuit. distinctio autē predicta p̄z. t similiter de bipede quo frequēter vtitur az. pro differentia specifica boniis cū tamen dicat s. topi. q̄ non est om̄is homo habens duos pe des. ergo fm aptitudinē est differentia homiis vel ad minus dicit̄ de omni homie. fm actum autē non. **C**ontra doc̄ si cesar non viuit t viue revinentibus sit esse ex z^o de anima. ergo cesar non est. t si non est. ergo non ē ens. eē enī quan do predicatorū z^o predicat q̄ in re est esse. t si non est ens. ergo non ē homo. per locū a superiori ad inferius negādo. **R**espon: concedēda est hec propō non viuit. t hec similiter cesar non ē de eē existere t vltierius. ergo est non existens. qr illud ens probatur per eē quando predicatorū z^o. sed ens sumptū pro existēte non est superi⁹ ad hominē. vnde sicut dictū fuit supra ens po test eē parti⁹ vel nomen. ens parti⁹ significat idēz q̄ existens. qr tenet significationez verbi a quo dñdit. sed ens nomen significat forte h̄is eētiaz. t illud diuiditur per. io. genera. t con cedendum ē q̄ cesar est ens de illo ente non de ente pti⁹. **A**d 4° dico q̄ transmutatio nō ca dit circa rē nisi prout existit. sic autē non habz rationē suppositi. sed ut cōcipitur apud int̄ p̄mo⁹ nō dicibilis de pluribus. vult ergo au ctoritas q̄ res fm q̄ existit in transmutatione subāli non habet formā quaz prius habuit. s̄ ex hoc non sequitur q̄ prius fuit suppositum alicuius cōmunis. t fm̄c non est suppo⁹ eius. qr circa illud nulla facta est transmutatio sub stancialis. intelligitur ergo auctoritas tantum de re que transmutatur que ē res ut existit.

uit ē enūciare
eis qd nō est ee:
d est elēnq
eē curca eaq
a presē tps.
ce de cōtinat
affit mat
coate: r. j.
et affit mat
nani festī est
ffit matrī est
negatio. f. d.
i affit matrī.

Oeloniam autez. Postq
miauit de enūciatōe qd ad ei subālia.
diffiniēdo. s. t didendo. h determinat de ipa qd
ad e accītalia ppetates e assignādo. vbi sic p
cedit. p deteriat de oppōne q̄ puenit enūciatōi
simp̄r sūpte. z: de alia hitudine eap. puta vna
egpolētia t bi. q̄ ppetut enūciatiōi h q̄ ei aliq
addunt. t h facit in z: libro ibi (qm̄ at) pma p
vidit in. z. p deteriat de oppōne q̄ cōuenit om̄i
enūciatiōi generalē. z: de oppōe que sō pue
nit enūciatiōi in q̄ subūcif terminōis ibi (qm̄
at sūt hec) in pma pte intēdit hāc pclusionē. q̄
oi affirmatiōi ē negatō opposita. t eō: vbi sic pce
dit. p ostendit illā pclōz. z: exponit qd sit talis op
pō ibi (t est hdictio) ad ostendā pclusionē pre
mittit vna dionem enūciatiōis q̄drimēbrem q̄
sumit p pationē ad rē a q̄ ē veritas t falsitas
enunciationis. dicit ḡ q̄ est. i. ptingit enūciare
vno: eē q̄ est. t tūc ē affirmatiua vna ut sor. curren
te si dicat sor. currit. Alio: q̄ ē nō eē. t tūc ē ne
gatiua flā ut sor. currēte si dicat sor. non currit
Alio: q̄ nō est eē. t tūc est affirmatiua flā ut sor
nō currēte si dicat sor. currit. Alio mō t. 4:
q̄ nō est nō eē. t tūc est negatiua vna ut sor. non
currēte si dicat sor. nō currit. Iste igit. 4. dñe
enūciatiōi repūntur in ppōnib: nō tm̄ in qui
b: pdicat ver pntis tpis. sed vbi pdicat ver.
pteriti vel futuri tpis. dcm enī est s: q̄ oēz enū
ciationē ncē est p stare ex verbo velex casu vbi
t pp h subdit t circa ea que sūt ex pns tpus ut
tpis pteritū vel futurū q̄ iō dñr ex pns. qz ipsuz
circūstant vnu a pte aff aliud a pte p. ipz pns
ē. q. positū in me: aboz. ex his ḡ pcludit ppo.
qm̄ igit sic est silr q̄ ptingit eē q̄ quis affirma
uerit negare. t eō: eē q̄ q̄ negauerit affirmare
q̄rem̄ ē q̄ oi affirmatiōi ē negatio opposita. t
eō: oi negationi affirmatio opposita. Notā: q̄ ap. ad ostendā pclusionē intentā supponit
vna dionem supins positā que attendit penes
fōm enūciandi. s. q̄ qdā est enūciatio ē enūci
atiō affirmatiua quedā negatiua. he ei sūt due
pme spēs enūciationis. t accipit h alia dionem
que accipiē penes rē ut dcm est. ex quib: sequi
tur pposi. nā nō ptingit affirmare nisi du. s.
eē q̄ est t eē qd nō est ex quo sequit q̄ eē qd cō
tingit affirre ptingit negare. t eō: q̄ sequit vlt
teri: q̄ oi affirmatiōi est negatio opposita. De
inde (t est hdictio) exponit quid sit talia oppō
affirmationis t negationis. vbi duo facit. pēa
exponit qd ad nomē. z: qd ad diffinitiōz (dico
at oppōi) q̄ ait q̄ affirmatiō t negatio opposite est
hdictio. q. d. q̄ illa oppō que oi affirmationi est
opposita nega: t eō: vocat hdictio. Ulteri
ibi (dico at) ostēdit qd sit hdictio diffinitionem
dans di. q̄ est oppō eiusd. s. pdicati de eodez. s.
desubiecto. nō at equiuoce sed supp. vniuoce t q̄

cūq̄ cetera taliū. i. fz alias 2ditiones q̄s deter
minauim h sophisticas importunitates. i. litigio
sas oppōnes argumētoz. sicut p̄ p eleborum
Pno.
clerico.
1. penna
2. vlnice
3. taur. l.
4. calazib.
5. p. p.
6. p.
7. vlnice
8. taur. l.
9. calazib.
10. p.
11. p.
12. vlnice
13. taur. l.
14. calazib.
15. p.
16. vlnice
17. taur. l.
18. calazib.
19. p.
20. vlnice
21. taur. l.
22. calazib.
23. p.
24. vlnice
25. taur. l.
26. calazib.
27. p.
28. vlnice
29. taur. l.
30. calazib.
31. p.
32. vlnice
33. taur. l.
34. calazib.
35. p.
36. vlnice
37. taur. l.
38. calazib.
39. p.
40. vlnice
41. taur. l.
42. calazib.
43. p.
44. vlnice
45. taur. l.
46. calazib.
47. p.
48. vlnice
49. taur. l.
50. calazib.
51. p.
52. vlnice
53. taur. l.
54. calazib.
55. p.
56. vlnice
57. taur. l.
58. calazib.
59. p.
60. vlnice
61. taur. l.
62. calazib.
63. p.
64. vlnice
65. taur. l.
66. calazib.
67. p.
68. vlnice
69. taur. l.
70. calazib.
71. p.
72. vlnice
73. taur. l.
74. calazib.
75. p.
76. vlnice
77. taur. l.
78. calazib.
79. p.
80. vlnice
81. taur. l.
82. calazib.
83. p.
84. vlnice
85. taur. l.
86. calazib.
87. p.
88. vlnice
89. taur. l.
90. calazib.
91. p.
92. vlnice
93. taur. l.
94. calazib.
95. p.
96. vlnice
97. taur. l.
98. calazib.
99. p.
100. vlnice
101. taur. l.
102. calazib.
103. p.
104. vlnice
105. taur. l.
106. calazib.
107. p.
108. vlnice
109. taur. l.
110. calazib.
111. p.
112. vlnice
113. taur. l.
114. calazib.
115. p.
116. vlnice
117. taur. l.
118. calazib.
119. p.
120. vlnice
121. taur. l.
122. calazib.
123. p.
124. vlnice
125. taur. l.
126. calazib.
127. p.
128. vlnice
129. taur. l.
130. calazib.
131. p.
132. vlnice
133. taur. l.
134. calazib.
135. p.
136. vlnice
137. taur. l.
138. calazib.
139. p.
140. vlnice
141. taur. l.
142. calazib.
143. p.
144. vlnice
145. taur. l.
146. calazib.
147. p.
148. vlnice
149. taur. l.
150. calazib.
151. p.
152. vlnice
153. taur. l.
154. calazib.
155. p.
156. vlnice
157. taur. l.
158. calazib.
159. p.
160. vlnice
161. taur. l.
162. calazib.
163. p.
164. vlnice
165. taur. l.
166. calazib.
167. p.
168. vlnice
169. taur. l.
170. calazib.
171. p.
172. vlnice
173. taur. l.
174. calazib.
175. p.
176. vlnice
177. taur. l.
178. calazib.
179. p.
180. vlnice
181. taur. l.
182. calazib.
183. p.
184. vlnice
185. taur. l.
186. calazib.
187. p.
188. vlnice
189. taur. l.
190. calazib.
191. p.
192. vlnice
193. taur. l.
194. calazib.
195. p.
196. vlnice
197. taur. l.
198. calazib.
199. p.
200. vlnice
201. taur. l.
202. calazib.
203. p.
204. vlnice
205. taur. l.
206. calazib.
207. p.
208. vlnice
209. taur. l.
210. calazib.
211. p.
212. vlnice
213. taur. l.
214. calazib.
215. p.
216. vlnice
217. taur. l.
218. calazib.
219. p.
220. vlnice
221. taur. l.
222. calazib.
223. p.
224. vlnice
225. taur. l.
226. calazib.
227. p.
228. vlnice
229. taur. l.
230. calazib.
231. p.
232. vlnice
233. taur. l.
234. calazib.
235. p.
236. vlnice
237. taur. l.
238. calazib.
239. p.
240. vlnice
241. taur. l.
242. calazib.
243. p.
244. vlnice
245. taur. l.
246. calazib.
247. p.
248. vlnice
249. taur. l.
250. calazib.
251. p.
252. vlnice
253. taur. l.
254. calazib.
255. p.
256. vlnice
257. taur. l.
258. calazib.
259. p.
260. vlnice
261. taur. l.
262. calazib.
263. p.
264. vlnice
265. taur. l.
266. calazib.
267. p.
268. vlnice
269. taur. l.
270. calazib.
271. p.
272. vlnice
273. taur. l.
274. calazib.
275. p.
276. vlnice
277. taur. l.
278. calazib.
279. p.
280. vlnice
281. taur. l.
282. calazib.
283. p.
284. vlnice
285. taur. l.
286. calazib.
287. p.
288. vlnice
289. taur. l.
290. calazib.
291. p.
292. vlnice
293. taur. l.
294. calazib.
295. p.
296. vlnice
297. taur. l.
298. calazib.
299. p.
300. vlnice
301. taur. l.
302. calazib.
303. p.
304. vlnice
305. taur. l.
306. calazib.
307. p.
308. vlnice
309. taur. l.
310. calazib.
311. p.
312. vlnice
313. taur. l.
314. calazib.
315. p.
316. vlnice
317. taur. l.
318. calazib.
319. p.
320. vlnice
321. taur. l.
322. calazib.
323. p.
324. vlnice
325. taur. l.
326. calazib.
327. p.
328. vlnice
329. taur. l.
330. calazib.
331. p.
332. vlnice
333. taur. l.
334. calazib.
335. p.
336. vlnice
337. taur. l.
338. calazib.
339. p.
340. vlnice
341. taur. l.
342. calazib.
343. p.
344. vlnice
345. taur. l.
346. calazib.
347. p.
348. vlnice
349. taur. l.
350. calazib.
351. p.
352. vlnice
353. taur. l.
354. calazib.
355. p.
356. vlnice
357. taur. l.
358. calazib.
359. p.
360. vlnice
361. taur. l.
362. calazib.
363. p.
364. vlnice
365. taur. l.
366. calazib.
367. p.
368. vlnice
369. taur. l.
370. calazib.
371. p.
372. vlnice
373. taur. l.
374. calazib.
375. p.
376. vlnice
377. taur. l.
378. calazib.
379. p.
380. vlnice
381. taur. l.
382. calazib.
383. p.
384. vlnice
385. taur. l.
386. calazib.
387. p.
388. vlnice
389. taur. l.
390. calazib.
391. p.
392. vlnice
393. taur. l.
394. calazib.
395. p.
396. vlnice
397. taur. l.
398. calazib.
399. p.
400. vlnice
401. taur. l.
402. calazib.
403. p.
404. vlnice
405. taur. l.
406. calazib.
407. p.
408. vlnice
409. taur. l.
410. calazib.
411. p.
412. vlnice
413. taur. l.
414. calazib.
415. p.
416. vlnice
417. taur. l.
418. calazib.
419. p.
420. vlnice
421. taur. l.
422. calazib.
423. p.
424. vlnice
425. taur. l.
426. calazib.
427. p.
428. vlnice
429. taur. l.
430. calazib.
431. p.
432. vlnice
433. taur. l.
434. calazib.
435. p.
436. vlnice
437. taur. l.
438. calazib.
439. p.
440. vlnice
441. taur. l.
442. calazib.
443. p.
444. vlnice
445. taur. l.
446. calazib.
447. p.
448. vlnice
449. taur. l.
450. calazib.
451. p.
452. vlnice
453. taur. l.
454. calazib.
455. p.
456. vlnice
457. taur. l.
458. calazib.
459. p.
460. vlnice
461. taur. l.
462. calazib.
463. p.
464. vlnice
465. taur. l.
466. calazib.
467. p.
468. vlnice
469. taur. l.
470. calazib.
471. p.
472. vlnice
473. taur. l.
474. calazib.
475. p.
476. vlnice
477. taur. l.
478. calazib.
479. p.
480. vlnice
481. taur. l.
482. calazib.
483. p.
484. vlnice
485. taur. l.
486. calazib.
487. p.
488. vlnice
489. taur. l.
490. calazib.
491. p.
492. vlnice
493. taur. l.
494. calazib.
495. p.
496. vlnice
497. taur. l.
498. calazib.
499. p.
500. vlnice
501. taur. l.
502. calazib.
503. p.
504. vlnice
505. taur. l.
506. calazib.
507. p.
508. vlnice
509. taur. l.
510. calazib.
511. p.
512. vlnice
513. taur. l.
514. calazib.
515. p.
516. vlnice
517. taur. l.
518. calazib.
519. p.
520. vlnice
521. taur. l.
522. calazib.
523. p.
524. vlnice
525. taur. l.
526. calazib.
527. p.
528. vlnice
529. taur. l.
530. calazib.
531. p.
532. vlnice
533. taur. l.
534. calazib.
535. p.
536. vlnice
537. taur. l.
538. calazib.
539. p.
540. vlnice
541. taur. l.
542. calazib.
543. p.
544. vlnice
545. taur. l.
546. calazib.
547. p.
548. vlnice
549. taur. l.
550. calazib.
551. p.
552. vlnice
553. taur. l.
554. calazib.
555. p.
556. vlnice
557. taur. l.
558. calazib.
559. p.
560. vlnice
561. taur. l.
562. calazib.
563. p.
564. vlnice
565. taur. l.
566. calazib.
567. p.
568. vlnice
569. taur. l.
570. calazib.
571. p.
572. vlnice
573. taur. l.
574. calazib.
575. p.
576. vlnice
577. taur. l.
578. calazib.
579. p.
580. vlnice
581. taur. l.
582. calazib.
583. p.
584. vlnice
585. taur. l.
586. calazib.
587. p.
588. vlnice
589. taur. l.
590. calazib.
591. p.
592. vlnice
593. taur. l.
594. calazib.
595. p.
596. vlnice
597. taur. l.
598. calazib.
599. p.
600. vlnice
601. taur. l.
602. calazib.
603. p.
604. vlnice
605. taur. l.
606. calazib.
607. p.
608. vlnice
609. taur. l.
610. calazib.
611. p.
612. vlnice
613. taur. l.
614. calazib.
615. p.
616. vlnice
617. taur. l.
618. calazib.
619. p.
620. vlnice
621. taur. l.
622. calazib.
623. p.
624. vlnice
625. taur. l.
626. calazib.
627. p.
628. vlnice
629. taur. l.
630. calazib.
631. p.
632. vlnice
633. taur. l.
634. calazib.
635. p.
636. vlnice
637. taur. l.
638. calazib.
639. p.
640. vlnice
641. taur. l.
642. calazib.
643. p.
644. vlnice
645. taur. l.
646. calazib.
647. p.
648. vlnice
649. taur. l.
650. calazib.
651. p.
652. v

Si ergo vniuersalitatem nascitur
in vniuersitate qm est aut non est: ex ut
contrarie enuntiationes. Dico autem
in vniuersitate a nullitate unius utois
hō est albus: nō hō cā albus.

predicatur de pluribus aut dīcitur pti-
nere ad quantitatē enūciationis. vnde si qritur
quanta sit enūciatio: respondeſ q vniuersalis
vlpicularis īdefinita vel singularis. Utrū
autem vniuersale sit aliquid ī rebus pro eo q
ibi diuiditur res ī vniuersale & singularē. dēs
ē in principio por. & plus. 7. meta. vtrū autem vni-
uersale requirat plura supposita in actu pro eo
quod hic dicitur aptū natū p̄dicari de plurib⁹
etiam dictū est in por. c. de genere. vbi questū ē
vtrū genus requirat necessario plures spēs. h̄
ergo dimittatur cā breuitatis. & querātur ibi.
signāter autem dicit de vniuersali qd ē aptū na-
tū & non qd actū ponif. q actu p̄dicari acci-
dit sibi & nō semper actu p̄dicari: sed aptitu-
do p̄dicādi per se & īsepabiliter īē sibi. Dei-
de (si ergo) data diuisione penes quantitatē rerū
hic deteriat de oppositione causata a quantitate.
vbi sic procedit. p̄ declarat de oppositione enū-
ciationū. 2: de legibus oppositionū. 3: de impe-
dimētis circa oppositiones & eāꝝ leges. fa ibi
(contrarie vero) tertia ibi (manifestū est autē)
Ad evidentiā prime partis notādū q̄ quia
vniuersale s̄m boeciū habet esse ī anima & ha-
bet esse ī re extra. s. in singularib⁹. ideo īuen-
te sunt quādā determinationes que notāt īp̄z
vniuersale accipi nūc sic nūc sic. q̄ igit aliqd
predicatū attribuiſ q̄q vniuersali s̄m totuz
suū ambitū & capacitatē suoꝝ cōtentorū ad
significādū hoc īuētū ē hoc signū omnis. q̄q
at̄ predicatū remouef ab eo eodē mō sumpto
. s. s̄m totū ambitū sue cōtinētie. ad quod desi-
gnādū īuētū ē hoc signum null⁹. q̄q at̄ attri-
buif vniuersali aliquod p̄dicatū. nō p̄ oib⁹
cōtētis: sed tñ p̄ aliquo particulari ad qd desig-
nādū īuētū ē h̄ signū qdā. aut aliquis. ex quo
p̄z q̄ de vniuersali tripliciter possum⁹ enūcia-
re. q̄ aliquādo cū signo vniuersali. & tūc enun-
ciatio dicitur vniuersalis. aliquñ cū signo pti-
culari. & tūc enūciatio dicit particularis. aliquñ
sine signo ideterminate. & tūc enūciatio dicit
indefinita. exēplū primi. omnis homo currit.
vel nullus homo currit. exēplū si. aliquis hō
currit aliquis homo non currit. exempluz ter-
tu. homo currit homo nō currit. de termino at̄
singulari semper enūciamus. vno modo ppter
rationē singularitatis. & ideo nūq̄ addit̄ sibi
signū. sunt ergo. 4. modi enūciādi. s. vniuersa-
liter. particulariter indefinite. singulariter. vt
dicēdo. s̄or. currit. vnde s̄m hos modos enun-
ciandi diuersificat bicari. oppositiones enun-
ciationū. diuiditur ergo ista pars i. 3. p̄ enī de-
terminat de oppositione enūciationū cōtraria
rū. 2: de oppositione subcōtrariarū. 3: d̄ oppo-
sitione contradictionaz. fa ibi (quando autē ī
vniuersali) tertia ibi (opponi autē) dicit ergo
q̄ si aliquis enūciat de vniuersali vniuersalr.
. i. cū signo vniuersali: quoniam ē aut non est. i.

affirmative aut negative. tūc erūt enūciatio-
nes contrarie. qd statiz exponit per exēpla. di-
co autem ī vniuersali vniuersale enūciationem
vt omnis homo albus. nullus homo alb⁹. idē
intelligendū ē de cōsimilibus. Notādū q̄
vniuersalis affirmativa & vniuersalis negati-
va dicūtur cōtrarie ex hoc q̄ cōtraria dicunt
que maxia a se distant. ex p̄ meta. vñ maxia di-
stantia videſ rō formalis cōtrarietati. de qua
dictū ē ī p̄dicamētis. c. de oppositī. ita autē est
hic. q̄ illud quod affirmat p̄ hanc. omnis hō ē
albus. tollit p̄ hanc. nullus hō ē albus q̄tum
ad totale remotionē & maximā que p̄tētē. hec
enī. nō omnis ē albus bene tollit hanc. omnis
homo ē albus. sed non totaliter. q̄ potest stare
cū illa: aliquis hō ē albus: sed illa. nullus hō ē
albus tollit eāz totaliter. q̄ q̄gd ista affirmat
negat illa. & iō hanc oppositionem rationabilē
vocat cōtrarietatē. Deinde cūz dicit (qñ vñ)
determinat de oppositione subcōtraria. vbi sic
pcedit. p̄ declarat itētū. 2: remouz duplex du-
biū ibi (omnis enī) dicit ḡ q̄ qñ ī vniuersali. s.
fit affirmatio vel negatio n̄ vniuersalr. i. siñ su-
gno vniuersali n̄ sunt ḥrie enūciationes. q̄ autē
signāt. i. ip̄e res q̄ signāt p̄ tales enūciatōes ē. i.
cōtingit ēē contraria. & statiz p̄ exēpla exponit
quod dixerat. dico autē n̄ vniuersalr enūciare ī
his q̄ sūt vñia. vt homo ē albus: hō n̄ ē albus. cū
enī hō sūt vñle & diffinitōz p̄dictā. n̄ vtitur pas-
sione. i. n̄ p̄t̄ eo vniuersalr ī enūciatōe. q̄ supp̄
n̄ addit̄ ad hoiez signū vñle. Notādū q̄ he. z.
idefinite. hō ē albus. hō n̄ ē albus: dicūt̄ n̄ ēē
ḥrie. q̄ possūt simil ēē vere. ḥrie autem nūq̄. s̄z
ḥrie mutuo se expellūt. dñr āt subcōtraria. q̄
cōtinēt sub illis q̄ sūt ḥrie. hec enī hō ē albus
sub hac nullus hō ē albus. Dubiū at̄ ē quod
ait. q̄ at̄ significāt cōtigit ēē ḥrie. Uno mō
exponit sic. q̄ l̄ ābe ille s̄l possint ēē vere. p̄tin-
git at̄ q̄l̄ vñā ēē verā alterā falsā. & tūc rōe h̄
diuersitatis vñr sibi ēē ḥrie. Ista expō impu-
gnat. q̄ adhuc hic aꝝ. nō loquit̄ de vñitate & fal-
sitate enūciationū. sed tñ de oppositione. Allio:
exposuit referēdo h̄ ad ḥrietatē p̄dicati. vt. s. il-
le dicant ḥrie. hō ē albus. hō n̄ ē albus. q̄ cōtingit
q̄ hoc q̄ ē n̄ albus. dicāt de h̄ q̄ ē niger. l̄ n̄ sūt
ḥrie. iō cōtingit ēē ḥrias bas īdefinitas. Ista
expō ipugnat duplī. tū q̄ in fine s̄i hul⁹ dñr q̄
enūciationes q̄ sūt de ḥrys p̄dicatis n̄ sūt ḥrie
vt ille aliqd ē boꝝ aliqd ē malū. q̄ nec ille hō ē
albus. hō ē niger. tū q̄ albus & nigꝝ sūt ḥria īcō-
plexa. hic āt loquit̄ aꝝ. de ḥrys īplexis. Allī
q̄ exponit q̄ ille īdefinite nō sūt ḥtrarie q̄s ad
moꝝ. sed tñ cōtingit ēē ḥtrarias q̄tū ad signifi-
catū. vt si p̄dicatū attribuaſ subcō. rōe forme
vñis. vt in naturali materia. hō ē aial. hō non
ē aial. nā rōe significati vñis tñ valz. hō ē aial
q̄s. oīs hō ē aial. & hō n̄ ē aial. q̄s. n̄ hō ē aial

Ex
Quando an-
nō ul̄t nō
epue signifi-
cē contrari-
nō ul̄t ē
q̄ sūt ul̄t
nō cā alle-
sit hō ul̄t
atōe.

D. m.

magis non utile est. sed quia utrūcunque officiat. i' eo ab quod
utitur id quod est utile predicari. Ut nō est xvi. Nilla
matio est ita xix. in qua de universaliter pre-
dicione universaliter predicitur ut omnis homo
sit salvus.

ni sūt ḡ h̄rie rōe modi et forme enūciatiois. Is ratione rei significate mō p̄ expposito. Deide (ois ei) remouet duplex du⁹. z⁹ ibi (in eo v̄o q̄ v̄le) q̄ ei vixit q̄ ppō v̄lis ē in q̄ subycit teri⁹. Is cū h̄ signo. ois. crederet aligs q̄ ois eēt v̄le. h̄ remouet di. q̄ ois n̄ ē v̄le. sed significat v̄lr. i. est solū dispō v̄lis. nā addi⁹ terio v̄li i subcō significat q̄ pdicatu⁹ dī de subcō. z⁹ ou⁹ remouet ibi (i eo) qr. n. posuit diuersitatē oppōnū inter enūciatōes ex h̄ q̄ ex pte subcī sumit v̄lr v̄le. vel n̄ v̄lr crederet aligs q̄ filis diuersitas negare. ex pte pdicati ex h̄ q̄ v̄le possit pdicari v̄lr et n̄ v̄lr. h̄ remouet di. q̄ in eo q̄ v̄le pdicat̄ de h̄ q̄ est v̄le pdicari v̄lr. n̄ ē v̄ez. i. i eo q̄ pdicat̄ aliqd v̄le n̄ verū q̄ v̄le pdicat̄ v̄lr. nulla enī affir̄erit i q̄ d̄ v̄li pdicato v̄lr pdiceſ. i. in q̄ v̄lr pdicato vtitur aliqd v̄lr pdicadū. ut si dicereſ ois bō ē oē animal. hec ei flā ē. quo at sig⁹ possit vel n̄ possit ponī a pte pdicati diceſ i q̄one statī. Deide (opponi at) determinat de oppōne h̄dictoria i q̄ etiā subycit teri⁹. Is di. q̄ affir̄tionē dico oppōi negationi h̄dictorie. affir̄tionē inq̄ que significat v̄le ei. s. negatōi q̄ significat n̄ v̄lr. vt ois bō ē alb⁹ n̄ ois bō ē alb⁹ q̄ egpolēt isti. qdā bō n̄ ē alb⁹.

¶ Silr e⁹: pticularis affir̄tiua et v̄lis negatiua opponunt h̄dictorie. ut qdā bō ē alb⁹. null⁹ bō ē alb⁹. vult ḡ aꝝ. q̄ v̄lis affir̄tiua et pticularis negatiua opponunt h̄dictorie. silr pticularis affir̄tiua et v̄lis negatiua. c⁹ rō assignat̄. qr h̄dictio sustit i sola remotione affir̄tiois p̄ negationeſ. vele: sed v̄lis affir̄tiua remouet p̄ solā pticu- larē negatiua. nec aliud regrit de nc̄ita te. silr pticularis affir̄tiua n̄ p̄t remoueri nisi p̄ v̄lem negatiua. qr pticularis affir̄tiua si p̄p̄e opponit pticulari negatiue. nā oppō attendit circa idē sub⁹. sed sub⁹ pticularis enūciatiois ē v̄le pticulariter sūptū. n̄ p̄ aliquo determinato singulari. sed ideteriate p̄ quocūq; t ideo cū de v̄li pticulariter sūpto aliqd affir̄tur et negatur ip̄mo enūciādi n̄ b̄z q̄ affir̄: et negatio sint de eodē q̄ requirit ad verā oppōz affir̄tiois et ne- gatiois. vñ relinq̄t ex pdictis. q̄ v̄lis affir̄tiua et pticularis negatiua. it⁹ v̄lis negatiua et pticu- laris affir̄tiua h̄dictorie opponunt. ¶ b̄z ex di- ctis q̄ cū sint. 4. modi enūciādi. s. idefinitē v̄lr. singul̄r. et pticulariter. vt pdēz ē. so⁹ circa. 3. mo- dos. s. v̄lez pticularē idefinitā assignat aꝝ. spe- cies oppōnis. qr circa. 4. mo⁹ n̄ p̄t p̄p̄e intelligi oppō. pp̄cāz dictā. qr. s. n̄ ē idem sub⁹ affir̄tiue et negatiue singularis. vt sor. currat. plo n̄ currat.

¶ Ad maiore evidētiā pdictoz q̄rit. s. vtꝝ sig⁹ possit pōi ex pte pdicati. videt q̄ n̄. nā pdicatu⁹ se b̄z p̄ mo⁹ forme et sub⁹ p̄ mo⁹ materie. dīo at congruit materie magis ēḡ forme. sed sig⁹ ip̄po- rat dīo h̄ē. ḡ n̄ d̄z addi⁹ pdicato sed subō. ¶ b̄z si addan̄t pdicato. eēt ppō flā. vt dōo. ois bō est oē aīal. qr ad hāc sequit q̄ bō sit qd̄l̄z aīmal. s. asin⁹ equus et c̄. Conficitur p̄ aꝝ. h̄ ilra. q̄ dicit

Quoniam est verum quod vel potest dicari. **A**d oppositum. quod si signum esse est dispotum termini velis. sed tertius velis quoniam ponitur in predicato. quod et signum. **R**: hanc sunt. 3. conclusiones. **P**rima pars est quod signum vel potest dicari per particulare sueniens. ponitur in subiecto. cum causa aliqualem iactam est. signum enim additum tertio coi. vel distribuit ipsum ut signum vel. vel restringit ut signum particulare. sed dividit. aut restringi subiecto potest suenit per eo quod bene ratione in materia in enunciatione quam predicato quod magis bene ratione forme. subiectum enim est materia. et liberere autem esse est forme. quod et ceterum. **S**cda pars est quod signum sueniens est ponitur in predicato. quod probatur. nam auctor. super utrum signum in predicato. ut et de aia. ubi dicitur quod aia est actus quodam. **P**er hunc in predicato potest poniri quod significatur impedit uitatem propontis. sed signum non impedit. immo super defert ad vestimentem propontis. quod et ceterum. propositum. quod hec est vestimenta. omnis homo est non a simili. ita vestimenta. omnis homo est alius homo. est vestimenta. propositum quod sua dictoria est in portis. aliis homo non est alius homo. tu quodque singularis est vestimenta. propositum quod alius homo est predicatus de oī hoīe. **S**ed quod non super signum potest poniri in predicato. dum est quoniam potest poniri. et quoniam non. **R**: quod super signum potest poniri quoniam non impedit uitatem propontis. ubi distinguendum est de signo. quod quoddam est vel potest dicari. et ita quodque hominis. aut est affirmatum aut negatum. de signo vel negatio non est dum quoniam possit poniri quoniam predicatus in remouere vel a subiecto. ubi gratia. omnis homo est non a simili. de signo particulare tamen affirmatio non est negatio. dico et quod potest addi secundum quod predicatus vel potest dicari in vestimentis. vel non est in subiecto. ubi gratia. omnis homo est alius homo. omnis homo est non aliquid album. de signo autem vel affirmatio non est negatio. idem dico. si predicatus vel potest dicari vel est subiectum. unde non habet distinctionem. dum est de predicato. quod vel est superior ad subiectum. vel est equaliter. vel inferius aut in mediis. propter non quod tale signum vel potest addi in predicato. si in exposito predicti. quod est falsum hec. omnis homo est omnis aialis. z. at modum et 3. est potest poniri signum in predicato. si tamen non sit positum in subiecto. ubi gratia. homo est omnis homo. vel homo est omnis risibile. ubi subiectum est equaliter. sicut hec est vestimenta. aialis est omnis homo. ubi predicatus est in mediis quod subiectum. si autem signum eetur in subiecto omnes iste eent false. omnis homo est omnis homo. et omnis homo est omnis risibile. omnis aialis est omnis homo. propositum. **T**ertia pars est ista signum et generaliter omnis sicut categoricu positum in predicato cedit in identitate predicationis. et est per se predicati. hanc probatio duplex. per ipsum ipole. quod aliter ex vestimentis sequeuntur. ubi gratia. non homo est omnis homo. ille homo est homo si signum in maiori non eetur per se predicati posset inferri in conclusione. quod iste non est homo. quod ad hunc identitatem majoris extremitatis non oportet ipsum sumi in maiori et conclusione cum eodem signo. si illud non eetur per se predicati. sicut in z. est figura. quod maior extremitas non sumitur in eodem signo cum conclusione et maiori. et ita propositum ex vestimentis sequitur. **Z**. probatur id est ostensum et magis per quod. quod sicut categoricu non quod bene respectum ad procedentes. aliter negatio subsequens appositionem posset facere propositionem negationem sicut et negatio procedentes. quod sicut categoricu additur predicato non determinat ipsum in oppositione ad subiectum. et ita non in quod extremus. quod in quod est extremitum.

alio est falsum. quocumque singularibus sunt. ut secundum est alterum non est secundus albus.

respicit aliud extremum. sed etiam Anschategoricns determinat extremum. quod non additum tertio in predicato est finchategoricu. sed propter extremum cum determinet absolutum inter termini cui additur. et ita est finchategoricu respectu prioris. non respectu predicationis. quod ipsum est alterum propter predicationis. si finchategoricu additur subiecto non est propter subiectum. quod determinat illud cui additur in proportione ad predicationem. Contra istam conclusionem ar. quod omnis ppositione invertitur. et tunc quod est predicatione fit subiectum. si igitur significatur est propter predicationis. erit et subiectum in inversa. Respondeo vero non est ratione signi. sed ut materialiter terminatur. ut omnis homo est omnis homo. Omnis homo est omnis homo. Ad ipsum in oppositione dico quod facit per prima divisionem. quod omni subiecto est predicatione. quod omni subiecto est predicatione. Ad aliud quod si intelligo quod vel posse addi omni predicatione. quod tunc multe pponentes certe false. sicut nec potest addi omni subiecto. Ad confirmationem dicto idem. ar. n. non intendit illud vel negare.

Ontrarie vero. Postquam determinauit de oppositionibz enunciationem. hanc determinat quodammodo leges et regulas opponuntur predicatione. ut ibi sic procedit. per facit quod dicimus est. et repetit de lege subordinationis. ut eam probet ibi (quocumque est) prima in. 3. per determinat legem tripartitam. 2. subordinationem. 3. predicationem. Et ibi (hinc est) tertia ibi (quocumque igitur predicationes) per quod repetit quod sunt tripartitae subdit suam legem et regulam. dicit quod tripartitae supple dico oppositum universaliter affirmatiuam et vellem negatiuam. ut omnis homo est iustus. non homo est iustus. ex quo statim inferit regulam et legem quod ipso est has sicut esse vera. Notandum quod ex hoc be enunciationes sunt tripartitae. Excludit ar. q. ex causa quod non potest sicut esse vera. tripartitae mutuo se expellunt. sicut in re duo tripartitae non potest sicut esse vera. ut albus et nigrinus. Sic nec due enunciationes tripartitae sicut esse vera. 2. Ibi (hinc est) potest legem et regulam subordinationem. quod oppositas hinc. 1. subordinationes oppositas tripartitae. contingit in eodam. 1. sicut esse vera. ut non omnis homo est alb. aliquis homo non est alb. Notandum quod subordinationem potest intelligi duplum esse opposite tripartitae. uno expando particulariter ad suam vellem. ut omnis homo est alb. quidam homo est alb. hec. n. opponuntur sicut particulariter et vellem. 1. sicut non possit. 2. expando vellem particulariter ad vellem tripartitae sicut esse vera. sic est oppositum predicatione ut omnis homo est alb. aliquis homo non est alb. n. homo est alb. aliquis homo est alb. Due est subordinationem sicut potest esse vera. quod subordinationem ea potest supponere per divisionem. Deinde cum dicit (quocumque igitur) ponit regulam et legem predicationem. quod est quod est altera est vera altera est falsa. dicit quod quocumque predicationes sunt vellem. puta quoniam particularis opponitur vellem. non est altera est vera et altera est falsa. ut si sumuntur iste. omnis homo est alb. quidam homo non est alb. et non homo est albus. quidam homo est alb. et subordinationem sicut est in tripartitae predicatione quocumque in singularibus sunt. quod est altera est vera altera est falsa. ut sicut est alb. sicut non est alb. Notandum quod in predicatione non est plus.

Contrarie vero uel affirmatiorem sicut vellem negationem; ut omnis homo iustus est. nullus homo iustus est. Quo circuiter has quidem imponeat sicut dicitur est. His autem est est oppositum contingit in eodem. non omnis homo albus est. sicut est quidam homo albus.

facit nisi remonet affirmationem. Hanc contingit fieri duplum. uno est altera est velis altera particularis. alio est quocumque est singularis. quod tunc una reseretur ad idem. ad. quod altera quod non est non est in particularibus et in definitis. et ideo supposita identitate subiecti et predicationis particularis affirmativa et negativa que sunt predicatione. de utrisque gaudiocordatus intelligenda est ista regula. ut dicit ar. i. l. 1. Deinde cum dicit (quocumque est) repetit legem subordinationis. ut eam probet. non. non est opposite pote loquendo. cum sicut possint esse vere. aduertendum est quod subordinationis potest duplum sumi. vel particulars. vel due definite. propter de eis sunt locutus est. hic accipit eas etiam. ubi. 3. facit per intermedium pponit. 2. probat. 3. remouit. dum. Fa ibi (sicut ei turpis) tertia ibi (videbitur autem) dicit quod quocumque sunt affirmativa et negativa omnia in terminis velibz. non velis. ut sunt due opposite identitate. non est pote una est vera et altera est falsa. quod sicut potest esse vere. sicut non est pote. homo est albus. homo non est albus. et homo est probus. homo non est probus. postea (sicut ei turpis) probat quod dixerat. et accipit vel supra processum. quod indefinita affirmativa verificatur. si particularis sit vera. contingit est duas affirmativas identitas veras accipere. quod una includit negationem alterius. ut quando sunt opposita predicatione. que quidem oppositio duplum potest accipi. uno est in perfecta contrarietate. sicut turpis et in honestus opponitur probus. honesto. et fedus. et deformis est corpus opponitur pulchrum. sed parietate qua ista affirmativa est vera. homo est probus. sicut quidam hominie existente probus. et ista est vera. homo est turpis quodam hominie existente turpi. sunt ergo simili iste vere. homo est probus. et homo est turpis. sequitur ista. homo non est probus. ergo iste due sunt simul vere. homo est pulcher. et homo non est pulcher. quod si est fedus. sequitur quod non est pulcher. et tunc ut supra. Alio modo arguit. oppositum est in perfecta contrarietate quanto perfectum et imperfectum opponitur. ut moqueri opponitur ad motum esse. et fieri ad factum esse. sicut ergo ista est vera. homo est albus quodam hominie existente albo. parietate hanc. homo fit albus. quod quidam homo fit albus. ad quam sequitur. homo non est albus. ergo iste due sunt simul vere. homo est albus. homo non est albus. et video ait. et si fit aliquis non est. Notandum quod aliter permanet. aliter successio. permanentia. non sunt tota simul. et non sunt sunt dum fiunt. successio vero habet esse in fieri. et fluxu partis post partem. et ideo dum fiunt sunt et non aliter. quod ergo ait ar. dic. quod si fit aliter quod non est. intelligendum est de rebus permanentibus que dum fiunt non sunt. sed dum facta sunt. Deinde cum dicit (videbitur autem) remonet dum. crederet aliquis falsum quod deus est quod ista. homo non est albus. videtur significare idem quod hec. nemo est albus. sicut ergo iste non possunt esse vere. homo est albus. et nemo est albus. sicut nec iste. homo est albus. et homo non est albus.

Gex
Quocumque a non utrum non est. illa vero non. vel ex est. est hoc. illud. hoc non est. non est hoc.

Gex
Si. non. tunc non est probus. homo pulcher. homo pulchus est. est. et si est.

Gex
Videbitur autem conuenies quod credetur non est sicut idem significatio. aliter est. neque idem significatio. multe sunt nec.

quod agnoscitum affermatur
de eodem. l. de aliquo singulari.
l. de aliq^o illicet. l. ultra. l. non ultra.

ad hoc risendet dicitur videtur subito. i. pma facie illi. s. qui non aspicit cum veritate. et deliberatione. sed falso et subito videtur inquam incouenies esse quod dicimus est. Idcirco quod videtur id est significare hunc homo non est albus. et nemo est albus. quod remouet cum subdit. hec autem nee idem significant nec sunt necessario. i. nec id est sunt iste. z. enunciationes. nec una sequitur ad alias. Sed quid illa pars. (manifestum est autem) ubi ari. determinat quedam impedimenta circa oppositionem enunciationis et ea pro legem. circa quod. z. facit. per determinat de impedimento contra oppositionem. z. de impedimento contra legem datam. fa ibi (in his). Ad evidentiā primi notandū quod omnes predicte oppositiones reducuntur ad unā generalē. s. quod unā affirmationi est opposita una negatio. hoc autem impedit si affirmatio vel negatio accipit plures et non una quod unā affirmationi non opponit negatio quod est plures. nec est. sed negatio que est una opposita affirmationi unā et de illo quod impedimento determinat ait. in hoc loco. unā ista pars dividitur in. z. Et quod circa hoc ponit duo documenta. Primum est p. 3 quod subiectum vel predicationem terminum uniuocum. et est quod una affirmationis est opposita una negationis. put subiectum aut predicationem terminum uniuocum. et est quod tunc affirmationis et negationis non opponuntur. Sed cūdā ibi (una aut est affirmatio) Prima pars dividitur in. 3. p. proponit intentum. z. probat ipsum. 3. epilogat circa predicta. fa ibi (hoc enim id est) tertia ibi (m^o est) dicit ergo quod manifestum est quoniam una negatio est superius opposita unius affirmationis. Sed videtur hoc esse falsum. quod huic affirmatiue omnis hoc est albus. opponit hec negationis. nullus hoc est albus. et hec. quidā hoc non est albus. ergo unius affirmationis sunt opposita due negative. s. una contraria et alia contradictionis. Ad hoc risident quidā quod huius affirmationis. omnis hoc est albus. negatio est sola. quidā homo non est albus. que solum remouet ipsam. ut p. ex sua equipollenti. que est. non omnis hoc est albus. vel ergo negatiua includit in suo intellectu negationem vel affirmatiue inquit includit particularē negationem. nec supra hoc addit aliud. nisi inquit. s. import non solum re vellem. sed re quilibet eius partē. et sic p. quod tantum est una negatio unius affirmationis. Istā remotionē non capio quod sit vera. quod plus tollit plus opponit. sed per te vel negatiua plus tollit et remouet de vel quod particularē negationis. ergo et. tū quod omne contrarium opponit suo contrario. sed vel negatiua est contraria vel affirmatiue. ergo et. tū quod omnis negationis affirmatiua habet aliquā adequate oppositā. quero ergo vel negatiua cui affirmatiue opponitur. si dicas quod particulari affirmatiue concedo: s. arguā ut prius. quod etiā opponitur vel affirmatiue. quod illi particulari non opponitur adequate. tū quod illa non videtur saluare ari. superius enim postquam conclusi. quod omni affirmationi est negatio

opposita statim subdidit ostendens quod velis affirmatiua et velis negatiua opponuntur contrarie. Alter ergo dicitur quod ari. non intendit negare qui unius affirmatiū possint esse plures negationes seorsum. quarum quelz est una. sed vult quod affirmatiū que est una et non plures est opposita negatio que est una et non plures. quod affirmatiū que est una non opponitur negatio que est plures loquendo in unitate et pluralitate. ut superius. ubi posite sunt diones de enunciatione. quod etiā patet magis ex sequentibus. Deinde cū dicit (hunc enim id est) probat dupliciter illud quod dixerat. primo per roem. z. per exempla ibi (dico autem ut est) In prima parte arg. sic. oportet negationē negare predicatum quod affirmatio affirmauit et de eodem subiecto. siue id est subiectum sit aliquod singulare vel aliquid vel sumptu vel non vel. sed hoc non continet nisi negatio sit una. sicut et affirmatio. g. et c. huius ratiōis ma. ponitur in līra. et probatur ex quodā superius dicto. s. quod contingit opposita affirmationi esse eiusdem predicationis de eodem subiecto. mi. satis p. quod si affirmatio est una. et negatio plures. vel est negatio non negaret id est quod affirmatio affirmauerit. vel plus negaret. utroque non est eiusdem de eodem. ut oportet in opposite. Utterius (dico autem) declarat proprie per exempla. primo in singularibus. quod iste. socrates est albus. socrates non est albus. non sunt opposite. si autem esset aliud predicatum. vel illud de alio subiecto. non est opposita. quod sic unius affirmatiū non esset una negatio. nec est omnia diversa et desperata. ut ista socrate est albus. non opponitur isti. socrate non est musicus. nec ista. p. non est albus. quod prima est de alio predicatione. fa de alio subiecto. Quod declarat id est in velib⁹ ut hec que est. omnis hoc est albus. opponitur isti. non omnis. i. quidam hoc non est albus. et ista. aliquis hoc non est albus. opponitur isti. non hoc est albus. Tertio ostendit id est in indefinitis. quod illi que est. hoc est albus. opponitur illa. hoc non est albus. Contra hoc veluti instatur. quod dictum est supra quod affirmatiua et negationis indefinite simul possunt esse vere. sed affirmatio et negatio opposite non possunt simul esse vere. quod non contingit id est simul affirmare et negare. Quod hoc quod hic dicitur intelligendum est quando negatio referit ad id est ad quod affirmatio. tunc enim proprie opponitur. et non contingit eas sibi esse veras. p. autem dictum supra intelligendum est quando affirmatiua et negationis verificantur et supponunt pro alio et alio subiecto. Ultimo cū dicit (m^o est autem) exemplificat circa predicationem quam ad dictum immediate. quod m^o est quod una affirmationi est una negatio opposita. in omnibus enim exemplis adductis tam affirmatio quod negatio est una. et non plures. z. epilogat quantum ad superius dicta quod m^o est etiam quod enunciationes aliae sunt contrarie. aliae contradictiones. et que sunt illae dictum est quando etiam altera est vera. altera est falsa. Notandum quod in una contradictione semper

Dico autem in Societate. albus non est. s. aut alid aliquid. et de alio id est. non est opposita. s. ab eo diversa. Hinc vero quod est omnis homo albus est. illi autem est. aliquid homo albus est. illa que est. illi homo albus est. illi que est non est homo albus. Manifestum est ergo quoniam una negationis una affirmatio est opposita. Quoniam autem aliae sunt contrarie. aliae autem contradictiones. si quod sunt hec dictum est. l. quod non omnis homo albus est. quare si quoniam homo albus est. falsa contradictione.

Vnū de uno significat. v. cū sit bī
vī. v. nō vī. ut oīs hō albōē; si oīs
hō albōest. nllg hō albōē; qdā hō albōē.
Si albū vnū significat.

altera ē vera altera ē falsa. s̄ i i definite ābe pos-
ſant eē ſil' vere. i ſ̄rgs āt ambe p̄ſt eē ſil' flē ſal-
te i pte. vt ois bō ē albus. nullus bō est albus.

Deinde cū dicit (vna ē) ponit z^o oocumē^o p,
ut subyciēt. aut p̄dicaēt terī^o c̄ quoc^o. qr tūc affir-
ma^o & nega^o: nō oppontit. vt patebit. vbi. z. fa-
cit. p̄ diffinit enūciationē vna affīctiuā aut ne-
gatiuā. z: penes illā ostendit defectū & ipedimen-
tū. s̄a ibi (si v̄o duob^o) dicit ḡ q̄ affirma^o vna &
negatio vna ē que vnum de vno significat. s̄ue
subyciāt terī^o v̄lis v̄l. s̄ue nō v̄l. sed supp̄. p̄ti-
culariter sūpt^o. v̄l i defīnīte aut ēt si subc^o sit
singulare. & exēplificat de oib^o. ut ois hō est al-
bus. nō ois. i. qdā hō nō est albus t̄c. patent i
līa exēpla & addit i fine. si albu^z vnu^z significat
hec. n. p̄ditio reqrit ad hoc ut quelibet illaruz
st̄yna. **¶** Notā^o q̄ iā superius dc̄m est q̄ vna
enūciatio est que vnu^z de vno significat. qr v̄o
termī^o v̄lis multa sub se cōtinet. crederet aliq̄
q̄ illa cōtinentia multitūdis ipediret vnitatē
enūciatōis. c^o oppo^o hic ostendit. qr multitu-
do suppositoz qual' est sub v̄li non ipedit vnitatē
tē. sed multitudo significatoz qualis ē sub ter-
mīo equoco. q̄uis ergo hō & albū st̄ineāt sub se
multa: tñ neutrū ipedit enūciationē eē vna^z. si
hō & albū vnu^z significat. qr multitudo signifi-
catoz i subō vel p̄dicato ipedit vnitatē enūcia-
tiōis: & p̄ v̄is oppōem ut diceat statī. **¶** Deinde
cū dicit (si v̄o) ostendit defectū & ipedimentē^o q̄ enēit
ex equocatōs termini. vbi tria facit. p̄ ppōit in
tētū. z: pbat ip̄m. 3: ifert ex p̄dcis corre^o. sc̄da
ibi (nīl. n. differt) tertia ibi. q̄re n̄z in his. ait ḡ q̄
si duob^o ē vnu^z nomē ipositiū ex qb^o nō sit vnu^z. s.
p̄ se cuiusmodi ē nomē equocū. nō ē tūc vna af-
firmatio sed supp̄. plures. s̄l. r intelligēdū ē de
negatiōe. vbi grā. ut si quis ponat h̄ nomē tuni-
cā hō & equo. & dicat hāc ppōez. tunica ē alba.
bec nō ē vna affirmatio nec s̄l. r ē vna nega^o: si dī
caēt tunica nō ē alba. **¶** Et h̄ z: pbat ibi (nīl.
enīm dīt) vbi ar. sic tēto casu. nīl. dīt hic dicere
. s. tunica ē alba q̄ dicere. hō ē albus & eqn^o ē al-
bus. qr i re idē ē h̄ & illud. sed he due enūciati-
ones multa significat & sunt plures & nō vna. se
quis ḡ q̄ & p̄ma. s. tūica ē alba multa significat
vel nīl. significat. & p̄ v̄is ē plures & nō vna. nec
enī hō & eqn^o ē aliqd vnu^z. q̄ sequit^o q̄ tunica q̄
vtrūq̄ significat multa significat. aut nīl. & per
p̄fīs ē p̄les & nō vna. nec. n. hō & eqn^o ē aliquod
vnu^z. qr ex hoie & equo nō sit vnu^z 3° p̄ se **¶** Ulti-
mo ibi (q̄re nec in his) ex p̄dictiō cludit corre^o
di. (q̄re nec i his). s. affirmatiōib^o & negatiōib^o
q̄ accipiūt terī^o equocū. in his inq̄z nō ē necesse
hāc ḥdictionē esse verā. i. alterā p̄tē ḥdictionis
verā eē alterā falsam. qr ibi nō ē vera ḥdictio.
nec oīo oppō. qr nec p̄t aliqd negare q̄ affīt: nīl
affirmat. **¶** Patet ḡ p̄i^o impēdimentū ḥoppōz
enūciationū. si affirmatio nō sit vna aut nega^o
q̄ st̄ingit yno mō q̄i termī^o equocū subyciēt

¶ Si ho duob⁹ vnu nōmē portū ē ex qd⁹ n̄ est vnu: nō ē vna
affirmatio nec vna negat: ut siq^s ponat hoc nonic tumicā hō
ſz equo: si dicat: est tumicā alba: hic n̄ ē vna affit mā nec
vna negat: nihil n̄ differt dicere q̄ equus ē albus / c̄ hō ulbus.
Si ergo hec multa significat ſz ſunt plutes. manifestū ē qm ſz
pma multa significat: l̄ nihil significat. Neqⁿ n̄ aliqd ē hō equus.
¶ Quare nec in his necessē est hāc qd⁹ contradictionē vnu esse:
illam uero falso

aut predicas. **P**otest illud dicere cū ait ap. q̄ nō dicit dicere tunicā eē albā t̄ boiem eē albū t̄ equū eē albū nō ē intelligendū q̄ ad veritatem et falsitatē. nā hec copulativa. hō est albus t̄ equus ē alb⁹ nō pōt eē v̄ad. nisi utraq; pars sit vera. s̄ ista tunica ē alba t̄ tēta supponē preditta pōt esse v̄aq; altero exīste vero. q̄ p̄. q̄ aliter non expediret distinguere multiplicia ad soluendū palogismos. t̄ est ḡ intelligendū illud dictū q̄tū ad veritatem et falsitatē. t̄ sicut dō. hō est albus t̄ equus est albus nō est vera res cui predicatū attribuit. n̄ per dōs vna enūciatio sed plures. sic ēt cū dī. tunica ē alba t̄ hoc facit ad propōtō ostendendū. **A**d evidentiā predictōz t̄ circa .c. de noīe querit. utrū termin⁹ cōis supponēs verbo de presenti supponat tātū p̄ presentib⁹. vīdēt q̄ sic. q̄ aliter hec ēt vera. albū est nigrum t̄ ista sedens potest ambulare in sensu pōnīs. q̄ posset habere hanc cāz veritatis q̄ fuit. albū ē nigrum. t̄ silr de olio exēt̄ hec est polis fedens ambulat. sed ista p̄t̄ est flā. album est nigrum t̄ q̄ ex hac. albū est nigrū. sequit̄ q̄ album nō est album t̄ dōctoria illi⁹. s. oē albū est album est vera. q̄ idē predicat̄ de se. t̄ q̄ ppōnes de dōcīs predictatis ēēt̄ vere be. s. albus est albus t̄ albū est nigrū. de alio exemplo p̄t̄ per ap. qui dicit q̄ s̄fs cōpōnis est falsus. **P** predictatus in tali propōne restringit tm̄ ad standū pro his que sunt. ergo t̄ sub⁹. p̄t̄. dō. q̄ aliter nō posset esse cōuersio sine figura dictionis. p̄ affitio q̄ aliter non sequeret̄. homo ē albus. ergo hō ē. nā si albus a parte predicati potest stare pro eo q̄ existit. t̄ pro eo q̄ nō existit indēnter fm̄ q̄ p̄batur. ergo fm̄ q̄ p̄batur indēnter se h̄z ad existere t̄ nō existere. ergo fm̄ q̄ p̄batur neutrū p̄. t̄ pari ratione ēēt̄ dōa neganda a cōinctis ad diuisa ut videſ. q̄ vbiq; p̄dicaret̄ ēēt̄ fz accīs ergo frustra docerez t̄ huius in quo tenet. t̄ in quibus non. **P** compō nō intelligitur sī ex tremis. ut supra. c. de verbo. ergo pro eodē tem pōre intelliguntur compō t̄ extrema. ḡ utrūq; extēmū restringit ad illud tēpus q̄ dōpositō mensurati. **P** compō est forma extēmōz. sed forma est p̄ncipiū intelligendi aliud fm̄ ei⁹ rō. nē. ergo extēma intelliguntur secunduz rat iōnē compōnis. et habet propōt̄. q̄ verbum q̄ illam compōdem importat est presentē tēpori. **I**n oppo⁹. si i illa de presenti tantum staret pro presentibus dno cōtradictoria ēēt̄ simul falsa. p̄t̄. dō. ponatur verum hominē esse. tūc hec est falsa. omnis homo est. t̄ ista. aliquis homo nō ē. si ergo signū stat pro ente tantum q̄ si gnificatur: aliquis homo qui est non ē. **R**ēt̄. hic videndum ē p̄ de proposito. t̄ iuxta h̄ utrūq; in propositione de preterito t̄ propōne de futu ro. subc⁹ stet pro illis tātū qui fuerunt t̄ erunt reddendo singula singulis. vnde ar⁹ continet duas questiones. **I**z. utrum in oī propositiōe

De ip. lat. ten
evid supponet et
de pferdi suppon

-f. gnuatāc tōc p
m̄p̄s p̄t̄n.

proposito missum
proposito missum
proposito missum

三三三

六三

quod agnus natus atri maturerit
de eodem. v. de aliquo singulariū. t. de
alio iñlunz. t. ult. l. nō cultr

ad hoc r̄idet dī. q̄ videbitur subito. i. p̄ma facie illi. s. qui nō asp̄cit cū veritate. t deliberatiōne. sed falso t subito videt inq̄ incōueniēs eē q̄ d̄cm est. idcirco q̄ videtur idē significare h̄. homo non ē albus. t nemo ē albus. qđ remouet cū subdit. hec autē nec idem significant nec sit necessario. i. nec idē sunt iste. z. enūciationes. nec vna sequitur ad alias. **S**equit illa pars. (manifestū ē autē) vbi ari. determinat quedā ipedim̄ta circa oppositionē enūciationū t eaꝝ legem. circa qđ. z. facit. p̄ determinat de impedimēto contra oppositionē. z. de impedimēto contra legē datā. fa ibi (in his). **A**d evidētiā prīmi notandūz q̄ omnes predicte oppositiones reducūtur ad vna generalē. s. q̄ vni affirmationi ē opposita vna negatiō. hoc at impedīt si affirmatio vel negatiō accipit plures t n̄ vna q̄ vni affirmatiōi nō opponit negatiō q̄ ē plures. nec eꝝ. sed negatiō que est vna opponit affirmationi vni t eꝝ. de illo ḡ ipedimento determinat ax. in hoc loco. vñ ista pars dīditur in. z. **q̄** circa hoc ponit duo documēta. **P**ri⁹ est fz q̄ subycit vel predicat termin⁹ vniuocis. t est q̄ vna affirmatio est opposita vni negatiōi pur subycit aut predicat termin⁹ vniuocis. t ē q̄ tunc affirmatio t negatiō nō opponunt. **S**ecūdo ibi (vna at est affirmatio) **P**rima pars dīvidit in. 3. p̄ proponit intentū. z. probat ipm. 3. episologat circa pdicta. fa ibi (hoc enī idē) tertia ibi (m⁹est) dicit ergo q̄ manifestū est quoniam vna negatiō est supp. opposita vnius affirmatiōis. **S**ed videb̄ docē falsūz. q̄ huic affirmatiōi. om̄is hō est albus. opponit hec negatiō. nullus hō est albus. t dec. quidā hō non est albus. ergo vnius affirmatiōi sunt opposite due negatiōi. s. vna contraria t alia ūdictoria. **A**d hoc r̄ident quidā q̄ huius affirmatiōi. om̄is hō est albus. negatiō est sola. quidā homo non est albus. que soꝝ remouet ipsam. ut p̄ ex sua equipollenti. que ē. non oīs hō est albus. v̄lis ergo negatiua includit in suo intellectu negatiōnē v̄lis affirmatiōi inq̄ icludit particularē negatiua. nec supra hoc addit aliqd. nisi inq̄. s. impoꝝt non soꝝ r̄evlēm. sed r̄ē quālibet eius partē. t sic p̄ tantū est vna negatiō vnius affirmationis. **I**stā remotionē non capio q̄ sic vera. q̄ qđ plus tollit plus opponit. sed per te v̄lis negatiua plus tollit t remouet de v̄li q̄ p̄ticulari negatiua. ergo t̄c. tū q̄ om̄e contrarium opponit suo contrario. sed v̄lis negatiua est contraria v̄li affirmatiōi. ergo t̄c. tū q̄ om̄is negatiua affirmatiua habet aliquā adequate oppositā. quero ergo v̄lis negatiua cui affirmatiōi oppōnit. si dicas q̄ particulari affirmatiōi conce do: fz arguā ut prius. q̄ etiā opponitur v̄li affirmatiōi. q̄ illi particulari n̄ opponitur adeq̄te. tū q̄ illa nō videtur saluare ari. superius enī postq̄ cōclusiꝝ q̄ om̄i affirmationi est negatō

opposita statim subdidit ostendens quō vñis affirmatiua vñis negatiua opponunt ut contrarie. Aliter ergo dōz q̄ ari. nō intendit negare qui vñius affirmatiois possint eē plures negationes sequuntur. quārū quelz est vna. sed vult q̄ affirmationis que ē vna t nō plures est opposita negatio que ē vna t nō plures. qz affirmatio que ē vna n̄ opponitur negatio que ē plures loquēdo b vnitate t pluralitate. ut superius. vbi posite sunt vñiones de enūciatione. qz etiā patebit magis ex sequētibus. Deinde cū dicit (B enī idz) probat dupliciter illud q̄ dixerat. primo per rōem. z: per exēpla ibi (dico aut ut est) In p̄ma parte arg. sic. oꝝ negatōne negare predicatu qđ affirmatio affirmauit t de eodē subiecto. siue idē subiecꝝ sit aliqd singulare vel ali qđ vñle sumptū vñl vel non vñl. sed hoc nō continet nisi negatio sit vna. sicut t affirmatio. ḡ t̄c. huins ratiōis ma. ponitur in līra. t probatur ex quodā superius dicto. s. q̄ cōtingit opposita affirmationi esse eiusdē predicati ð eođ subiecto. mi. satis p̄z. qz si affirmatio ē vna. t negatio plures: vel eꝝ: negatio nō negaret idē q̄ affirmatio affirmauerit. vel plus negaret. vt troq̄ mō nō est eiusdē de eodē. ut oꝝ in oppōne. Ulterius (dico aut) declarat propoꝝ per exēpla. p̄mo in singularibus. qz iste. socrates ē albus. socrates nō ē albus. nō sūt opposite. si autē esset aliud predicatu. vel illid de alio subiecto: nō ē opposita. qz sic vñius affirmatiois n̄ esset vna negatio: nec eꝝ: s̄ eēt omnia diuersa t disperata. vt ista sor. ē albus. n̄ opponitur isti. sor. n̄ est musicus. nec ista. p̄lo n̄ est albus. qz p̄ma ē ð alio predicato. fa de alio subcō. z: declarat idē in vñibus vt hec que ē. om̄is hō est albus. opponitur isti: n̄ om̄is. i. quidam hō n̄ est albus. t ista. aliquis hō ē albus. opponitur isti. n̄ hō ē albus. Ter tio ostendit idē in indefinitis. qz illi que ē. hō ē albus. opponitur illa. hō si est albus. Contra hoc vñli instatur. qz dictū ē supra q̄ affirmatio t negatio indefinite simul possunt esse vñ. sed affirmatio t negatio opposite n̄ possunt simul esse vere. qz n̄ cōtingit idz simul affirmare et negare. R: q̄ hoc q̄ hic vici intelligendum est quādo negatio refert ad idz ad q̄ affirmatio. tūc enī proprie opponuntur. et n̄ cōtingit eas s̄l esse veras. p̄mū autē dictū supra intelligendū est quādo affirmatiua t negatiua verificantur t supponunt pro alio t alio subiecto. Ultimo cū dicit (m⁹ est aut) exemplificat circa predicā p̄mo quan⁹ ad dictū imediate. qz m⁹ est q̄ vñi affirmationi est vna negatio opposita. in omnibus enī exemplis adductis tam affirmatio qz negatio est vna. t n̄ plures. z: epilogat quātum ad superius dicta q̄ m⁹ est etiā q̄ enūciatiōes alie sunt cōtrarie. alie cōtradictorie. et que sūt ille dictū est quādo etiā altera est vera. altera ē falsa. Notā q̄ in vna cōtradictione semper

d. H. Dico autem in doctrina albo: non est doctrina albo. Si autem alid aliquid
est de alio idem: non est opposita: sed ab eo diversa. Hinc vero quod est omnis homo
Ego albo est: illa que est: non omnis homo albo est: illi autem est: aliquis homo albus est:
illa que est: nullus homo albus est: illi que est: homo albus est: illa que est non est homo albus.
Manifestum est ergo quoniam in negatione: una affirmatio est opposita. Quoniam autem
alicie sunt praetexte: alicie autem est dictio: si quae sunt hec dictum est: sed quoniam
non omnis homo est falsa contradictione: sed quare secundum quoniam homo est falsum est.

Vnū de uno significat. s. cū si pble
vli. v. nō vlr. ut ois hō albae: nō
hō albae: nullū hō albae: qdā hō albae
ē. Si albu vnu significat.

altera ē vera altera ē falsa. s. i. id est ē pos
sant ē ē sī vere. i. h̄q̄s āt ambe p̄it ē ē sī s̄lē sal
te ī pte. v̄t ois bō ē albus. nullus bō est albus.

Ideinde cū dicit (vna ē) ponit z̄ documē p̄,
ut subycit. aut p̄dicat teri equoc. qz tūc affir
ma: r nega: nō opponit. v̄t patebit. vbi. z. fa
cit. p̄ diffinit enūciationē vna affītiuā aut ne
gatiuā. z. penes illā osidit defectū r ipedimen
tū. s. ibi (sī v̄o duob?) dicit ḡ p̄ affirmat vna r
negatio vna ē que vnu de vno significat. s.ue
subycia ē teri v̄lis vlr. s.ue nō vlr. sed supp. p̄tis
culariter sūpt. v̄l īdefinite aut ēt si subc̄ sit
singulare. r exēplificat de oib?. ut ois hō est al
bus. nō ois. i. qdā hō nō est albus r. c. patent ī
līa exēpla r addit ī fine. s. albu vnu significat
hec. n. editio regrī ad hoc ut quelibet illarū
sc̄yna. **N**otā p̄ iā superius dc̄m est p̄ vna
enūciatio est que vnu de vno significat. qz v̄o
termī v̄lis multa sub se cōtinet. crederet alijs
q̄ illa cōtinentia multitudis ipediret vnitatē
enūciatōis. c̄ oppo hic ostendit. qz multitu
do suppositoꝝ qual' est sub vli non ipedit vnitatē
rē: sed multitudo significatoꝝ qualis ē sub ter
mio equoco. q̄uis ergo hō r albu ītineat subse
multa: tñ neutrū ipedit enūciationē eē vna. s.
hō r albu vnu significat. qz multitudo signifi
catoꝝ ī subō vel p̄dicato ipedit vnitatē enūciatōis:
z. p̄ oīs oppōem ut diceat stati. **I**deinde
cū dicit (sī v̄o) oīdit defectū r ipedimē p̄ euēit
ex equocatoꝝ termini. vbi tria facit. p̄ ppōit in
tētū. z. pb̄at ip̄m. 3. ifert ex p̄dcis corre. sc̄da
ibi (nil. n. differt) tertia ibi. q̄re n̄ ī his. alt ḡ p̄
sī duob? ē vnu nomē ipositiū ex gb? nō fit vnu. s.
p̄ se cuiusmodi ē nomē equocū. nō ē tūc vna af
firmatio sed supp. plures. sīr intelligēdū ē de
negatiōe. vbi grā. ut si quis ponat h̄ nomē tuni
cā hoī r equo. r dicat hāc ppōez. tunica ē alba.
bec nō ē vna affirmatio nec sīr ē vna nega: si dī
caſ tunica nō ē alba. **E**x h̄ z. pb̄at ibi (nihil
enīm dīt) vbi ar. sic tēto casu. n̄ dīt hic dicere
. s. tunica ē alba q̄ dicere. hō ē albus r equ? ē al
bus. qz ī re idē ē h̄ r illud. sed he due enūciati
ones multa significat r sunt plures r nō vna. se
quiſ ḡ p̄ r p̄ma. s. tunica ē alba multa significat
vel nil significat. r p̄ oīs ē plures r nō vna. nec
eni hō r equ? ē aliqd vnu. ḡ sequit p̄ tunica q̄
vtrūq̄ significat multa significat. aut nil. r per
oīs ē p̄les r nō vna. nec. n. hō r equ? ē aliquod
vnu. qz ex hoie r equo nō fit vnu z. p̄ se **U**lti
mo ibi (q̄re nec in his) ex p̄dicti cludit corre
di. (q̄re nec ī his). s. affirmatiōib? r negatiōib?
q̄ accipiūt teri equocū. in his inq̄ nō ē necesse
hāc h̄dictionē esse verā. i. alterā p̄tē h̄dictionis
verā ēē alterā falsam. qz ibi nō ē verā h̄diction.
nec oīo oppō. qz nec p̄t aliqd negare p̄ affīt: n̄
affirmat. **P**atet ḡ p̄i imp̄edimentū h̄oppōs
enūciationū. si affirmatio nō sit vna aut nega:
p̄ p̄tingit vno mō qñ termī equocū subycit

aut predicaꝝ **Q**Notā p̄ illud dc̄m cū ait az.
q̄ nō dīt dicere tunica ēē alba r boiem ēē albu
r equū ēē albu nō ē intelligēdū q̄ ad verita
tē r falsitatē. nā hec copulativa. hō est albus r
equus ē albu nō p̄t ēē v̄aq. nisi vtraq̄ pars sit
vera. s. ista tunica ē alba tēta suppōe preditta
p̄t esse v̄aq altero exāte vero. qz p̄. qz alr non
expediret distinguere multiplicia ad soluendū
palogismos. est q̄ intelligēdū illud dictū q̄tū
ad veritatē r falsitatē. r sicut v̄do. hō est albus
r equus est albus nō ē verā res cui predicatū
attribuit. n̄ per oīs vna enūciatio sed plures.
sic ēt cū dīt. tunica ē alba r hoc facit ad propo
osidendū. **A**d evidentiā predictoꝝ r circa. c.
de noīe querit. vtrū terminō cōis supponēt ver
bo de presenti supponat tātū p̄ presentib?. vi
det q̄ sic. qz alr hec ēē vera. albu ē nigrum r
ista sedens potest ambulare in sensu p̄ponis. qz
posset habere banc cāz veritatis q̄ fuit. albu ē
nigrum. r sīr de alio exē. hec est polis fedens
ambulat. sed ista p̄tē est flā. album ē nigrum
tū qz ex hac. albu ē nigrū. sequit p̄ album nō
est album r h̄dictionis illi. s. oē albu ē album
est verā. qz idē predicaꝝ de se. tū qz ppōnes de
h̄rys predicatis ēēt vere he. s. albu ē albu
r albu ē nigrū. de alio exemplo p̄ per az. qui
dicit q̄ sīs cōponis est falsus. **P** predicatus
in tali propōne restringit tm ad standū pro his
que sunt. ergo r sub. p̄o: n̄. qz aliter nō pos
set esse cōuersio sine figura dictionis. p̄ affītis
qz aliter non sequeret. homo ē albus. ergo hō ē
nā si albus a parte predicati potest stare pro eo
q̄ existit. r pro eo q̄ nō existit indēnter sīm q̄ p̄
bat. ergo sīm q̄ probat indēnter se h̄z ad exi
stere r nō existere. ergo sīm q̄ p̄batē neutrū p̄t.
r pari ratione ēēt h̄ia neganda r cōiunctis ad
divisa ut videat. qz vbiq̄ predicare ēēt fī accīs
ergo frusta docerez z̄ huius in quo tenet. r in
quisibus non. **P** compō nō intelligitur sī ex
tremis. ut supra. c̄ de verbo. ergo pro eodē tem
pore intelliguntur compō r extrema. ḡ vtrūq̄
extremū restringit ad illud tēpus q̄ p̄positō
mensurat. **P** compō est forma extremoꝝ. sed
forma est p̄ncipiū intelligendi aliud sīm ei rō
nē. ergo extrema intelliguntur secundū rati
onē compōnis. et habetē propo. qz verbum
q̄ illam compōem importat est presentē tēpori
PIn oppo. si ī illa de presenti tantum staret
pro presentibus duo cōtradictoria ēēt simul
falsa. pro. n̄. ponatur verūm hominē esse. tūc
hec est falsa. omnis homo est. r ista. aliquis ho
mo nō ē. si ergo signū stat pro ente tantum q̄ si
gnificatur: aliquis homo qui est non ē. **K**n̄:
h̄ividendum ē p̄ de proposito. r iuxta h̄ vtrū
in propositione de preterito r propōne de futu
ro. subc̄stet pro illis tātū qui fuerunt r erunt
reddendo singula singulis. vnde ar̄ continet
duas questiones. **Z**: vtrūm ī oī propōsiōe

Si hō duob? vnu nōmē potū ē **X** q̄b? n̄ est vnu: nō ē vna
affirmatio nec vna nega: ut siq̄s ponat hoc nonē tunicā hō
r equo: si dicat: est tunica alba: hic n̄ ē vna affīt ma n̄c
vna nega: nihil. n. differt dicere p̄ equo ē albu rē hō albus.
Si ergo h̄ec multa significat r sit plures. manifestū ē qm si
p̄ma multa significat: l̄ nihil significat. Negi n̄ aliqd ē hō equo.
Quare nec ī h̄is necesse est hāc qd̄z cōtradictioꝝ vniūtē:
illam uero falsam

in qua si additur termino cōsiderabēs
immediate distribuatur termini² q̄ quibuscunq;
eius suppositis simpli. Quā³ ad primū dōm
ad istas duas questioēs q̄ termini² cōsideris in qua
eūq; propōe. siue de presēti siue de futuro aut
preterito supponit pro quibuscunq; suppositis.
sive existētib² siue nō existētib². quādo sibi n̄
additur immediate aliqua determinatio cōsiderabēs
ad supposita vnius drie temporis. Pro ista cō
clusio arg. sic. qr si cōtum ad primā. q. termini²
cōsideris tātum staret pro presētib² sequeretur q̄
oēs tales essēt false. dominus fit homo ḡfatur.
q̄ significaretur idē fieri q̄ est. q̄ falsum ē. ga
fieri est via aī eē ad eē. et per cōsequēs q̄ ē nūc
nō fit. si autē omnes tales essēt false sequeretur
q̄ oēs iste essēt false. dominus est fca homo est ge
neratus. qr fieri et fca eē sunt eadē. et ita ista p̄
positio est vera. quicquid est. ē n̄ factum. se
quitur. antixps currit. ergo hō currit. qr minor
virtute cuiuscunq; tenet tñia est necessaria. s. hec
antixps est homo ut dictum est supra in alia q̄
stione. q̄ hō in p̄site potest stare pro antixpo. q̄ p̄
eo q̄ n̄ existit. termini² p̄mo suppōit suum
significatum in oī propōe et n̄ pro supposito nisi
qr suppōit idē significato. alioqui nulla v̄lis
eēt vera. ergo equaliter suppōit pro suppositis
que equaliter se habēt ad significatum cōsideris. s̄z
huiusmodi sunt tam ex̄stia q̄ n̄ ex̄stia. sicut p̄
us ostēsum fuit in alia questioē. ergo pro oib²
fit equaliter suppōit. he due rōnes cōcludunt p̄
vtracq; cōclusioē. Quā³ ad z² dico q̄ p̄ oib²
distribuitur in quacūq; propōne in qua absolu
te sumitur. ergo probatur ex hoc. qr qdcūq; sup
positū infert suum tē respectu cuiuscunq; predi
cati. et infertur ex suo cōsidero distributo. qr vtrobi
q̄ minor intellecta in qua. s. cōde predicatur de
suo supposito cum hoc verbo est. ē necessaria er
go cōde pro quocūq; supposito supponit et distri
buit. cā autē precipue est. qr cōde quādo n̄ speci
ficatur p̄ aliquid immediate additum supponit
absolute suum significatum. ergo equaliter p̄
oib; que equaliter se habēt ad suum significa
tum. huiusmodi autē sunt tā ex̄stia q̄ non ex̄
stentia. q̄ pro oib; equaliter supponit. et p̄ tñia
distribuit. n̄z aliqd predicatum ip̄m cōtrahit.
qr cōtrahēs et cōtractū tēdunt in idē extremū.
sub² autē et predicatū n̄ sunt idē extremū pro
positionis. et qr cōtingit intelligere predictuz
sub quacūq; rōe sumptum in eē supposito aut
subiecto pro quibuscunq; suppositis cuiuscunq;
dīe t̄pis vel pro oib; simul. q̄ et cōtingit signi
ficare. q̄ predicatū nullā rōnem supponēdi tri
buit subcō. Ulterius ad euidentiā dictorū
notandū q̄ suppōit dī respectiue ad suppōit. idō
proprie termini² a parte subi supponit. sed si
dicatur a pte pdicati supponere. hoc est impro
prie. sed dz dī copulatio n̄ suppōit. Est autē
triplex respectus suppōnis termini cōsideris. s. ad

predicatū cui supponit et ad cōrēta pro quibus ^{suppōit}
et ip̄si coniētoꝝ ad idē ip̄m predicatū. sed hoc
nō significat noīe suppōnis. cū dī termini² cō
munis supponere: s̄z tm̄ p̄muꝝ cū dī p̄ aliquib²
i. vō. re² ad cōrēta et ille respectus pprie dicīt
appellatio. et ex hoc sequit̄ respect² 3². s. ip̄orum
cōtentoz ad predicatū cui supponit terminus
cōsideris p̄ ip̄is. quia ip̄a cōrēta in ip̄ termino. cōsideris
supponit eidē pdicato. Iste triplex respectus
p̄ in isto sillo s̄z ordinē ppōnum. oīs hō currit
sor. ē hō. q̄ sor. currit. qr ex duob² primis sequit̄
3². qr. n. hō supponit ei q̄ ē currit et appellat sor
tē. iō sequit̄ sortē supponere eidē. p̄t tñi termini²
cōsideris sub dupli statu suppōere. vno² sic. ga se
gtur ad q̄libet pro quo supponit. et sic ē in ppō
sitione indefinita. et dicīt p̄olis suppōit p̄ tanto.
ga nihil actu ifert. alio² sic. q̄ q̄libet sequitur
ad ip̄m. ut ē in ppōne vbi distribuit. ut dōo. oīs
hō currit. sic ad. q. Ad primū in oppo² dōm:
et notandū q̄ forme accidētalis significate i
cōcreto. aliud ē suppōit aliud ē sub². ga cōde ē
idē cōntialī suo supposito et nō suo subcō. licet
igitur concedat cōde tantū stare pro suppositis
existib² et nō existib². nō tñi hoc cōceditur de
subcō q̄ aliquādo habuit formā. et p̄ tñia hec n̄
ē vera. album ē nigrum. s̄z ei subcō q̄ aliquādo
fuit albū. nunc sit nigrum. nō tñi suppōit albi q̄
suppōit fuit aliquādo ē nigrum. ga de illo sup
posito ē quando nō existit pdicat̄ suum cōde
cū hoc verbo ē. et p̄ tñia oppo² sui cōsideris pro nul
lo t̄pe vere pdicatur de ip̄o. Per hoc ēt p̄ ad
aliud exem². qui enī dicunt tales propōnes i
quibus subyciuntur cōcreta eē distinctas fm
ppōnem et diuisionē. nō intelligunt q̄ significa
ta cōsideris vel eins per se suppōit possit accipi pro
eodē t̄pe v̄l pro diuerso cū pdicato. sed hoc ītel
ligunt de subcō forme accidētalis. et ita hec est
falsa in sensu composito sedēs p̄t abulare pro
quocūq; per se supposito. supponat sedēs. et sil²
pro subcō cū intelligatur informari forma ses
sionis pro illo t̄pe pro quo pdicatum sibi vniſ.
Ad z² p̄t dici q̄ equaliter indīnter stat p̄
dicatū in propōe. sicut et sub². ga silis rō pbat
vtrūq;. Et tig. n. īferri pdicatū p̄ gbuscūq; sup
positis siue omnibus siue alibus. et attribuit
subō pro gbuscūq; suppositi subiecti siue oib²
siue plib²: etiam hoc mediante quacūq; cōpo
sitione. ergo et cōtingit significare. ergo quecūq;
compositio nullā determinationem pro suppo
sitis ponit circa exempla nec circa subiectum.
Ad probationē. cōcesso q̄ nunq; ab eē predi
cato 3² sequatur eē predica² z² saltez quando i
antecedente specificatur p̄ terminū nominale.
non sequitur ex hoc q̄ frustra determinat ari.
z² huius a quibus cōiunctis tenet consequētia
ad diuisa et a quibus non. quia in alijs coniun
ctis ab esse quandoq; sequitur diuisim. vt iste est
homo currēs. ergo iste ē homo. in alijs non: vt

iste ē bon⁹ cithareodus. ergo iste ē bonus. et istud
ē magis ad propositū ari. q̄ de eē. dicitur enīz
sic in littera quare i quantiscūq; predicatione nec
ulla oppositio inest et secūdū se predicanter et n̄
secundū accidēt. i. non secūdūz aliquid extra
neum sue rationi proprie in his. et simpliciter
verum erit dicere vbi nulla sit specialis inten
tio de eē et specificare magis q̄ de alijs predica
tis compositis. Ad 3⁹ concedo q̄ extrema in
telliguntur pro eodē tēpore pro quo composi
tio. sed hoc non sequitur q̄ tantum pro suppo
tis. Ad 4⁹ similiter concedo q̄ sic ē principiū
intelligēdi extrema quo ad aliquē modū cum
extremis: sed non de totali acceptione pro sup
positis. quia possibile ē intelligere terminū p
quibuscūq; suppositis sub ratione p̄sentialita
tis vel preteritionis. et secudūz hoc solet dici q̄
cocedēda ē restrictio modalis nō realis.

Enīs ergo que sūt.
Postq; ari. dēterminauit dē quodam
impēdimēto contra oppositionē enūciationuz
hic determinat dē impēdimēto contra legē op
positionū. vbi aduertēdū q̄ de oppositiōe cō
tradictoria data fuit yna lex vel regula. s. q̄ se
per alterā ē vera alterā ē falsa. et hoc necessario
dēterminat. bēc autē lex et regula impēditur et
habet instatiā de affirmatiua et negatiua q̄ sūt
d̄ aliquo futuro singulari et ḡtingēti. q̄ibi neu
tra ē vera aut falsa deteriate. sed vtraq; ideter
minate et ḡtingenter se h̄z ad v̄itatē et falsitatez
v̄tib. cras erit nauale bellū. cras nō erit naua
le bellū. hic ḡ ap. inquit hāc q̄ōem v̄trū in futu
ris ḡtingentib; sit determinata v̄tas aut falsi
tas. et finalē determinat q̄ nō. circa q̄ sic p̄cedit.
p̄ponit intentā p̄clusionē. z̄ subdit deteriatā
p̄bōez. secūda ibi. nā si ois affirmatō. Ad enī
dentiā prime partis notandū q̄ de enūciatiōe
p̄nit assignari. s. diuīsōes. Prima sumitur pe
nes e⁹ quiditatē f̄m q̄ enūciatio quedā ē vna.
quedā est plures in sua eēntia. Secūda penes
e⁹ qualitatē f̄m q̄ enūciatio quedā ē affirmati
ua quedā negatiua. Tertia penes e⁹ q̄titatē
f̄m q̄ enūciatio quedā est v̄lis quedā p̄ticula
ris quedā indefinita quedā singularis. he. 3. di
uīsōes posite sunt superi⁹. Quarta autē tā
git hic que superi⁹ h̄z t̄ps aut mēsurā. s. q̄ enū
ciatio quedā est de p̄nti q̄dam de preterito q̄dā
de futuro. dictū est. n. s. q̄ ois enūciatio. vel est
ex v̄bo vel ex casu verbi. Quīta sumitur penes
materiā que attendit penes b̄itudinem p̄dica
ti ad sub⁹. nā si p̄dicatū inest per se subcō talis
enūciatio dicit̄ eē in materia nc̄cia aut natura
li. ut hō est aīal. hō est r̄sibilis. s. āt p̄dicatū
repugnet per se subcō diceē enūciatio in mate
ria in pō et remota. ut hō est aīl. hō ē b̄inibl.
sed si p̄dicatū se h̄eat ad sub⁹ medio mō. puta
q̄ nō insit per se. nec ēt repugnet. d̄r eē enūciatio.

In materia poli et ḡtingenti. ut hō est albus. hō
ē bicubitus et c. Utterius sciendū q̄ v̄tas et
falsitas n̄ similē se h̄nt in oib⁹ d̄rys enūciatiōis
supradictis. sicut ap. hic p̄ponit ad h̄stū p̄clu
sionē hic intētā. vnde p̄cludēs ex predictis ait
q̄ in his que sūt et que stā sūt et in enūciatioib⁹
de p̄nti et de p̄terito nc̄ce ē affirmationē vel ne
gationē eē vera vel falsa supp̄. deteriate. sed di
uersimode h̄z diversaz q̄titatē enūciatiois. q̄
in v̄lib⁹ v̄lr. i. de subiecti v̄lib⁹ aligd v̄lr p̄dicat.
sq̄ nc̄ce ē hāc qdē vera. illā vero falsa eē. i. affir
tiuā vel negatiuā. q̄ sibi opponit. q̄ maxie v̄ez
ē in ḡdictorys. ga in ḡrys l̄z impole sit abas eē
v̄as. ḡtigit tñ abas eē falsas. s̄l̄r i his ē q̄ sūt sin
gularia quēadmodū d̄cm ē. s. q̄ deteriate alte
ra ē v̄a. altera falsa. q̄ he ḡdictorie opponūtur.
ut s̄d̄cm ē. In his v̄o q̄ in v̄lib⁹ nō v̄lr d̄sr. ut
sūt indefinite. n̄ nc̄ce ē. s. alterā eē vera alteram
falsa. q̄ p̄nt s̄l̄r eē vere. ut p̄d̄cm est. s. B in mate
ria ḡtingēti. iō subdit̄ q̄ d̄cm ē de his. et hoc q̄
d̄c̄z ē intelligēdū ē in qcūq; materia q̄ ad ḡdi
ctorias. s̄l̄r B intelligēdū ē q̄ sic se h̄z q̄tuā ad
enūciatiōes q̄ sūt de p̄terito et p̄nti. sed si accipi
am⁹ enūciationes q̄ sūt de futuro. et s̄l̄r se h̄nt
q̄ ad oppōnes q̄ sūt de v̄lib⁹ v̄lr v̄lr s̄upti.
nā in materia nc̄cia oēs affirmatiue sūt vere. et
negatiue false. ita in futuris s̄l̄c in p̄teriti et p̄sen
tib⁹. sed in materia ipoli e⁹. negatiue v̄les v̄e et
affirmatiue false. ita in futuris s̄l̄c in p̄teriti et
p̄ntib⁹. sed in singularib⁹ et futuris ē alia diuer
sitas. ga q̄ ad materiā nc̄ciam et ipolem simil
rō in futuris s̄l̄c in p̄ntib⁹ et p̄teritis. sed q̄ ad
materiā ḡtingētē n̄. ga n̄ est nc̄ce alterā deter
minate eē vera alterā falsa. In indefinitis vero
s̄l̄r ḡtingit veras. In futuris s̄l̄c in p̄teritis et
p̄ntib⁹. et hec ē p̄. quā intēdit. iō dicit q̄ i singu
larib⁹ et futuris n̄ s̄l̄r ē q̄. s. altera deteriate s̄l̄c
vera. altera flā. Aduertendū āt q̄ ap. n̄ facit
mentionē de materia ḡtingēti. ga illa p̄p̄e que
nit singularib⁹ q̄ eueniūt ḡtingēter. nā p̄dicata
q̄ per se insunt v̄el repugnat eueniūt singulari
b⁹ h̄z rōz v̄lium. circa B ḡ versat̄ tota intentio
p̄nti. q̄ in enūciatioib⁹ singularib⁹ de futuro in
materia ḡtingēti n̄ est nc̄ce alterā oppositā de
termiate eē v̄erā alterā falsa. et hāc p̄clusionem
intēdit p̄bare q̄ est ipēdimētū sp̄l̄r legis ac re
gule ḡdictoria p̄. Deide(nā si ois) p̄bat p̄clu
sionē d̄cam: ut ab B loco v̄sq̄ ad finē b⁹ p̄mi li
bri. intēdit v̄nū tale enthīmema. si ois affirmat̄
v̄el negat̄ ē vera v̄l̄ falsa deteriate i singulari
b⁹ et futuris s̄l̄c i alijs. ḡ oīa eueniūt ex neces
itate. p̄nti ē flā. ḡ et aīs. ḡ oppo⁹ aītis ē veruz
s. q̄ in illis singularib⁹ et futuris n̄ ē determia
te altera v̄a altera flā. circa hāc rōz sic p̄cedit.
p̄ponit et p̄bat p̄nti. z̄ ostendit p̄ntis falsitatem
z̄ ex dictis p̄cludit oppo⁹ aītis eē v̄ez. s̄a ibi.
(si hec n̄ sunt polia) tertia ibi (igīt eē q̄ ē) p̄ma
ps didit in. z̄ p̄ntam p̄ponit. z̄ e⁹ p̄bationem

Dex
Māsiōis
l̄. negat̄
p̄d̄n̄ ne
k̄nō esse

I. Dex In his expōq̄sūt s̄l̄q̄ facta sūt necesse est
affirmatez l̄. negat̄z uerā l̄. falsa eē. in v̄li/
b⁹ quidē um̄saliter s̄p̄ hāc x̄a: illā x̄o falsa:
et in his q̄ sūt singularia. q̄mad modū dicta
est. In his v̄o q̄ i v̄lib⁹ n̄ v̄lr dicit̄ nō
est necesse. Dictū aut̄ et de his. In singu
larib⁹ v̄o n̄ futuris n̄ simi l̄ter.

hic quidem dicat futurę aliquam: nec non dicit
ipsius futurę: manifestum est qm̄ necesse ē x̄im
et alterē ipsorum si oīs affirmat x̄a ē falsa ē: utrum
sit simil in tritib⁹. nā sibum ē dice te qm̄ albi
ē albū: necesse est albi ē ē. nō albū. et si albi
albi: vñ ē vñ
negare. r̄
r̄: p̄ finit
quale necessit
natioc̄. l̄ neg
ē v̄ fallam.
eḡ ē: neq̄ fir
ep̄ utrilibz:
nō erit aliq̄
et sed ex nece
si nō ad utru
q̄ dicit x̄ig
te dat simi
st̄ fieri aut
tritilib⁹. n
is sic ē nō
ut h̄ecbit.

adducit ibi stat̄ (si b̄ quidē) dicit ḡ q̄ si oīs af
firmatio aut negatio ē supp̄. determinate vera
flā. ita in singularib⁹ futuris sicut in alys seq̄
q̄ oīcē ē eē vel si eē. postea (si b̄ quidē) p̄
bat p̄nam. circa p̄. z. facit. p̄ p̄bat p̄nam q̄ du
ad icōueniens pred̄m. z: repetit ut addat q̄dā
alia incōuenietia que sequūtur ibi (que ḡ p̄tin
gūt) p̄ma p̄s dīdīt in. z. p̄ p̄bat suū intētū. z: cō
cludit q̄dā flā intētū ibi (at vero qm̄) p̄ma i
duas f̄z q̄ duas adducit rōnes ibi (ampli⁹ si ē
albū) in p̄ma p̄te intēdit talē rōem. si oīs affir
matio vel negatio ē determinate vera. ḡ necesse
ē illa determinata in re eē. q̄ oīo nō p̄t eē vera vel
flā. niss q̄ sic ē aut si est. in re. ḡ oīcē ē oīa deter
minate eē vel nō eē. et de necessitate oīa eueni
re. dicit ergo. pone q̄ sint duo homines: et b̄ qui
dem vñus dicat aliquid futurum. puta q̄ crat
erit nauale bellū: v̄l sor. curret cras. ille vero. i.
alter non dicat b̄ ipsū: s̄ neget illud. puta cras
non erit nauale bellū. vel sor. n̄ curret cras. ma
nifestū ē qm̄ necesse ē aliquē ipsoꝝ ȳerū dicere
. s. determinate. et hoc posita ipostasi q̄ in singla
ribus et futuris sit determinate veritas vel fal
sitas sic i alys. vtrūq̄. n̄ erit ȳerū i talibus sit
. s. singularib⁹. q̄ forte i i definiti p̄t eē vtraq̄
vera. Ulterius si ȳerū ē dicere. i. enunciare:
qm̄ ē albū vel nō albū. seq̄ q̄ i ȳerū ē albū
eē vel nō albū eē. et eō: si i re ē albū vel nō albū.
verū ē hoc affirme vel negare. bec. n. connverti
biliter se habet ad ȳerū vel falsū. q̄ sic ē i re: ita ē
i enūciatione. et eō: eadē ac connvertibilitas pa
ret i falso. q̄ si nō sic ēā re vt enūciatur: l̄ nō sic
ē i re. cōcludit ergo sup̄ ex pred̄is q̄ si necesse
ē oīa determinate eē vel non eē. nibil. ergo nec ē
q̄tū ad eē factū rerū. nec sit q̄tū ad fieri earū
nec a casu q̄tū ad contigēs. vt raro et i pauciorib⁹
nec ad vtrūlibet q̄tū ad contigēs. qđ se b̄z eq̄li
ter ad vtrūlibet. s. eē vel non eē. et ad nullū boꝝ
ē determinate. vñ subdit nec erit nec nō erit. i.
cōtingēs ad vtrūlibet n̄ magis erit q̄b̄ non erit.
vē ḡ contigēs tollitur. vnde subdit: s̄ ex oīcē
. s. erūt oīa et nō vtrūlibet. s. si illud cōtra qđ ar
guit eēt vñ. iō subdit. aut. n. q̄ dīc. i. q̄ affirmat
vñs ē. s. determinate. aut q̄ negat: sed vtrūlibz
nibil magis sic se b̄z v̄l nō sic se b̄z. aut habebit
ponere. ḡ oīa eē aut non esse determinate tollit
cōtingētiā a reb⁹. Notādū q̄ distinguīt tri
plex genus cōtingētiis. quoddā. n. ē cōtingens
raro et i pauciorib⁹. vt illud quod euénit a casu
et fortuna. p̄z. z. p̄bi. vt si aliq̄s fodieſ inueniat
thesaurū p̄ter intentionē: quoddā ē cōtingēs ad
vtrūlibet. q̄. s. nō magis se b̄z ad vñā p̄tē q̄b̄ ad
aliā: vt sunt illa q̄ fiūt ex mera electione. vt bo
minē currere aut legere. quoddā ē cōtingēs vt
frequēter vt i plurib⁹. vt hominē canescere in
senectute q̄b̄ hoc euénit a natura q̄ vniſormiter
opatur vel ſemp̄vel frequēter. si autē omnia

erent de necessitate omne contingens tollit ari.
autem non excludit hic contingens in pluribus. nec
facit de eo mentionem. tu quod tale contingens non
tollit quoniam possimus dicere determinate alteraz
propter esse veram alteram falsam. ubi gratia. medicus
de coniuncte vere dicit. ille sanabit: sed ex ali-
quo accidete illa sanitas possit impediri. viii z: d
generatione dicitur secundum B. quod futurus ince-
dit: non incedet. si non habet propositum determina-
te ad incedendum vere potest dici quod incedet. et tu per
aliquod accidens potest impediri non incedet. tu quod
excluso contingens quod est in paucioribus et a casu: ex-
cluditur consequenter contingens ut in pluribus ab eo
quod est semper de necessitate. quod deficit in minori
parte. et illud eveniens in minori propter est contingens
in paucioribus. iiii dicit. 6. meta. quod contingens in
paucioribus categoriis ex contingenti in pluribus. Deinde
cum dicit (aplius si albus) ponit secundam rationem
quod quasi reddit in idem cum prima. dicit ergo quod amplius
supponit veritas et falsitas est similiter in presentibus et fu-
turis. segniter quod si aliquid est nunc albus de presenti. verum
erat dicere per quam erit albus per futuro: eo. s. modo quod est
verum dicere de presenti. i. determinate. quod re segniter quod
seper verum fuit dicere quodlibet eorum que facta sunt
quam erit. eadem. n. ratio de propinquio tempore et remoto
est quod si sepe verum est dicere determinate. quam est erit
reddendo singula singulis de presenti quod est et de futu-
ro quod erit. segniter quod potest hoc non esse quod ad presens: vel non
futurum esse quod ad futurum. hec non per se. quod ut predictum
est convertibiliter se habet veritas in oratione. et sicut est in
re si ergo verum est determinate aliquid enunciare non
potest non esse in re. quod autem non potest non fieri ipso est non fie-
ri. et quod impossibile est non fieri necesse est fieri et ultra.
quod nihil sit ad utrumque. nec a casu. quod si a casu ali-
quid fieret: non fieret ex necessitate. Notandum
quod ari. sed principali iterat probare falsitatem huius
presentis oia est et fieri de necessitate infra in illa propter
quod si hec non sunt cum hoc in utramque ratione est ostendit
illud non est falsum: inferendo ex illo aliquid ma-
nifestum falsum. quod si oia fiunt de necessitate. quod nihil
est contingens in rebus: nec a casu nec ad utrumque. quod
est manifeste falsum. Deinde cum dicit (at vero) ex-
cludit quoddam falsum iterum circa conclusionem
iterum. quod enim probauerat quod in angularibus futuri
non est veritas aut falsitas determinata. cre-
deret aliquis quod tales enunciationes carerent tota-
liter veritate et falsitate. et oppositum probat hic quod
licet in talibus enunciationibus non sit veritas aut fal-
sitas determinata. est tamen in aliquo modo. s. inde termina-
te. ubi sic procedit. perponit iterum. z: probat ibi (pri-
mum enim) dicit quod at vero sicut supponit non est verum
dicere quod in talibus sit verum determinata alterum
oppositum. sic nec contingit dicere quam est neque non
est. ita quod non utrumque sit verum aut falsum aliquo modo. Po-
stea ibi (primum. n.) probat quod dixerat per duas rationes
quaz ha ponitur ibi (ad huc si verum) dicit quod quam
primum. i. per sic probat quod dictum est. quod cum sit affirmata

Sed amplius sc̄albū nūc h̄im ent dīcere p̄mo qm̄ erit albū: quare s̄em̄ p̄m
fuit dīcere quodlibz coex q̄ facta sunt qm̄ erit. q̄ si s̄em̄ p̄m
est dīcete qm̄ est ē ēit. nō p̄t hoc n̄ ēē. l. nō futubz ēē quā
aut nō potuit nō fieri impole ē nō fieti s̄ qd̄ impole ē nō fieti ne
cessē fieti. Qm̄ia ēgo q̄ futura sūt necesse ē fieti m̄lī iotu
utrumlibz erit nec casio. Nam si acasū nō ex necessitate
a. At xpo nec qm̄ neutrū p̄m ē contingit dīcete ut qm̄ neglegit
p. nō erit p̄mū. n. cū sit affirmat̄ falsa erit negotio nō p̄m. et
cū hoc sit falsa. contingit affirmatioez nō ēē p̄m.

Si hoc ejus etas est esse possit. Si autem non est negatio nisi possit. etas non utrumlibet ut esse navale bellum opere, nec fieri navale bellum.

aliquis dixerit quod non dixit, manet et sic se habet res affirmauerit illa

tio falsa et negatio non vera et cum hec. si negatio sit falsa contingit affirmatione esse non vera, quod super est inconveniens quod sequitur ex illa positione. quod ipsa est falsa. Notandum ratione esse hanc. affirmatio et negatio dividuntur per verum et falsum. quod per definitionem veri et falsi. quod verum est esse quod est vel non est. falsum autem non est quod est vel non est quod non est. falsum autem non est quod est vel non est quod non est. affirmatio est vera. negatio est falsa. vel est etiam dicta positione quod tales enunciationes careant omnimoda veritate. affirmatio est falsa et negatio non erit vera. et similiter est quod est inconveniens et falsum. Secundum ratione ponit ibi (ad huc si verum) que est ista. si verum est dicere aliquid. puta quoniam est album aut magnum: oportet utrumque esse. s. magnum et album. et ita de futuro sicut de presenti. ut si verum est dicere de aliquo quod erit cras oportebit esse cras. si autem secundum predictam positionem neque erit cras nec non erit cras. ergo non erit utrumlibet. quod non oportebit nec fieri nec non fieri. puta navale bellum. oportebit enim navale bellum nec fieri nec non fieri. quod est ratione contingens ad utrumlibet: quod est navale bellum fieri cras. est contra primum principium quod de quolibet ente est vera vel affirmatio est negatio. Sequitur illa pars. (quod ergo contingit) repetit inconveniens super dictam ut alia addat. circa quod. z. facit. per illa inconveniens repetit et addit aliqua. z. probat illa sequitur ex illa positione ibi (nihil enim prohibetur) dicit ergo quod si omnis affirmationis et negationis opposita est necessaria est hanc quod est vera: illa vero falsam super determinate ita in his que sunt singularia sicut in his. s. enunciationib; quod sunt de subiectis universalibus aliter dictis. si inquit ita est ut ponit illa opinio. hec sunt inconveniens que contingit. i. sequuntur que. s. dicta sunt: et quedam alia huiusmodi que adduntur. quod nihil contingit esse ad utrumlibet in his que sunt. sed oia oportet esse vel non est ex necessitate quod super omnia est. et ulterius sequitur quod si hoc est quod non oportebit consiliari. ecce propter incoveniens. nec negociorum. puta quod si hoc faciat erit utrum. si non utrum non erit. quod oia est de necessitate. ecce etiam propter incoveniens.

Notandum quod ut probatur. et hic consiliu non est de his quod sunt ex necessitate. puta de eternis et semipermanentibus sed solum de contingentibus. que presenti est et non est. sicut negotiatio est de contingentibus. puta de congregatione divinitatis. hic. n. videlicet finis negotiationis. si ergo oia evenient de necessitate quod sequitur ad illam positionem. sequitur quod si consiliu quod negotiatio erit frustra. quod est incoveniens et hoc intellectu est finis quem in talibus intenditur. ut si sic fiat. hoc erit. et si hoc aliud fiat non erit. quod oia necessario eveniret. Deinde (nihil. n. prohibetur) probat dictam inconveniens sequitur ex illa positione. et repetit idem quod s. quod facit duplex. perposito quodam positi. z. quod est sequitur inconveniens illo posito ibi (ut vero nihil dicitur) dicit ergo nihil prohibetur. i. non est impotere in mil-

lesimum annum. i. ante mille annos. quando nibil erat preconitum de aliquo quod nunc fuit. hoc quidem dicere hoc futurum esse. puta navale bellum erit. hunc vero id est alium. dicere id est. negare tale navale bellum non erit possumus possibili. sequitur quod debet quodlibet eorum. quod non erat tunc dicere. si superdicta probatur. dicitur quod si vera. quod veritas vel falsitas sit determinata in singularibus futuris. sicut in aliis. oia quod de necessitate evenire sequitur ex dicta probatur. Deinde cum dicit (at vero nihil dicitur) probat idem sequitur. esto quod non utrumlibet dixisset. quod probatur non possumus affirmare vel negare nihil mutatur in re. dicit ergo quod nihil dicitur ad propositorum. si aliquis dixerit affirmationem aut negationem. vel non dixerit. s. atque quod res sicut. quod manum est quod res sic se habet. sive aliquis affirmauerit aliquid esse futurum. ille vero negaverit vel non. quod propter affirmare vel negare erit res aut non erit. ut in millesimo annum magis quam in quatuorlibet tempore. i. quod quartum ad eventum alium cuius quod nunc sit vel futurum est. non dicitur quod fuerit affirmatum vel negatum prius in tempore remoto vel propinquum. quare si in omni tempore sic se habebit. s. veritas vel falsitas enunciationis. ut verum. i. ut pars dictio vere dicere. sequitur quod necessitate erit hoc fieri. et qualiter vnuquod eorum quod sunt fiunt. sicut ex necessitate. quod quod aliquis vere dicit quoniam aliquid futurum erit. illud vero non potest non fieri. etiam quod factum est verum erat dicere. quoniam erit. unde oia sive semper sive non semper sequitur ex illa probatur quod oia evenient de necessitate. Non tamquam quod veritas enunciationis non est existentia rerum. sed magis est quod ex eo quod res est vel non est oia vera vel falsa dicitur. propter ergo nostrum affirmare vel negare nihil mutatur in re. et ideo sive aliquis predixerit aliquid futurum sive non. et hoc sive ante millesimum annum sive quocunque alio tempore. sequitur omnia evenire de necessitate. si in illis futuris singularibus contingentibus sit veritas aut falsitas determinata. eadem enim habitudo est eorum que nunc enuntiantur ad ea que ventura sunt que erat prius eorum que tunc dicebantur ad ea que nunc sunt presentia vel preterita. et per consequens omnia de necessitate eveniunt. quia de omni verum sive prius dicere quod erit secundum illam positionem.

Ad evidenter predictorum notandum quod totum istud disiunctum necessarium vel contingens est passio entis circumloquens passionem convertibilem. sicut sunt talia multa illimitata in entibus. passiones autem entis conuertibles. ut plurimum dicuntur immediate de ente. quia ens habet conceptum simpliciter simplicem. et ideo non potest esse me inter ipsum et suam passionem. quia neutratus est diffinitio que posset esse me. Si etiam est aliqua passio non propria entis difficile est videre per quam prior est ut per me possit excludi de ente. quod non est facile videre

q. Tunc ergo continuo inconveniens hec sunt et huiusmodi alia si omnis est in et negationis est in aliis quod in aliis dicuntur. et in his quod sunt singularia non est huiusmodi esse utrumlibet et in aliis quod sunt fiunt sed omnia esse fieri ex necessitate. Quare non oportebit negare consilium negotiati. quoniam si hoc facimus erit hoc. Et hoc non est hoc. n. probabit in millesimo anno hunc quod dicere hoc futurum esse hinc non dicere. Quare ex necessitate erit quodlibet eorum quod dicitur dicere